

ஸ்ரீமதேராமா ஐஜாயநம் :

யதிநதரபரவணரான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலநதருளிற்

ஆர்த்தி பிரபந்தம்.

ஸ்ரீமதேராமா

இதற்கு

விஸ்தவயாகயாந சதுரரான

பிள்ளைலோகம ஜீயரருளிச்செய்த

வயாகயாநமும் - பகவுரையும்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முதராபக ஸபாபணடிதரான

புதுபபட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

நனருகப் பரிசோதிகபபட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முதராபக சப்யாரால்

ஸ்ரீசிசேதன முதராஷ்ரசாலையில

அச்சிடப்பட்டது

விஜயகேசதராம

காளயுக கிராமஸமவதஸராம

ஸ்ரீவைஷ்ணவ கீரந்த முத்ராபக சபை (லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழலிபியில் அச்சிட கரந்தங்கள்.

ரு அ ப	ரு அ ப
1 ராமசரமஸ்ரலோகம் 0-1-6	19 மூன்றாம் திருவந்தாதி 0-6-0
2 பாரதாதி தனிஸ்ரலோகம் 0-2-6	20 நான்காம் திருவந்தாதி 0-7-0
3 துஷ்கரஸ்ரலோக டிபபணி 0-2-6	21 திருவிருத்தம் (அருமபத
4 பராசரலிஷ்ட பரமதாம சா	பரதிபததாபாயம்) 1-14-0
ஸதாம்(தாதபாயஸஹிதம்)0-7-0	22 திருவாசிரியம் 0-3-0
5 திருப்பல்லாண்டு 0-7-6	23 பெரியதிருவந்தாதி (பரதி
6 பெரியாழ்வார திருமொழி	பதஸஹிதம்) 0-8-0
ஸவயாகயாநம் 1 & 2 பதது2-0-0	24 திருவெழுந்தற்றிருக்கை 0-3-0
7 ,, 3 to 5 ,, 3-5-0	25 சிறியதிருமடல 0 4-6
8 திருச்சந்த விருத்தம்-ஸவயா	26 பெரிய திருமடல 0-5-0
கயாநம் 1-6-0	27 இராமாருச ஊற்றந்தாதி
9 திருமாலை-ஸவயாகயாநம் 0-14-0	(உரையுடன்) 0-8-0
10 திருப்பள்ளியெழுச்சி 0-3-0	28 உபதேசரத்தினமாலை 1-0-0
11 அமலனாதிபிரான 0-7-6	29 திருவாய்மொழி ஊற்றந்
12 பெரியதிருமொழி 1 முதல	தாதி 0-15-6
3 பததுக்கள் 2-9-0	30 ஷண்மத்தாஸிநி 0-1-6
13 ,, 4 to 7 2-13-0	31 யதிதாமஸ்ரசசயம் 0-9-0
14 ,, 8 to 11 2-10-0	32 ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பாசார
15 திருக்குறந்தாண்டகம் 0-2-6	நிஷ்காஷம் 2-5 0
16 திருநெடுந்தாண்டகம் 1 0-0	33 ஞானஸாரம்-பரமேய
17 முதல திருவந்தாதி (அரும	ஸாரம் ஸவயாகயாநம் 0-8-0
பத பரதிபதஸஹிதம்) 0-9-0	34 ரஹஸ்யாதத்பரதிபிகை
18 இரண்டாம் திருவந்தாதி 0-6-0	யெனகிற பரகாலநல்லான
	ரஹஸ்யம் 1 3-6
	35 ஆததிபிரந்த வயாகயாநம்0-6-0

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சாஜ் பி ரத்தியேகம்

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காயதாசி தனுகாரி,

நெ உக, வெங்கடாசலமுதல் வீதி, சென்னை

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநம:

ஸ்ரீஸைஸேஸதயாபாதம தீபகதயாதிகுணாணவம |
யதீந்தரபரவணமவநகே மயஜாமாதரமமுநிம ||
லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம நாதயாமுநமதயமாம |
அஸமதாசாயபாயநதாம வந்தேகுருபரமபராம ||

போநிதயமசுபுதபதாமபுஜ்யுசமருகம
வயாமோ ஹதஸததிதராணிதருணயமேநே |
அஸமதகுரோபபகவதோஸயதயைகலிநகோ
ராமா நுஜஸபசரணௌசரணமபரபதயே ||

மாகாபிதாயுவதயஸதநயாவிபூதிஸ
ஸாவமயதேவநியமேநமதநவயாநாம |
ஆகயஸயநகுலபதோவகுளாபிராமம
ஸ்ரீமதததநகரியுகளமபரணமாமிமுாததநா ||

பூகமஸரஸசமஹதாஹவயபட்டநாத
ஸ்ரீபகதிஸாரகுலசேகரயோகிவாஹந |
பகதாநகரிநேணு பரகாலயதீந்தரமிஸரார
ஸ்ரீமகபரவகுசமுநிம பரணதோஸமிநிதயம ||

ஸ்ரீமதாரத்திரபந்த தனியனகள்

தேனபயிலுந்தாரானெதிராசனசேவடிமேல
தானபரமபத்திதலையெடுத்து—மாந்தாக
குணவாக வாரத்தியுடனொண்டமிழ்களசெய்தான
மணவாளமாமுனிவனவந்து (க)

உரை — மணவாள மாமுனிவன் = பெரிய ஜீயா, வந்து = திருவவத
ரித்து, தேன = மகரத்ததை, பயிலும = ஸரவியாநின்ற, தாரான = புஷ்ப
மாலையை தரித்த, எதிராசன = எம்பெருமானுருடைய, சேவடிமேல =
சிவந்த திருவடித்தாமரைகளின் விஷயமாய், தான = தனக்கு, பரமபத்தி =
பரமபத்தி, தலையெடுத்து = தலையெடுப்பதினாலே, மாந்தாக்கு = அஜ்ஞ
ருக்கு, உணவாக = அறிவுவிலையும் படியாக, (போகயமாக) ஆரத்தியுடன் =
பரீதிபுரஸ ஸரமான துக்கத்தோடு, ஒண் = போகயமான, தமிழ்கள் = தி
ரவிடவாக்யங்களைக் கூட்டி, செய்தான = ஆரத்தியெனகிற இப்பிரபந்த
தைடருளிச் செய்தனா

வமபவீழத்தாவணமை மணவாளமாமுனிவன
அமபுனியிறகாலெபொருந்தாவாரத்தியினால்—உமபாதொழும
விண்ணுலகிறசெல்ல விரைந்தெதிராசனபதங்கள்
நண்ணியுரைத்தானநமக்கு (உ)

உரை = வமபவீழ = அப்போதலாந்த, தாரா = புஷ்பமாலையாலே
அலங்கரிக்கப்பட்ட, வணமை = ஒள்தாராய சேவான, மணவாள மாமுனி
வன் = பெரியஜீயா, அம் = அழகிய, புவியில் = பூமியில், கால = திரு
வடிகள், பொருந்தா = பொருந்தாத, ஆரத்தியினால் = துக்கத்தினால், உம
பா = ரித்தபஸுடிகளாலே, தொழும = ஸேவிக்கப்படுகிற, விண்ணுலகில் =
பரமபத்திக்கு, செல்ல = எழுந்தருளும் பொருட்டு, விரைந்து = தவறா
பட்டு, எதிராசன = எம்பெருமானுருடைய, பதங்கள் = திருவடிகளை, ந
ண்ணி = அப்பவவித்து, நமக்கு = அஸமாதிகளுக்கு, உரைத்தான = அ
ருளிச்செய்தனா

ஜீபாதிருவடிகளைச்சரணம்

இப பரபநதததுககு வயாகயான மருளிசசெயத

பிளளைலோகஞஜீயா தனியன.

லோகாச்சார்யமுனிவன் ஧ீசமாநிஷார்யம் ।

தஞ்சராநிஷார்யம் மா டிவ்யாஷார்யம் ॥ (௧)

அ டிவ்யாஷார்யம் வரமம் ரா ட்ரவந்ரோஷார்யம்

லோகாச்சார்யமுனிவன் டிவ்யமாநிஷார்யம் ।

அச்சார்யமாநிஷார்யம் க்ருதேந்ரோஷார்யம்

புராணமாநிஷார்யம் டிவ்யமாநிஷார்யம் ॥ (௨)

காந்ரோஷார்யம் டிவ்யமாநிஷார்யம்

வ்யாஷார்யம் டிவ்யமாநிஷார்யம் க்ருதேந்ரோஷார்யம் ।

யமாநிஷார்யம் டிவ்யமாநிஷார்யம்

காந்ரோஷார்யம் டிவ்யமாநிஷார்யம் ॥ (3)

லோகாச்சார்யமுனிவனதே தீரமாதிருணாவம் ।

தமஸுடாரிகுரோஸஸிஷ்ய மாதததவயாகயாமகரோதியம் (௧)

ஆதததவயாகயாமவரவரமுநே ராதததததோமநோஜராம

லோகாச்சார்யமுநிரகருதஸலோகமாஹலாதயநஸம் ।

ஆசார்யமாநுமஸுடாரிகுரோஸஸிஷ்ய மாதததததிராவாஹஸகதெந

பராசாமபஸசாதபுவிஸுமதயோயமவதநதிபரகலபம் ॥ (௨)

காந்ரோஷார்யமுநிரகருதஸலோகமாஹலாதயநஸம்

வயாகயாதகருபாரஸநிதிசுருதிமாதததயபிகயாம ।

யமாநிஷார்யம் டிவ்யமாநிஷார்யம்

காந்ரோஷார்யம் டிவ்யமாநிஷார்யம் ॥ (௩)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதோமா நஜாயநம்:

ஜீயாதிருவடிகளேஸரணம்.

ஸ்ரீமதார்த்தபிரபந்த வியாக்யானம்.

அ வ தா ரி கை.

ஸ்ரீய:பதியான ஸாவேஸவரன திருமாலடியாகளென்று ததேக நிருபண்யரான தன்னடியாககு ஸவபராபதியைப்பண்ணிகொடுப பதுபராபயருசியைப பிறப்பிறையிறு அநத பராபயருசிதானபர பகதி பரஜஞான பரமபகதிருபையாயிறே பரிணமிப்பது அபபடிப பட்ட பகதியையாயிறு ஆழ்வாருக்குத திருமேனியோடே உண டாககி அங்கீகரித்தது அததைப்பற்ற (க) “மபாவறமகிரலமருளி னன”, (உ) “அவாவறறுவிடுபெற்ற” என்று மருளிசெயதார அது தான இவா ஸமபந்தமடியாக வெல்லாருக்கும் பராபதிக்குமுன்னே வித்திக்குமபடியாயிருக்கும் ததவித்யாதததமாக (ங) “భృగ్వత్ సమీప్యన్-பகவந்பககிமபிரயசசமே”, (ச) “పరభక్తీయన్-కృష్ణ-కృష్ణ-பரபகதிபுக்தமமாமருஷுவ” என்றிறே, ஆசாயாகள அத தித்தருளிறு அபபடி, ஸவாபிலஷித்ததை அததித்துப்பெற்று கருதாரத்தராய (ரு) “கரைகண்டோ” என்று முகதராயசசொல லப்படுகிற பராநகுஸரபகாலாதிகளோடே ஒருகோவையாகவெழுந தருளியிருப்பாராய, பினடும், ருசியுடையோரெல்லார்க்கும் ஆஸா யண்யராகைக்காக, ஸவாவதாரஸதலாதிகளிலும் அாசசாருபியா யெழுநதருளியிருக்கிற, எமபெருமானா திருவடிகளிலே, தமமு டைய வாசாரயரான பிளகையெப்படியெண்ணித் தமமை அங்குத தைக்கு அநயராஹராமபடி, அறவிசெயதுகொடுத்து, ததவிஷய பாவனையததையும், ஜநிப்பித்தருளினாரோ? தாமுமபடியே நிர வகிகவயாமோஹததையுடையராய, (சு) “కృష్ణత్యక్తత్యక్త-கருஷண கருஷணாததவம்”, என்றுமாபோலே, “யதிநதரபரவணா” என்று

(க) தி லாய-க-க-க (உ) தி-வாய-க-க-க-க (ங) ஸதே-ர-த-
(ச) ஸரணாகதிசதயம் (ரு) தி-வாய-அ-க-க-க (சு) பராநகுஸரஷ்டகம்

ததேகநிருபணீயராமபடியான ஜீயநாம, (க) ‘பாலேபோலசீரிலபழுததொழிந்தேன’ என்கிறபடியே (உ) ‘நையுமனமுனகுணங்களை யுனனி’ என்று அவருடைய கலயாணகுணங்களிலே பரிபகவஸவ பாவராய, அததாலே பராபதஸேஷியாய, சரமபாவமான எமபெருமானா திருவடிகளை (ங) *மெய்சொள்ளக்காணவேணுமென்கிற வபி நிவேஸாதிஸயததாலே மெய்வெளுத்து, தத்கராயமான பராபதி தஸையை பராபதராய, இப்படி கரைபுரண்ட வாறறுமையையுடையராயிருக்கிற தாம, எமபெருமானா பரஸாததாலே, தமக்குப் பிறந்த பரமபகதி தஸைபைப்பேசி அநுபவித்தருளுகிற முகத்தாலே, சரமபாவநிஷ்டராய, எமபெருமானா திருவடிகளில், பராவணயத்தை யுடையராயிருக்கும் சரமாதிகாரிகளெல்லாககு மறுஸநிதித்து உஜ்ஜீவிக துமபடி, இப்பரபந்தமுகேந அவறறை வெளியிடருளுகிறா

(ச) “பத்தியெல்லாமதங்கியதெனன” எனனுமபடியிறே இவாககு, *எதிராசனசேவடிமேல தானபரமபதித்ததலையெடுத்தது (ரு) “ஓர்ஊர்ஓர்ஊர்ஓர்ஓர்-பரமபதமாபநங்”, (சு) “முடிந்தவவா” என்றும் சொல்லுமபடியான, பரமாததியை பராபதராய, அநததசையைப் பேசினபராசரமாயகையாலே, “ஆததி” எனறிதுக்கு நிருபகநாமமாயிருக்கிறது ஆததிதான ஸமஸாரத்தி லடிகொதிப்பாலும், பராபதவிஷயாநுபவாலாபததாலும் பிறசகும்காயிறேயிருப்பது அவை பிரணடையுமாயத்து, (எ) *முநீரூராலத்திலும், (அ) *அறுக்கும வினையிலு மாழவாரருளிசெயத்து அததைப்பறறவிதே “வமப விழுமதாரான” ; “தேனபயிலுநதாரான” என்கிற தனியனகளுமுண்டாயத்து அப்படியே இவாக்கும், ஆகாரதவயம் நடவாரினறதே யாகிலும், அதிலநுபவாலாபத்திலுண்டான வாரத்தியிறே, பராசரயேண இப்பரபந்தத்தில் நடந்துசெல்லுகிறது “பராபதிதசையிலார ததியைமுன்னிடும” எனனசகடவதிதே

இவாதாம ஸமகாலத்திற்போலே, ஆழவான முதலானவனைத் து முதலிகளோடுகூட தமுவி ரு டிசி. பரிமாறி *ராமாநுஜபதாம

(க) பெரியதிருவ-௫௮	(உ) இரா-நா-க௦௨	(ங) திவாய-௩-௮ ச
(ச) இரா-நா-க௦௮	(ரு) வி-தாம-௬௬ சஎ	(சு) தி-வாய-௧௦-௧௦-௬௬
(எ) தி-வாய-௩-௨	(அ) திவாய-௩-௮	பரமபகதி

போஜதவநகவகைககாயத்திலே அநவயித்து வாழவேணுமென்று, மனோரதிதவாகு, அது, மாநஸாநுபவமாதாமாய அதீதகாலமாகையாலே, பரதபக்யோகயமனறிககே யொழிகையாலும், இனி இவா தேசவசேஷத்திலே, நியதகைககாயநிரதராயிருக்கிறபடியையநுஸநதித்து, அவாவிஷயத்திலே, தாமுமபபடி வழவிலாவடிமையசெயது வாழவேணுமென்று, அவா திருவடிகளிலே இததை பிராத்தித்தநருநிநரா

ஆகையிதே “வடுசுநம்பிதன்னிலையை யென்றனுக்கு நீதநதெதி
சாவெநநாளுமுளறனக்கேயாடகொளளுகநது” எனறருளிச செய
தருளிற்று (க) “ಅವಂಸರ್ವೋಕರಿಸ್ವಾಮಿ-ಅஹಮஸಾವமகரிஷ்யಾಮಿ” எனற
இனையபெருமான நிலை பெய்பெருமானாது, (உ) “ಃಶ್ರಮಃ ಸ್ವನಿಶ್ಯಶ್ರಮ
ಃ”-ಛತರುಕನೊರಿತಯಛತರುಕಃ” எனறு பேசುಮபடியಾನವವಾ நிலை
ಯಾಯತகಿವತು

இனி (நு) “ஆழதலவன” என்றும்படி அவதாரவிசேஷமாபிநுந
துள்ள வயக்திவிசேஷங்கள், (சு)* முகிலவண்ணனடியையடைநதுய
நத ஆழுவாரும், அநத மாறனடிபணினதுயநத எமபெருமானாரும்,
அவாதிருவடிக்கனிலே அநந்யபரணரான ஜீயருமாபிநேயுள்ளது

இப்படி இவர்களுடொருகோவையான வைபவத்தையுடைய விவா, ஆழ்வாருடைபவும் உடையவருடையவும் வைபவத்தைத் திருவாய்மொழி நூற்றநதாதியாலும், உபதேசரத்தினமாலையாலும், யதிராஜவிமலஸதியாலும் மருளிச்செய்தது, அதிலும் தம் அபிநிவேஸ மெல்லாமதோற்ற (௫) “ஸ்ரீரங்கேஷ்வரே” பராங்குஸபாதபகதம்” எனறும், (௬) “சட்கோபனதேமலாததாட்கேபந்தினியபாதுகமாமெந டையிராமாதுசன்” எனறும் முடிநதநிலமாகச் சொல்லப்படுகிற சர மபாவமே பராபயத்தில சரமாவகியென்று மிச்சரமாததத்தைச் சர மகாலத்திலே சரமபாபநதநுபேண விதிலேயாயதது வெளியிட்டரு ளிறந்து அதில் யதிராஜவிமலஸதி, (௫) “ஸ்ரீரங்கேஷ்வரே” எனறதொடங்கி,

(க) ரா-அ-நக உடு

(உ) ரூ-அ-க-க

(ந) திவாய எகூந

(ச) தி-வாய-எ உ-க்க

(டு) யதிராஜலி-

(5)

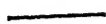
(ங) ஈர-ஜீர்-கௌ-கரு

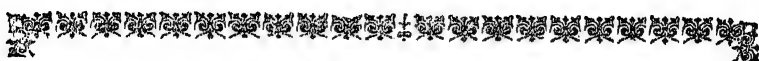
அ

ஆரத்திபிரபந்த வயாக்யாராவகாரிகை

களுடைப பரம்பரையில் ஸம்பந்த முடையவாகளை நித்யஸூரிகளா
தரிகருமபடி யிதுவே எனது(க)*சூழவிசுமபிறபடியே தாமனித(ஈ)
ராயப்பேசியருளுகிறா (உ)“பலலாண்டுபலலாண்டு”என்று துடங்கி
“அப்பாஞ்சசன்னியமுமபலலாண்டே” என்றும், (ங) “சய்யூதி
வலர்ராஹ் லக்ஷ்மீநந்திபலலாண்டே ! ராஜ்யயுக்திநீர் ராஜ்யயுக்திபலலாண்டே-ஜய
தயகிபலலாண்டே லக்ஷ்மீநந்திபலலாண்டே ! ராஜ்யயுக்திநீர் ராஜ்யயுக்திபலலாண்டே-ஜய
ராகவேணுபிபாவிதே”என்றும் ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளினளவும் மனக
ளாசாஸமுணடாயிடுறயிருப்பது

அவதாரிகை முற்றிற்று

ஸ்ரீமதேசராமா நஜாய நமঃ

பரமகாருணிகரான பெரியஜீயரருளிச்செய்த

ஆர் த் தி பி ர ப ந் த ம்.

வாழி யெதிராசன வாழி யெதிராசன
வாழி யெதிராசனென வாழத்துவாரா—வாழியென
வாழத்துவாரா வாழியென வாழத்துவாரா தாளிணையில
தாழத்துவாரா விண்ணோதலை (க)

பரதிபதம்

வாழியெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், வாழியெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், வாழி யெதிராசன = எம்பெருமானாககு மங்களம், என்=என்று-இப்படி மூன்றுபரகாரமாக அதுஸந்தித்து, வாழத்துவாரா = மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறவாக னெவாகளோ? வாழியென வாழத்துவாரா = (அவாகளுக்கு) மங்களாசாஸனம் பண்ணுவவாக னெவாகளோ? வாழியென வாழத்துவாரா = (அவாகளுக்கு) மங்களாசாஸனம் பண்ணுமவாக னெவாகளோ? (அவாகளுடைய) தாளிணையில=உயர் திருவடிகளில, தாழத்துவாரா = பரணதிசெய்யுமவாக னெவாகளோ? (அவாகள்) விண்ணோ=எதயஸூரிகளுக்கு, தலை=நிரவாஹக பூதாரவாகன (க)

(வயா) (ச) “பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு” என்றும், (உ) “பொலிசுபொலிசுபொலிசு” என்றும், பரமவைதிகராயிருக்கும்வாசன பசுவகபாகவதிஷ்யத்திலே மங்களாஸாஸனம் பண்ணுமாபோலே, இவ்விஷயத்திலு மநநபராய அநதவைதிகரித்தேஸாத தினபடியே “வாழியெதிராசன” என்று தரிபரகாரமாக மங்களாஸாஸனம் பண்ணுமவாகளை அப்படியே வாழியென்று மங்களாஸாஸனம்பண்ணுமவாகளை வாழியென்று மங்களாஸாஸனம் பண்ணுமவாகளுடைய பரஸபரஸதருஸங்களை திருவடிகளிலே பசநாபி மாநராய வணங்கி வழிபட்டிருப்பாரா நிதயஸூரிகளுக்கு ஸீரஸா வாஹயா அனறிககே, அவாகட்கு ஸரேஷ்டராவாகளென்றமாம், வாழியிடைச்சொல்லும், வாழகவெனச்சொல்லும் வாழினென்கையாலே பரபநதாரமபத்தில் மங்களாஸாஸனமுண்டாயிதேயிருப்பது

(க) திருப்பல்லாண்டு

(உ) திவாய டு ௨-க

அவதாரிகை—அடியிலே, (க) “தொழுதெழுமனமனனே” என்றதுஸத்தித வாழ்வார பஜநாலம்பநமான திருநாமத்தை, இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே (உ) “வண்புகழ்நாரணன்” என்று வெளியிட்டபபோலே இவரும் இப்பாட்டில் அத்கோடுவிசலபிகக லாமபடியான விராமாதுசனென்கிற திருநாமத்தை வெளியிடாநின் றுகொண்டு கீழிற்பாட்டில் அநவயமுகத்தாலே ஸித்திதவாதத் ததைஇதில் வயகிரேகமுகத்தாலே வெளியிட்டருளி இமமுகத்தா லுமெம்பெருமானா வைபவத்தை பெயலிலைநிலத்தனவுமபேசி அநுப வித்தருளுகிறார்

இராமாதுசாய நமவென்று சிந்தித்
திராமாதுசரோ டிறைப்போழ—திராமாது
சிந்திப்பார்தாளிணையிற் சோந்திருப்பார தாளிணையை
வந்திப்பார விண்ணோகன் வாழவு (உ)

இராமாதுசாய = இராமாதுசா பொருட்கு, நமவென்று = நமஸ ஸென்று, சிந்தித்திரா = அதுஸத்தித்திராத, மாதுசரோடு = மதுஷ்ய ரோடு, இறைப்போழ்து=கண்ணகாலமும், இராமாது = இராவணனம், (ஸஹவாஸம் செய்யாவணனம்) சிந்திப்பார = சிந்திக்கிறவர்களுடைய, தாளிணையில=உபயதிருவடிகளில், சோந்திருப்பார = சோந்திருக்கு மவா களுடைய, தாளிணையை=உபய திருவடித்தாமரைகளை, வந்திப்பார=வ னைமருமவர்கள், விண்ணோகன்=நித்யஸூரிகளுக்கு, வாழவு = நித்யஸம் பத்தாவார்கள் (உ)

(வயா-ம) “ராமாதுஜாயநம்” என்று ஸாவகாலத்திலும் இம் மத்தரத்தை மநமபண்ணி யிருக்கை பாரபதமாயிருக்க இப்படி ஸதாஜபயமான விதத்தைச்செய்யாதே நித்யஜீவநத்தைவிட்டு ஸத்தை யன்றிக் கே அஸத்துக்களாய பஸுபராயரான மதுஷ்யாகள் பாகி கூலராகையாலே, அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் துஸஸஹமும்பாய அவர்களுடன் ஈணகாலமும் வலிபாதபரகாரம் சிந்தித்திருக்கு மதுகூலரானவர்களுடைய திருவடிகளே தங்கட்கு அபாஸ்ரயமாக ஆஸ்யித்திருக்கும்வர்களுடைய திருவடிகளில் ஸதுதயபிவாதநம் பண்ணுமவர்கள் (ங) ‘அருமபேறுவானத்தவாகு’ என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யஸம்பத்தாவார்கள் (உ)

(அ-கை) கீழ்நிபிரபந்தமும், “வாழி” என்றும் “நம” என்றும், அத்தலைக்ககதிரயங்களை உபபாதித்ததுகொண்டு இனி இப்பாட்டுத்தொடங்கி, மேலெல்லாம் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பஞ்செய்கிறா இத்திலடியேனுக்கு ஸாவலிதபநதவும் தேவரீரேயாயிருக்க, ஏதநநிஷ்டைக்கு விரோதியான வித்தேஹத்தை சே(நீ)தித்தருளாததற்கு ஹேதுவென்கிறா

தநதைநறைய தாரமதனயா பெருஞ்செல்வம்
என்றனக்குநீயே யெகிராசா—இந்தநிலை
கேராத விவவுடலையினதே யறுத்தருளப்
பாராத தெனனே பகா

(ங)

தனை = பிதாவும், நறைய = வாதஸஸ்யத்தையுடைய அனனையும், தாரம = மனைவியும், கனயா = புதலவருட, பெருஞ்செல்வம் = மஹாதேவரவாயுமும், என்றமக்கு = அஸமத்திகளுக்கு, நீயே = தேவரீரே, (ஆகிண்டி) எகிராசா = யதீதாரே! இதை = இவவாரான, நிலைக்கு = நிஷ்டைக்கு, ஏராத = சேராத, இவவுடலை = இந்தசரீரத்தை, இனதே = இப்போதே அறுத்து = சே(நீ)தித்து, அருள = ஈருபைசெய்ய, பாராத்து = கடாக்கியாத்து, எனனே = யாதுகாரணமோ? பகா = உரைசெய்தருளவேணமெ

(ங)

(வயா-ம) யதிகளுக்கு நாதரனவரே! (க) “சேலேயகண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமுமனமக்களுமேலாததாயத்தநதையுமவரேயினியாவாரே” என்றும், (உ) “ஸ்வீகரணம் - தவமேவமாதாச” இகயாதி யாலும் சொல்லுகிறபடியே ஹிதபரணபிதாவும் பிரியபரையான மாதாவும் போகையயான ஸதரீயும் நிரயநிஸ்தாராகரான புத்திரரும் மறறும் ஸகலவிதபுருஷாராதஸாதநமான மஹாதேவரவாயமுமெல்லாம் தேவாக்குரரியப்பதியான பெரியபெருமாளேயாகிறுப்போலே (ங) “ஸ்வீகரணம் - மாதாபிதாயுவதய” இதயாதிபடியே அடியேனுக்கிவைவெல்லாம் தேவரே, வஸதுஸதிதி இதுவாயிருக்க, இந்தநிஷ்டைக்கதருப்பயினறியே விரோதியாயிருக்கிற இந்தகேஹத்தை காலாநதரே கழிக்கிறோமென்றமல விபரீதஜ்ஞாநஜகமாகையாலே இத்தைக கழிச்சகவேனுமென்றபேக்ஷிக்கிற விநதிவிஸத்திலதானே சே(நீ)தித்தருளாத திருவுள்ளத்தாலே போகக்கடாணுகி

ருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அதை ஸாவஜ்ஞரானதேவரே அருளிச்செய்யவேணும், அதுவருத்தமாயிருந்ததோ, அதுகருமொருகால சிந்தையையும் ததனை யன்றோவுள்ளது நல்லென்கிறவிததை எல்லாத்திலுங் கூட்டிக்கொள்ளவுமாம் (௨)

(அ-கை) கீழே விரோதியாக வருளிச்செய்த தேஹந் தனனையே ஆதமாவுக்குச் சிறைக்கூடமாக வறுஸநிததி, ததவிமோசகருமவரேயென்று அவாபககனிலே அதை பிராத்திததருளுகிறா.

இந்நவ்வுடறசிறை விட்டுப்பொழுது யானேகி
அந்நமில் பேரினபததுளாகுவேன—அநதோ!

இரங்காயெதிராசா எனனை யினியுயக்கை

பரங்காணுக குணாநதுபா

(ச)

இந்நவ்வுடல=இந்நசீரமாகிற, சிறை = காராகருஹத்தை, விட்டு = நீத்து, எப்பொழுது = எப்போது, யான = அடியேன, ஏகி = அச்சிராதி மாககத்தாலே சென்று, அந்நம் = முடிவு, இல = இல்லாத, பேரினபத துள = மஹாநதத்தகருன, ஆருவேன = ஆவேன? அநதோ = ஐயோ! இரங்காய = கிருபை செய்தருளி, எதிராசா = யதிசூல ஸாவபெனமரே! எனனை = அடியேனை, இனி = இனிமேல், உயக்கை = ரக்ஷிப்பது, உன கரு = தேவரீருக்கு, பரங்காண = பரமனரே? உணாநது = ஆலோசித்து, பா = பாதத்தருளி (ச)

(வயா-ம) “इन्द्रोऽर्वाङ्-इतिमर्शिराम” என்றும்படி பராக(५)ர ததமாய “இந்நவ்வுடறசிறை” என்று ஆதமாவுக்கு காராகருஹம் போலே பதகமாயிருக்கிற தேஹபந்தம் முகதமாய எப்போதுதான் நானாச்சிராதி மாககத்தாலே சென்று * அந்நமில் பேரினபததடிய ரோமி ஒருகோவையாய, நிர்திஸ்யாநதஜந்மானவாகள பரிஷதந தாப்பாவததையுடையனாய ஸமஸாரவெக்காயமதட்டாதபடியாகக் கடவேன? அயயோ! யதிகளுக்கு நாதரான நீ அகதிகளுக்கு பிரங்கியருளவேண்டாவோ?, ஈஸவரஹம்கூட “க்ஷிபாமி” என்று கைவிட்டவரவைச்சிறையானவடியேனை யினியுஜ்ஜீவிப்பிதது ரக்ஷிக கை * பலலுபிராகுமவீடளிப்பானாயவதரித்த தேவாககே பரங்கா ணும் இவ்வாததத்தைத் திருவுள்ளமபற்றிப் பாதத்தருளி. (ச)

(அ-கை) கீழ் “உணாநதுபா” என்கிறஸம்பந்தமானேது? நீ அவாஜநீயராகைக்கு ஹேதுவேதென்று அவாகக்குக் கருத்தாக,

வினேந்தவாதே புப்படியே செய்கிறோமென்று திருவுள்ளக்கருத
தாச, அது அநுகூலானாசுகளேற்படியாம், பரதிநிலனை
வெனக்கு அரைண்ணமதாமுகமும பரதிநிலமெனைவிஞ்சி
வரும, ஆகையால் ஹேயகுணவ, ததர்த்தமான தேஹத்தை ததபூ
வமே போகதும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்

வேம்புமுற்பக கைப்புமிசுவதுபோல வெவவினையேன
தீமபமுறந தேகமுற்றிச்செல்லுங்கால—ஆம்பரிசால்
ஏறகவேசிந்தித் தெதிராசா விவவுடலை
தீக்கவேயானவழிசெய- (சா)

வேம்பு = வேப்பமரமானது, முற்ற = முற்றமுற்ற, கைப்புமிசு
வதுபோல = (நாளதோறும்) கைப்பே விஞ்சி வருமாபோலே, வெவவினையேன
யேன = கருந காமாகாயிருக்கற அடியேனுடைய, தேகமுற்றி = சாரம்
முற்றி, செல்லுங்கால = விருத்தியடையாநிறக்கையில், தீம்பு = துஷ்கா
மங்களே, முற்றும் = அதிகமாம், (ஆகையால்) ஆம்பரிசால்-ஸவரூபஸத்தை
புண்டாம் பரசாரத்திலே, ஏறகவேசிந்தித்து = முற்கோலிச்சிந்தித்து, எந்
ராசா = யதிகஞ்சுநாதரானவரே! இவவுடலை = இந்த ஹேயஸமுதாய
மான தேஹத்தை, தீக்கவேயான = முடிக்கக்ககான, வழி = உபாயம்,
செய = செயதருளவேணும் (எதிராசாவென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவு
மாம்) (சு)

(வயா-ம) ஸரஸமான கருமபாசிலிறே நாளதோறும் முற்ற
முற்றரஸமேறிவருவது, விரஸமானவேம்புமுற்றமுற்ற நாளதோ
றும் அந்தவிரஸமானகைப்பே விஞ்சிவருமாபோலே, எனனுடைய
தேஹமானது காலகரமத்திலே பகவமான்காட்டில் கருநகாமாவா
யிருக்கிற வென்னுடைய ஹேயகுணமே அதிகமாம் ஆகையாலிது
ஸவரூபஸத்தை புண்டாம் பரசாரத்திலே முற்கோலிச்சிந்தித்து, யதி
கஞ்சுநாதரானவரே! இந்த ஹேயஸமுதாயமான தேஹத்தை
முடிக்கக்ககையான உபாயஞ்செயதருளவேணும், வழி உபாயம்
யதிராசா வென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம் (சு)

(அ-கை) உமமுடைந்தோஷத்தை யேறகவே முற்கோலிநாம்
போகக்குகைக்கு பரபதியேது? நீதாம் ஸவகாயத்திலுஞ்ஞாய
அஸகதராயிருந்திரோவென்ன, ஸதந்தயபரணை தனகாயத்துக்கு

வேண்டுமாவ தானேசெய்துகொள்ளிலன்றோ தேவாசு நிகயஸ
கந்தயமானவடியேனும் ஸவகாயததுக்கு கூமனாய செய்துகொள
வகெனகொ

அன்னகுடிநீரருந்தி முலையுணகுழவி

தன்னுடையநோபைத் தவிராளோ — எனனே !

எனக்காவெதிராசா வெல்லாநிச்சயதால

உனசுது தாமுவோவுரை

(எ)

அனனே = பரணையினிடத்திலே அதய தவாசஸலய யுகைதயான மய
தாவானவள, குடிநீரருந்தி = பரணைக்கு ஏதேனுமொரு பிணியுண்டாறால்,
இது நம குறையாலேவந்தென்று(தான) தாஹதீததமுதலான வறறை
ஒளவத்ததுக்கு விரோதியாமலபருகி, முலையுணகுழவி தன்னுடைய = ஸவ
போஷயமா யிருக்கிற ஸதந்சயபரணையினுடைய, நோபை = வயாதி
யை, தவிராளோ = போக்காளோ? எனனே! = இதென்ன ஆசாயம்!
எனக்கா = அடியேனுக்காக, (மாதருவத் வதஸலரான தேவருக்கு நிதய
ஸதந்சயனயிருக்கிற வடியேனுக்காக) எதிராசா = எதிர்த்தியே! எல்லா
நிச்சயதால = அடியேனால அதுவட்டையாமஸமா யிருப்பனவைகளைல்லாத
தையும் நீரதுஷ்டிதது ரகித்தால, உனசுதுதாமுவோ = தேவருக்கது
அவதயாமோ? தேஜஸகரமாயிருப்ப நொன்றனன்றோ? உரை = பகா
(இவ்வாததத்தை அஜருனா வெனனைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேண்டுமோ?
ஸாவஜருரான தேவா தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? எனகிறா

(வயா-ம) அதாவது பரணையினிடத்திலே அக்யநதவாகஸலய
யுகைதயான மாகாவானவள ஒளவத்தஸைவக்கும் கூமமன்றிசுக்கே
அதயநதம் ஸஸரயபுகதமாய ஸவபோஷயமாயிருக்கிற ஸதநதய
பரணைக்கும் ஏதேனுமொரு வனுக்கம் உண்டாறால், இதுநமகுறை
யாலே வந்ததென்று தானுநீர முதலான ஒளவகஸைவையைப்
பணணி அநினுடைய வனுக்கத்தைத் தவிராக்குமே அப்படியே
மாதருவத்வதஸலரான தேவாசு நிகயஸதந்சயமாயிருக்கிறவடி
யேனுக்காக யதிகஞாசு நாதரானவரே! அடியேனால அதுவட்டே
யாமஸமாயிருப்பனவைகளைல்லாததைப் பதுஷ்டிதது ரகித்தகால
தேவாசு அவதயமன்றே! தேஜஸகரமாயிருப்பதொன்றனன்றோ?
இவ்வாததத்தை, அஜருனா வெனனைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேண்டு
மோ? ஸாவஜருரானதேவா தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இதென்ன
வாஸஸாயம்! அருந்திதல் = உண்டல்

ஆசாபிமாநமாவது, இவையொன்றுக்கும் ஸகதியினரிக
கே இருப்பாடு நவீனக்குறித்து விவனுடைய விழவைபும, இவ
னைப்பெற்றால் ஸபவானுகுண்டான பரீதியையும் நுலநதித்து, ஸத
நதயபரணைக்கு வியாகிபுண்டானால், தனக்குமையு க நினைத்துத்
தான் ஒளவுதலேவைபண்ணும மாதாவைப்போலே இவனுககாக
கான், உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல பரஃதயாஸ்வான
மஹாபாகவாதாபிமாநத்திலொதுங்கி, (க) “வல்லபரிசுவருளிப்போல
துகாண்டி” என்று சொல்லுகிறபடிய, “ஸகலபரவருத்திவிருக
திகநம், அவுரிட்டவழிககாகுதை” என்றமளவாகவருளிச்செய்த
கிவயஸூகதிபாயத்து இவரிப்படியருளிச்செய்தது (எ)

(அ-க) கீழ்பரவருத்தி நிவருத்திகளுக்கு க்ஷமமன்றிக்
யிருக்கிற ஸதநதயபரணைய மாதாரக்ஷிக்குமாபோலே உமமை
யும் ரக்ஷிக்கவேனுமென்று, பராபதிசொல்லாநின்ற பரவருத்தி
நிவருத்திகளுக்கு குக்ஷமாய ஸதகாமங்களினுடைய நிவருத்தியிலும்,
அஸதகாமங்களினுடைய பரவருத்தியிலும் நிரதராய, ஸவவிநா
ஸகதை விநீததுகொளங்கிற உமமை நமமாலரக்ஷிக்கப்போமோ
என்று எம்பெருமானாகுத்த திருவுள்ளமாகக்கருதி, அப்படியான
லும், அடியேனைக் காததூரக்ஷியாதபோது தேவாககே அவதயமா
மென்னுமத்தை ஸத்திதாஸநமாக வருளிச்செய்குறா

தனகுழுவீவானகிணறறை சாரத்திருக்க கண்டிருந்தான்
என்பதன்றோவனனை பழியேற்கின்றான்—நனகுணரில
என்னாலெயனஞ்சமேலு மெதிராசா
உனளுலே யாழறவையோரா (அ)

(ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட பரணையினுடைய தூமரணமெல்லாம் மாதா
வினுடைய அஜாகரதையிலாவந்ததாக அவளுக்கு தோஷத்தை ஸாஸத
ரம் விதிக்கையால்)

தனகுழுவீ = தன்னுடையசிக, வானகிணறறை = பெருமைபொரு
தியகிணறறினருகில, சாரத்திருக்க = சோநதிருக்க, கண்டிருந்தான் = பாத
துச்சகையாதிருந்தான், என்பதன்றோ = எனறல்லவோ, அனனை = தாய்
பழி = அபவாத்தை, ஏற்கின்றான் = அடைகின்றான், நனகுணரில = நன
ருக விசாரிக்குணவில, என்னாலே = பாபமாகிற படுகுழியைக்கிடின்

வென்னாலே, என்கமேலும் = எனனுடைய நாபத்தைவினைத்துக்கொள்ளப் பாதசேனையாகிலும், எதிமகா = யதிகு ளாதரானவரே! உன்னாலே = தேவராலே, ஆம் = ஆகிற, உறவை = ஸம்பந்தத்தை, ஓர் = விசாரித்தருளீர்

(அ)

(வயா-ம) அகர்வது அஞ்சவயஸஸுகருடபட பரஜைபிறுடைய தூமரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அவதாரத்தாலே வந்ததாக அவஞ்சு குஸாஸ்தரமகோஷம் விதிகதைபாலே, அபபடிவாராமல் கண்ணிலே வெண்ணைபிட்டு நோக்கவேணுமிதே மாதாவுக்கு, ஆகையாலே தன்னுடைய முகத்திலுள்ள பரஜையானது தனக்கு நாபகரமென்றறியாமல், தன்னளவனறிகளே அழகாகலும் அகலகாலும் பெருந்திருப்பதானகிணற்றை ஆஸநமாசவி நகரகண்ணி, அதை பரதிஷேகியாம் லுபேஷித்திருந்தாளென்கிற மாதரமகொண்டனறே, அந்தமாதாவானவள் அபவாதம் பராபகையாகாரினின்றும், அபபடியே நன்குகிருபிச்சகில், பாபங்களாற்ற படுகுழியைக் கட்டி நின்ற என்னாலே ஸவவிநாபத்தை வினைத்துக்கொள்ளப்பார்த்தேனேயாகிலும், அதை நிஷேதித்து ரக்ஷிக்கவேணும்படி, யதிஸ்ருக்கு நாதரான தேவராலேபுண்டாம் ஸம்பந்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும் இதனால் ஸம்பந்தமடியாக ஸாவதஸையிலும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்றாகருத்து (க) “இத்ததாயிராமாநுசன” என்கிற திவ்யஸூக்தியும், “பிரஜைபைச கிணற்றின்கரையில் நின்றும் வாங்காக்கொழிந்தால் தாயேதள்ளினாலென்னக்கூடவதிதே” என்கிற திவ்யஸூக்தியுமாயத்திதுக்காகும்

(அ)

(அ-கை) (உ) “நோற்றேனப்பலபிறவி” என்கிறபடியே, நீரும் முடையதுவுகாமத்தாலே இஜ்ஜனமமேயனறிகளே இன்னமும சிலஜநம் எடுக்கவேண்டுமடியாய் இப்படி கைகழிந்திருக்கிறவுமக்கு எம்பெருமானாராலேசெய்து தலைசுட்டலாவதெனென்று பாரஸ்வஸதருக்குக் கருத்தாக, அபபடியானாலும் அடியேனுகாக வினன்மும அவகரித்து ரக்ஷித்தருளுவரென்கிறார்

(ச) திருவாய்மொழிதனியன (உ) தி-மொ-க சு அ

கூபத்திலவீழுங்குழுவியுடன் குதித்தவ
வாபத்தைநீக்குமந்த வண்ணிபோல—பாபத்தால
யானபிறப்பேனெனும் மினி பெருகை பெதிராசன
தானபிறக்குமெனனை யுயப்பதா (க)

கூபத்தில்=கிணற்றில், வீழும்=வீழுகின்ற, குழுவியுடன் குதித்து—
சிகுவோடேகூட குதித்து, அவ்வாபத்தை=அவலிடரை, நீசுரம்=போ
க்குகின்ற, அந்த அண்ணிபோல=அந்தமாதாவைப்போலே, பாபத்தால்=
அடியேனபண்ணின பாபத்தாலே, யானபிறப்பேனெனும்=அடியேன இ
ன்னும்கி சிலஜம்மெடுக்குமபடி யானேனுகிலும், எதை = அடியேனாக
குப பிதாவாகிய, எதிராசன = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானா,
எனனை = அடியேனை, உயப்பதா = உஜ்ஜீவப்பிக்கைக்காக, தான பிறக்
கு = தாம் திருவவதரித்தருளுவா (க)

(வ-யா) அதாவது கிணற்றிலேவிழுந்தபின் பணறிகளே சமூகந
தமுமல நின்ற, பேதைக்குழுவியென்னுமபடியான முகத(ஈ)பா
ஜையுடனேகூடக்குதித்தெடுத்து, அதிநவதாரத்தாலே வந்தவா
பத்தைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும் ஸநேஹபுகைதபான அந்தமாதாவைப்
போலே (க) “சரணமாகுமதனதாளடைந்தாராகெல்லாம், மரணமா
லை வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான” என்கிறபடியே, ஏதச்சரீராவ
ஸாதத்தில் மோக்ஷமாம்படியான பாபத்திவைபவத்தையும் அழி
த்து, நானபண்ணின பாபத்தாலே இன்னமும் சிலஜம்மங்களை
பெடுக்குமபடியாய் ஆனேனையாகிலும், இனிதுபபடி கைகழிந்தபின்
பெணக்கு அந்ராய யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானா நான
பிறந்த ஜன்மத்துக்கிடாக, தாமுமெனனை யுத்தரிப்பிப்பதாக, “எதி
ராகுழல்புகு அவகரித்தருளுவா ஆகையால் அதில் எனக்கொரு
நிப்பந்தமிலலை உடமைக்கொருமுழுகு, உடையவனாக குடை
மைபெறுந்தனையும் முழுகவேண்டுமபடியிறே யிருப்பது (க)

(அ-கை) எம்பெருமானா, திருவடிகளையகன்று, அந்மநஸ
கராயிருக்கையாலே யன்றோ ஜன்மத்துக்கடியான காமம் புகுந
வது இனி அந்மபரவைகமில்லாதபடி அவாதிருவடிகளைப் பொருந
திவாழென்று தனதருவாளத்தைக் குறித்தருளுகிறா.

பூமுகள்கோன்தென்னரங்கா பூங்கழற்குப்பாதுகமாப
காமகி முஞ்செலவசசடகோபா—தேமலாகதாட
கேயநதியியடாதுகமா மெநதையிராமாறுசனை
வாயநதெனது நெஞ்சமேவாழ

(௬)

பூமுகள் = புஷ்பத்திலே பரிமன் மொரு வடிவு கொண்டாப்போலே
யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு, கோன்=வல்லபரான, தென்னரங்கா=
பெரிய பெருமானுடைய, பூங்கழற்கு நிரதிசய போகயமான திருவடி
தாமரைகளுக்கு, பாதுகமாய்=பாதுகையாய், (அததாலே) காமகிழம்=
தாம ஆவதற்கும், செலவ = ஸாதவிகஜ்ஜ ஸம்பததான, சடகோபா = நம
மாழ்வாருடைய, தேனம்பா = மதுஸயந்தியானபுஷ்பமென்னலாமபடியான,
தானுக்கு = நிரதிசய போகயமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, வயந்து = பெ
ருந்தி, இனிய = பரியமான, பாதுகமாய் = திருவடிநிலைகளாய், எதை =
அடியேனுக்குத் தந்தையாய், அடியேனுடைய ஸவருபஸத்தைக்குக் கார
ணபூதரான, இராமாறுசனை = இராமாறுசனென்று நிரூபகாமத்தை
யுடையரான எம்பெருமானாரை, வாயந்து = அறையித்த, எனதுநெஞ்ச
மே = எனக்கு பவயமான மனஸஸே, வாழ = இதை ஸம்பதததப பெற்று
வாழ

(௮)

(வயா-ம) (௧) “பூமன்னுமாதபொருந்தியமார்பன்” இதயாதிப
படியே, புஷ்பத்திலே பரிமன் ஒருவடிவிகொண்டாப்போலே யிரு
க்கிற பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமானுடைய
நிரதிசயபோகயமான *பூவாரசுழல்களுக்கு (௨) “அடக்கிழமாந்து
புகுநகை” என்று பூசிடகோபயை, இப்படி *முகிலவண்ணனடி
யையடைந்து அததாலே (௩) “உறறேனுக்கநதுபணிசெயது” என
னுமபடி தாமஹாஷிக்கும் ஸாதவிக ஜநஸம்பததான நமமாழ்வாரு
டைய வகுளாபிராமமாய், மதுஸயந்தியான புஷ்பமென்றலாமபடி
நிரதிசய போகயமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஸவருபபராபதமா
கையாலே அதுருபமாய் (௪) “மேவினேனவெப்பானம்” என
னுமபடி பொருந்தி அதயநதாபிமதமான திருவடிநிலைகளாய், என
னுடைய ஸவருபஸத்தைக்குக் காரணபூதராய், இராமாறுசனென்
று நிரூபகத்தைபுடையரான வெம்பெருமானாரை (௫) ‘இராமாறு
சனசரணாவிந்தம் நாமன்னிவாழநெஞ்சே’ என்கிறபடியே, எனக்கு
பவயமான, மனஸஸே! அநநபரயோஜநகையாலே பாதரேகைபோ
லேகிடடி இநகஸம்பததைப்பெற்றவாழ இததாலெம்பெருமானாரை

(௬) இரா-தூ-க- (௨) தி வாய-க ௩0 ௧0 (௩) தி-வாய-க ௦-௦ (௪) களாண்ட

திருவடிகளில் பராவணயததககெலலை நிலம் இவரானதயாலே,அவா
கிருவடிகளில்களும் யதீர்திரபரவணரென்று நிரூபகமாக வேணு
மிதே ‘ செலவசசடகோபா ’ என்கிறதற்கு (க) “தநமமதீயம்
தவபாதபவகஜம-தர்ஸம்மீணம்மீணம்” என்கிற செலவததைப
பெற்றவராகவுமாம் ஏபகை=பெருநதற்கை, வாயகை=கிடகை

(அ-கை) (உ)“நிழலுமடிதாறுமாறோம்” என்றும், (ங)“மேனி
னேனவனபொன்னடி’ என்றும் (ச) “ரமாமுஜபதசாயா” என்றும் பேசும்படி, அதுபந்தபரதநதாராய வாழ்
மவாகுள பேறறைபெற்றவேணுமென்று அபேகையாகின்றி அது
நமக்கு அத்யந்தமநதாருகரான வடுகநம்பிபோல வராககனரே வித
திப்பதென்று திருவுள்ளகருந்தாக, அப்படியே தவததநயதேவ
ரான வடுகநம்பி நிஷ்டையை யடியேனுக்குமுண்டாகி, யாவதாதம்
பாவி அடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறா

உன்னையொழிய வொருதெய்வம் மற்றறியா
மன்னுபுகழ்சோ வடுகநம்பி—தன்னிலையை
என்றனக்கு நீ தந்தெதிராசா வெநநாளும்
உன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகருது

(கங)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! உன்னையொழிய=தேவரையொழிய,
ஒரு தெய்வமற்றறியா = (தேவாக்கு உத்தேசயரான பெருமானையும் தவ
ததுபவ கைவகாபாதிகளுக்கு நித்யஸ்தருவாகக் கருதி தேவரை யொழிய)
வேறொரு பரதேவதையையு மறியாத, மன்னு=ஸ்திரமான, புகழ=கோத
தியை, சோ=அடைந்த, வடுகநம்பிதன்=வடுகநம்பிதம்முடைய, நிலைபை=
சரம்பாவநிஷ்டையை, என்றனக்கு=அதிலேபேசுகூடியுடைய வடியேனுக
கு, நீதந்து = தேவா பரஸுதித்தருளி, எந்நாளும் = ஸாவகாலத்திலும்,
உன்றனக்கே=தேவாக்கே, (ரஸாவஹமாமபடி) ஆட்கொள உகந்து =
உகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும்

(கக)

(வ-உ) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழியதேவாக
குத்தேசயரான பெரியபெருமானையும், தவததுபவ கைவகாயாதி
களுக்கு நித்யஸ்தருவாகக் கருதி, தேவரையொழிய வேறொருபா

(க) ஸதோ-ரத

(உ)பெரியதிருவ-நக

(ங) கண்ணி ௨

(ச) எம்பாருணியன

கொடைதர்ப்பு மயிபாதிருப்பாராய அதகாலே ஸவருபாநுரூப
மான யஸஸைப்பராபதராய, இருசரையரனறிசகே பெருமதிப்ப
ராபிருக்கிற வடுகநம்பி தமமுடைய சரம்பாவநிஷ்டையை அதில
பேணையையுடைய வடியேனுக்கு பரஸாதித்தருளி, (ச) “எனக்கே
யாட்செய பெக்காலததும்”, எனிறபடியே தேவாக்கே ரஸாவஹ
மாமபடி, ஸாவகாலததிலு முகப்போடே அடிமைகொண்டரு
வேணும் அங்கேபோகிலும் அவருந்நவடிமையேமயாச வேணு
மென்று கருத்து மன்னுநிலைசோ வடுகநம்பி யென்று பாடமான்
போது, பொருநகியிருக்கிற சரம்பாவநிஷ்டையாகவுமாம் (கக)

(அ-கை) நீர்சொல்லுசிறவருந தேவைகளெல்லாம் நாம் செய
கைக்கடியான கருவணடோ வென்றவருக்குக் கருததாக, உண்
டென்று, பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸம்பந்தம்பெற்றபரகாரத்தை
பரகாசிப்பிக்கொ

தேசநதிகழுந திருவாய மொழிப்பிள்ளை

மாசிலதிருமலை யாழ்வா ரெனனை—நேசத்தால

எப்படியே யெண்ணி நினபால சோத்தா ரெதிராசா

அப்படியே நீசெயதருள

(கஉ)

தேசம் = திகதேசங்களெல்லாம், திகழும் = பரகாசிகுமபடியான
பரபாவத்தை யுடையராய, திருவாயமொழிப்பிள்ளை = திருவாயமொழி
யோடடை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாக வுடையராய, மாசில=தம்
மிடத்திலே ஆசாயதவத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுநகை முதலான கருந
நிஷித்தமான மாசிலலாமலிருக்கிற, திருமலையாழ்வா = ஸ்ரீஸைலநாதா,
எனனை=தமமுடைய தயாபாசரமான வடியேனை, நேசத்தால்=கருணாபரி
ணாமரூபமான ஸவேஹத்தாலே, எப்படியே யெண்ணு = இவனெப்படி
யானால் உஜ்ஜீவீபபனென்று விசாரித்து, நினபால்=பராபத சேஷியான
தேவாதிருவடிகளிலே, சோத்தா = சோத்தருளினாரோ? எதிராசா =
எம்பெருமானாரே! அப்படியே நீ செயதருள=அப்படியே தேவரும் திரு
வுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவீபபித்தருளவேணும் (கஉ)

(வ-ம) ஆழ்வாருடையவும் அவரடிபணிநதுயநத தேவருடை
யவும் அஸேஷஸேஷவருத்தியிலு மநவிகராய, ஜனாநபகதி விரக

தயாதிகளாலும் பூணராய, அகதாலே “திருவுடைமன்னரிலதேசு
டையார” என்று பேசும்படியான பெருமையையுடையவராகியா
லே, திகேதசன்களெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படியான பரபாவத்தையு
டையாராய, திருவாய்மொழியோடடை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு
கீர்பகமாகவுடையாராய, தம்மிடத்திலே ஆசாயகவத்தை யேறி
ட்டுக்கொள்ளுகை முதலான கருநிஷித்தமான மாசினறிகடே யிரு
பபாராதிருக்கிற பூரணநாதன் தம்முடைய தபாபாதரமானவென
னை, கருணாபரிணாமரூபமான ஸநேஹத்தினாலே, இவனெப்படியான
லுஜ்ஜீவிகதுமென்று விசாரித்து, பராபதஸேஷிபான தேவா திரு
வடிகளிலே சோதகருளினா அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம்
பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும் (௪௨)

(அ-கை) தாம் நிபந்தித்தபடிகளெல்லாம் கெட்டருளும்
படி ஸுலபரான வெம்பெருமானுடைய வெள்ளதாயாதிகளிலே
தோற்றுத்தாம் மங்களாஸாஸநம்பண்ணி, அவ்வளவில் நிலலாதே
ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும்சென்று அத்தாலபெற்ற பேற்றை அநய
பரோகதியாலே யருளிச்செய்குறா

எதிராசனவாழி யெதிராசனவாழி
எதிராசனவாழி பெனறெனறேத்திசு—சதிராக
வாழ்வாரகள் தாளிணைக்கீழ வாழ்வாரகள் பெற்றறிவொ
ஆழ்வாரகர் தங்களுள்ள (கா)

எதிராசனவாழி எதிராசனவாழி எதிராசனவாழி = யதிராசருக்கு
மங்களமுண்டாருக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாருக - யதிராசருக்கு
மங்களமுண்டாருக, எனறென்று = இப்படி பலகாலும் சொல்லி, ஏத்தி =
ஸுத்தித்து, சதிராக = ஸாமாதத்யமாக, வாழ்வாரகள் = வாழும்வார்களுடைய,
தாளிணைக்கீழ = திருவடிகளின்கீழே, வாழ்வாரகள் = வாழும்வார்கள், ஆழ
வாரகள் தங்களுள்ள = ஆழ்வாரகள் பதினமருடைய வருளையும், பெற்றறி
வா = பத்தும் பத்தாகப் பெற்றறிவார்கள் (க௩)

(வயா-ம) அவா தாம் திருப்பல்லாண்டிமுக்கேர பஹுபரகார
மாக பகவதவிஷயத்திலே மங்களாஸாஸநம்பண்ணுமதெல்லாம், தா
மிவவிஷயத்திலே, “எதிராசனவாழி” என்றுதுடங்கி அதையே

பலகாலமசொல்லி ஸதுதித்து, (ச) “அடியேனசத்ராததேநினதே” என்கிறபடியே, சரமபாவத்திலே நிஷ்டராய, அததாலே ஸாமாததய மாசவாமுமவாகளுடைய திருவடிகளினகீழ், தாயநிழலிலே யொ துங்குமாபோலே யொதுங்கி, (உ) “நினதாளிணைகீழ்வா” என னுமபடியதுவே வாழ்வாக வாழும்வாகள் *மயாலறமநிலமருளப பெறறவாகளாய், அததாலே *அருள்கொண்டாமுடியவராய், அதி லும், (ங) *எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றுமேவுமனதகனராயி ருக்கிற வாழ்வாகள் பதினமருடையவருளையும், பததுமபகதாகப பெறறுவிடுவாகள் (ச) “ஈசுண்டை” -தஸ்மாமதயே” எனனக கடவதிதே இததாலிவாகளுக்கு சரமாவதிதாஸயம் நிலைநிற்கும படி கடாக்கிப்பாகளென்றபடி முதலபாட்டிலே மங்களாஸாஸந பரருடைய ஸம்பநதஸம்பநதிகளை *அயாவறுமமராகள் ஆதரிப்ப ரென்றா இதில அவர்களை *மயாவறமநிலமருளப பெறறவாகளா தரிக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறா (கரு)

(அ-கை) “தேசநதிகமும்” என்கிறபாட்டோடே இப்பாட் டிக்கு ஸங்கதி நடுவிலபாட்டு பராஸங்கிகம் உமமுடைய வரசாராய, நம்பக்கலிலே யாஸாயிப்பித்த வந்தவாஸாயணமே, உமமுடைய பேறறுக்கு ஸாதநமாகச சொல்லாநின்றீர் அந்தவாஸாயணபலம் போருமோ? ஏதேனும் பேறறுக்குடலான வதிகாரஸம்பதது உம பக்கலிலே வேண்டாவோவென்று, மீளவும் எம்பெருமானாகக்குத் திருவுள்ளக்கருத்தாக வதுக்கிடான வதிகாரமுண்டாகில, தேவரை யபேக்ஷிக்கவேணுமோ? அப்படிப்பட்ட யோசயதையிலலாதாக கன்றோ தேவரை யபேக்ஷிக்கவேண்டுவது ஆகையால், அதிகார ஸாஸ்யரான வகதிகளை தேவரீர் ரக்ஷிப்பாவிடில் வேறு புகலுண்டோ வென்கிறா

அதிகாரமுண்டே லரங்கிரங்காரோ

அதிகார மிலலாதாக்கன்றோ —எதிரசர்

நீயிரங்கவேண்டுவது நீயுமதிகாரிகளுக்கு

கேயிரங்கி லென செயவோம் யாம்

(கரு)

(க) கண்ணி (உ) தி-வாய் உ-உ-சு (ங) பெருமான்திரு உ கரு

(ச) ர-ஸதக-சு ௩

அதிகாரமுண்டேல=ஜஞாநாதுஷ்டாந பூததீயாகிற அதிகாரமுண்டானால், அரங்கிரங்காரோ=பெரியபெருமான இரங்கியருளாரோ? அதிகார மிலலாதாககன்றோ = அப்படிப்பட்ட அதிகார மிலலாதவாகளுக்கன்றோ, எதிராசா=எம்பெருமானாரே! நீயிரங்கவேண்டுவது = தேவரீரிடமிருங்கி ரங்கித்தருள வேண்டுவது, நீயும் திகாரிகளுக்கேயிரங்கில = கதியற்றவர்களுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரும் அதிகார ஸம்பத்தையுடையவர்களுக்கே கருப்பைபண்ணி ரங்கிக்கில, என செயவோமயாம்=அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸமதாதிகள என்னயோசயதையை யுப்பாதித்துக்கொண்டு உஜ்ஜீவிககப்போகிறோம்? (அநதி காலத்தோபாதி யிழந்தே போமித்தனையன்றோ?) (௧௪)

(வீ-ம) (௧)“புண்ணந்தழாமேபொருநீரத்திருவரங்காவருளாய” எனறத்தை யாததித்தவர்களுக்கு (௨) ‘அருளருடியுயந்தவன்’ என னுமபடி, தாதருபாதிகார முண்டானவர்களுக்கன்றோ பெரியபெருமானிடமிருங்கியருளுவது அப்படிப்பட்ட வதிகாரமில்லாத மாதருபருக்கன்றோ யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரீரிடமிருங்கி ரங்கித்தருள வேண்டுவது அகதிகளுக்கு கதியாயிருக்கிற வீதருபஸவபாவரான தேவரு மதிகாரஸம்பத்தை யுடையவர்களுக்கே கருப்பைபண்ணிரங்கிக்கில, அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அஸமதாதிகளெந்த யோசயதையை யுப்பாதித்துக்கொண்டு உஜ்ஜீவிககப்படுகிறோம் அநதிகாலத்தோபாதி யிழந்தேபோமித்தனையன்றோ? (௧௫)

(அக) (௩)“இராமாநுசனமிககபுண்ணியன்” என னுமபடி பரமதாமிகராயிருக்கிற வவரை யடுத்தித்துப் பழியிடாநின்றோம். நாம் அவா திருவடிகளை ஸஸநேஹமாக வதுஸநதிகதால் அவா தாமே யெல்லாம் செயதருளுவராகையாலே, ததவிஷயஸநேஹதாது னடோவென்று ஆனவளவுமபாத்து, அது தமக்கதபா(யு) பிஇலலையென்று விஷணணராகிரா

எம்பெருமானா திருவடிகளே சரணம்

என்பதுவே நாவுரைக்கு மித்தாலென—அன்பவாபால

இப்போதளவும யானென்று காண்கின்றிலேன

எப்போதுண்டாவதினி

(௧௬)

எம்பெருமானா திருவடிகளே சரணம் = எம்சுரு ஸ்வாமியான யதி
ராசருடைய திருவடிகளே ரக்ஷகம், எனபதுவே = என்று சொல்லப்படுகிற
இந்த வாசகத்தையே, நாவுட்க்கும் = என்னாவானது பரோமமின்றிச் சொல்
லாவிற்றும் இததாலென = இத்தாலென்ன பரோமஜம்? அனபு = பரோம
புரஸஸரமான பகதி, அவாபால் = அவர்வீடுபத்தில், இப்போதளவு =
இந்தக் கண்ணாயத்தமும், யானொன்றுங் காண்கின்றிலேன் = 'பரோமஸேஸ
மற்றிருக்கிற) அடியேனென்றுங் காண்கின்றிலேன், எப்போதுண்டாவதி
னி = இப்போதில்லாதது இனியெப்போதுண்டாகப்போகிறது' (கடு)

(வ-ம) பிள்ளைகொல்லி காவலதாஸருக்கு ஸவருபோஜஜீவந
மாயும், ஸோமயாசிபாண்டானுக்கு நித்யபாரபமாயுமிருக்கிற "எம்
பெருமானா திருவடிகளே சரணம்" என்று சொல்லப்பட்டு இந்நக
வாசகத்தைப்பே, அஹருகயமாக வெநநாவானது சொல்லாநிற்கும்
இப்படி நிஸஸநேஹிபாகத திருநாமம் சொல்லுகிறவிகதாலே, (க)
"சாரந்ததெனசிறகையுனதானிணைச்சீழ்நபு கானமிசவுமகூரந்தது"
என்கிறபடியே, விஷபாதுகுணமாக வென்னுடைய ஸநேஹமானது,
அவ்விஷபத்திலே சாமதஸாரநமான வி-காஸத்தாவும், பரோம
ஸேஸமற்றிருக்கிற நான்காண்கிறிலேன் இனி யிப்போதில்லாத
கெப்போது உண்டாகப்படுகிறது இத்தாலென்னென்று-நிஸநேஹி
யாகத திருநாமஞ்சொல்லுகிற விகதாரிலென்ன பரோமஜமென்னவு
மாம் அடியிலே "இராமாநுசாயம்" என்று உகதரவாகய தாத
பாயத்தையும், இதில் "எம்பெருமானா திருவடிகளே சரணம்"
என்று பூவவாகய தாதப யகைகபும் வெளிபிட்டருளுகிறா (சடு)

(அகை) நம்பகநுமககாநுகூலயமான பரோம ஸேஸமில்லா
விடில், பராகுகூலபநிவருத்தி தானுண்டோவென்ன? அதுவுமில்லை
அப்படிப்பட்ட வஜருணைவர்பேறு மடைய தோஷத்தை போகப்
பாக்க சொண்டருளுகிற தேவா திருவடிகளை என்று தானப்பாபிப
பென்னெகிறா

ஆர்த்த தீதென மற்றதும் பிறாருரைததும்
ஆர்த்ததே செயவ நாகலால் — மோகாநதன
என்று தீதெனனை யிசழே லெதிராசா
என்றுன்னடி சோவனயான

(சச)

ஆகாத்து=ஸததுக்களால் பரிதயஜிக்கப் படுவதான தயாஜபம், ஈதெ
 னறு = இன்னதென்று, அறிந்தம் = தெளியவறிந்தம் பிறாக்ருரைத
 து = (இப்படி யறிந்தவனவிற்க்கே) பரோபதேசம் பண்ணியும், ஆகா
 ததே செயவன் = அந்த நிஷித்த கருதபத்தையே நிதயாநுஷ்டாநமாக
 நடத்தாரிற்பன், ஆதலால்=இப்படிச் சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்
 றாகையாலே, மோகாநதனென்று=மோஹத்தாலே அந்தகனென்று, நினை
 தது=திருவுள்ளம்பற்றி, என்னை=அடியேனை, இகழேல் = உபேக்ஷிக்க
 வேண்டாம், 'எதிராசா=எம்பெருமானாரே! என்று = எப்போது, யான்
 = அடியேன், உன=தேவருடைய, அடி = திருவடிகளை, சோவன் =
 அடையக்கடவேன்? (கக)

(வ-ம) ஸததுக்களால் பரிதயஜிக்கப்படுமதானதயாஜபமின்ன
 தென்று தெளியவறிந்தும், இப்படியறிந்தவளவனவிற்க்கே, பரோப
 தேசம்பண்ணியும், அந்த நிஷித்தகருதயந தனனையே நிதயாநுஷ
 டமாக நடந்தாரிற்பன் இப்படி சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்
 றாகையாலே, மோஹாநதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி உபேக்ஷியா
 மல் ரக்ஷித்தருளுகிறவரே! இனி யிஸஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணின்
 னான் (க)“எந்நாள யானுனை யினிவநதுகூடுவன்” என்கிறபடியே,
 என்று தான தேவாதிருவடிகளை, அடையக்கடவேன் இனி யிழந
 தேபோமததனையன்றோ, அனற்க்கே இப்படி மோகாநதனாய் முன்
 னடிதோன்றாதே யிருக்கிற வடியேனுகுத்த தாபமதீருமபடி, ஸா
 வஜ்ஞரான தேவரொருநாளவதிபிட்டுத் தந்தருளவேனுமென்கிற
 ராகவுமாம் (கக)

(அ-கை) கீழநாளவதிபிட்டுத் தந்தருளவேனுமென்று அபே
 க்ஷித்தவிவருக்கு, அப்படியே (க) “மாணமானால்” என்று ஸரீரவி
 யோகஸமயத்திலே பரந்தாமமென்னுந் திவந்தருக்கீரோமென்று, எம்
 பெருமானாகுக்கு கருத்தாகவெண்ணி, இப்படி தருக்கீரோமென்கிற
 தேவரீர் கமிகச்செய்தருளாமல், தாழ்க்கைக்கு ஹேதுவேது என
 கிறார்.

பொல்லாங்குணத்தும் பொதிந்துகொண்டு நனமையிலொன்
 றில்லாவெனக்கு மெதிராசா—நல்லாக்கள்

என்றுவிடிவதெனக் கெந்தா யெதிராசா
ஒன்றுமறிகின்றிலே னுரையாய—குன்றாமல்
இப்படியே யிரதவுயிரக்கென்று மிருளேவினைக்கும்
இப்பவமாம நீண்டவிரவு (கஅ)

எதாய=அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாத
ரானவரே! குன்றாமல்=குறையாமல், இப்படியே=இந்தபாக்காரமே, இந்த
உயிர்க்கு = இந்த ஆதமவஸ்துவுக்கு, என்றும் = எகாலமும், இருளே
வினைக்கும் = அஜ்ஞாநாதகாரத்தையே வினைக்கும், இப்பவமாய = இதை
ஸமஸாரமாகிற, நீண்டவிரவு = பெரிய நீளிரவு-காளராதரி, என்று விடி
வதெனக்கு = அஜ்ஞாநாதகாரத்தி ல்கப்பட்டுக்கொண்டு வழிதெரியா
மல் திகைத்துக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுக்கு ராமாநுஜ திவாகராகிய
தேவருடையதாஸ்யோக்யமான ஸுபரபாதமாக எப்போதானும்? ஒன்று
மறிகின்றிலேன = ஏதத் விஷயமான பரதிகரியை யொன்றுமறிகின்றிலே
ன, உரையாய = ஸாவஜ்ஞரான தேவா இதுக்கொரு ஸவீடிவு கண்ட
ருளிச் செய்யவேணும். (கஅ)

(வ-ம) எனக்கு ஜநகராய யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தன்
னுடைய வாகாரத்தில் சற்றும் குறைதலின்றிகடிகே, ஏவமவிதரு
பேண் விதவாதமாவுக்கு ஸாவகாலத்திலும் ஜ்ஞானோதய லேஸா
மினறிகடிகே அஜ்ஞாநாதகாரத்தையே வினைப்பதான (க) “ஃயுரீஸ்
ஃபவதுகிம்” எனனுமபடி ஸமஸாரமாகிற பெரியநீளிரவானது,
(க) “ஃயுரீஸ்ஃயுரீஸ்-அவிவேககநாததிசுமுகே” இதயாதிபபடி
யே பதஸகலிதைய வழிதிகைத்தலமருகின்ற வெனக்கு எந்த
காலம் தவததாஸ்யோக்யமான ஸுபரபாதமுண்டாவது! அஜ
ஞாநகிமிராதனுன நான், ஏதத்விஷயமான பரதிகரியை யொன்று
மறிகின்றிலேன (உ) “ஸிஷ்யஸிஷ்யஸிஷ்யஸிஷ்யஸிஷ்ய-நிசிலகுமத்மா
யாஸாவரீபாலஸாய” எனனுமபடி ஸாவஜ்ஞரான தேவா (ங)
“ஸுப்ரஹ்மசுப்ரஹ்ம-ஸுபரபாதாதபாஜரீ” எனனுமபடி இதுக்கு ஒரு
விடிவுண்டருளிச்செய்யவேணும் குன்றுதல=குறைதல, பவம்=
ஸமஸாரம் (கஅ)

(அ-கை) கீழ் ஸமஸாரமாகிற காளராததிரிகு அவிதிகண்ட
ருளிச்செய்ய வேணுமென்றா இதில் ததகாராயமான தேஹகிக

கரதை முகலான வென்னுடைய நிஹீநவயாபாரமும, தேவாககவத
யாவஹமன்றே வெனகிரா

அலலும பகலும யானாககை வழியுமுன்று
செலலுமதுன தேசுகுத்தீ வகனரே—நல்லாகன,
தந்தனயா நீசாககாட செயயச சகிப்பரோ
எதை யெதிராசாவிசை (சக)

அலலும பகலும = இரவும பகலும, யான = அடியென, ஆகை
வழியுமுன்று = சரீரமாககதநில சஞ்சரித்து தேஹ கிங்கரனய, செலலு
மது = பரவாததிபது, உன தேசுகு = தேவருடைய பரபாவாகியத
துக்கு, தீவகனரே = ஹாரியனரே? (அதெப்பம யெனில) நல்லாகன =
பரஹம விதகரேஸரர யிருக்கிற ஸதபுருஷாதன, தந்தனயா = தம்புதல
வா, நீசாககாடசெயயச சகிப்பரோ = அதயந்த நிஹீநரான நீசாகு நிஹீந
வருத்திகளசெயயப பொறுப்பரோ? எதை யெதிராசா = அடியேனுக்கு
தந்தையாய, யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இசை = இததைததேவாதாமே
யருளிச செயயவேஹும (சக)

(வ-ம) (க) ‘உனநாமமெல்லாம எனறனநாவினுள்ளே யலலுமபர
லுமமருமபடிநலக’ எனகிறபடியே தேவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்த
நாத யறுபவகைகராயங்களுக்கு யோகயமான காலமெல்லாம (உ)
‘அநநாளீதநதவாககையினவழியுமுலவேன’ எனகிறபடியே தேஹ
கிங்கரனய, அதுவே யாதரையாததிரிகிறது (ந) ‘உனக்குப்பணி
செய்திருக்கும்’ இதயாதியிறபடியே தேவாசு தேஜோஹாரியன
ரே? அதுஎப்படி யெனில, பரமஹவிதகரேஸரரயிருக்கிற ஸத
துக்கள தககபுதராதிகளை அதயந்தநிஹீநரான நீசாகு நிஹீநவருத
திகள செயயக்ஷிப்பரோ? (இசை), எனக்கு ஜநகராய யதிகளுக்கு
நாதரானவரே! இததை தேவரீரதானே ஸமமதித்தருளிர் ஆகை
யாலத்தைத்தவிர்த்தது, இவவாதமாவுக்கு ஸேஷியானதேவரே! அந
வரத மடிமைகொண்டருளவேஹுமென்று கருத்து தேசு = பெரு
மதிப்பு (கக)

(அ-கை) இவரிப்படி ‘நல்லவாகன தந்தனயா நீசாககாடசெய
யசசகிப்பரோ’ எனறவாரே *நல்லாபரவுமிராமாநுசனான வெம

பெருமானா இவரிங்னே சொல்லப்பெறுமோ வென்று அததை
ஸஹ்யாமல் *நலநாகா நண்ணுமகிருநாடிலே நல்லவமரோடே
ஒருசோவையாகி, அவாகளதுபு கைங்காயத்தை பிவாகருண்டா
ககவேனுமெனந் வ(வ)பிஸத்தியை யுடையராபிருக்கிற வாகாரத
தைக்கண்டு, இனிப பேறுதப்பாதென்றதயவவிகது, அாசகிராதி
மாக்கத்தாலே, தேஸவிசேஷத்தேற்பபோய,பரமாதம் ஸதகாரபா
யந்தமான பலபரமபடைகளை வெண்ணி, அததைத் தாமபெற்றதாக
ஹருஷ்டராகிஞா

எண்சீக்கழி ஷெலாகிரிய வீருததம்

போமவழியைத்தருமென்னு மினபமெல்லாம
புசித்துவழிபோயமுத விரசையாறறில
நாமமுழுகி மலமற்றுத தெளிவிசுமபை
நண்ணி நலத்திகழ்மேனி தனனைப்பெற்றுத
தாமமராவத்தெதிர கொண்டலங்கரித்துச
சறகரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச சென்று
மாமலராளகோன மடியில் வைத்துக்ககும்
வாழ்வுநமக கெதிராச னருளும வாழ்வே (௨௦)

போம வழியை = பரமபத்ததுக்குப் போயதுபவிகருமாந்நதம் பரிசு
சிந்மென்னுமபடி நிரவதிகபோகயமான வாசகிராதிமாக்கத்தை, தரும=
கொடுக்கு, என்னும=என்கிற, இனபமெல்லாம= அவவழியிலுண்டான
வினபமெல்லாம, புசித்து=அதுபவித்து, வழிபோய= அாசகிராதி மாக்கத்
தால சென்று, அமுதவிரசையாறறில=அமருகமயமான விரஜாதிகியில்,
நாமமுழுகி=தாபதய துக்கங்களுெல்லாந் தீர நாம தீரத்தமாடி, மலமற்று=
பராகருதங்களுான மலங்களுெல்லாம கழிந்து, தெளிவிசுமபை = பரிசுத்த
மான பரமபத்ததை, நண்ணி=கிடடி, நலத்திகழ் மேனிதனனைப்பெற்று=
ஸவருப குணங்க ளெல்லாம பரகாசிக்குமபடி ஸூத்த ஸதவ மயமான
அபராகருத திவ்யதேஹத்தைப்பெற்று, அமராதாம=நிதயஸூரிகள, வந
து=ஈழூத்தருளி, எதிரகொண்டு=பரத்துத்ததராம, அலங்கரித்து=பரஹ
மாலங்காராதிகளாலே டலங்கரித்து, சறகரிப்ப=ஸதகரிக, (அவாகருட்
னேகூட) மாமணிமண்டபத்துசசென்று = திருமாமணி மண்டபத்திலே
சென்று, மாமலராளகோன = ஸரிய பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், மடி
யிலவைத்துக்ககும் = மடியிலே வைத்து உசகிமோந்து உகந்தனைக்கும்,
வாழ்வு=ஸமபத்து, எதிராசன =எமபெருமானா, நமக்கருளும வாழ்வே =

இதிலு அபேஷையுடைய நமக்கு அருள்கொடைபாக பராஸாதிததருளும்
ஸம்பததே! (௨௦)

(வ-ம) (க) “போமவழிஎய்தகரும” எனிறவாழ்வார துவய
ஸூககிப்படியேபோயப்புகுற தேசவிசேஷத்திலு ஸதசாரமெல்லா
மொருசிறுகாயென்னுமபடி அபரிசேசையான டாககஸ்தகார
ஸூதததெயல்லாம அதுபவித்து, சளவன்கொல்லிப்பிராட்டிபைப
போலே அவனமுன்னே வழிநடத்தகபின்னேபோய, “விரஹஸ்யுத
கோமஸூட்சுபயஸ்யஸந்தி-விரஜாமருதாகாராமாமபராயமுற
நதி” எனகிறபடியே அமுருதவாணிநியாய, விரஜையென்று பேரை
புடைத்தான வநதழியிலே தாபதரயதுககுகளெல்லாநதீர நாமவகா
ஷித்து, அநந்தம் ஸவருபத்துக்கு திரோதா(து)யகமான பராகரு
தககளான மலகுகளெல்லாம கழிந்து *தெளிவிசம்புகிருநாடென
கிற பராயதேசத்தையகிடடி, ஸவருபதுண வுகளெல்லாம பரகா
கிகுமபடி ஸூததஸ்தவமயமான வபராகருத துவயவிகரஹத்தை
லபித்து, பஹுமந்தவயாரான நியஸூகிகா தாகுகள பரதபுத்தக
ராய, பரமஹாலங்காராதிக்காலே யலகுகித்து ஸதகிகக, அவாக
ருடனேகூட திருமாமணிமண்டபத்திலே சென்று, ஸரியபதியான
ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் (௨) “உஜ்ஜீரணம்ஸூட்சுபயஸ்யஸந்தி-அவகே
பரதமாரோபயமுசிதபரிஷஸவஜே” எனகிறபடியே மடியிலேவை
த்து உச்சிமோநது உகந்தணைக்கும் ஸம்பததை எதிராசரான வெம
பெருமானா இதிலபேஷையுடைய நமக்கருள்கொடைபாக பர
ஸாதிததருளும் ஸம்பததே, இதொரு பேறிருந்தபடியே (௨௦)

(அ-கை) எககணையேனுமகிஸயித ஜஞாநாயிருப்பாருக்கும்
அபராயமாயிருக்கிற பேறறை நீர்பெற்றதாகப் பேசாநின்ற அ
துநமக்கு ஸூலமாயிருந்ததோவென்று தம் திருவுள்ளகருததாக,
நமமுடைய வாசாயான பிள்ளை நிஹேதுகம! கவுபகரித்தருளின
ஜஞாநத்தைக்கொண்டு, அவருடைய வபிமாநமே உத்தராகமென்று
நீஅதவவந்திது பெறுதற்கரிய பேறறை எம்பெருமானாரே பண
ணியருளுவா ஆசையா லிதுவிஷயமாக “நிர்வணநிர்வண - நிர்வண
யோநிர்வண” எனகிற நமக்கு என்னப்பமெனகிறா

கட்டளைக் கலித்துறை

திருமலை யாழ்வார திருவாய மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
தருமகி கொண் டவாதமமை யுத்தாரகராக வெண்ணி
இருமனமே யவாககா யெதிராச ரெமைக்கடுகப்
பரமபதநன்னிலேற்றுவ ரென்னபயமநமக்கே (உசு)

திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீஸரஸேஸ்வரேனனு = திருமாததை யுடைய, திருவாய மொழிப்பிள்ளை = திருவாயமொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, சீரருளால் = ரிஷேந்திர கருபையாலே, தரும = பரஸாதித்தருளும், மதி = ஜஞாததை, கொண்டு = ஸாதநமாகக்கொண்டு, அவாதமமை = இப்படி மஹோபகாரகராயிருக்கிற அநதப்பிள்ளையை, உத்தாரகராக = ஸமஸாராத தில நின்று முததரிப்பவராக, எண்ணியிருமனமே = மநஸே ! அதயவ வித்திரு அவாககாய = இப்படி நமமாசாராயரான பிள்ளைக்காக, எதிராசா = எம்பெருமானா, எமை = ஸவாசாராயாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நமமை, கடுக = சீகரமாக, பரமபதநன்னில = பரமபதத்தில், ஏற்றுவா = ஏற்றியருளுவா என்னபயம் நமக்கே = ஏத்த விஷயமாக நமக்கெனன பயம் ? ஒருபயமும் வேண்டாம் (மார்பிலே கைவைத்து நிரப்பயமா யுறங் குமத்தனையன்றோ வென்று கருத்து) (உசு)

(வ-ம) திருமலை யாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையவராய, பின்பு திருவாயமொழி யிலவகாஹந்தாலே ததேகநிரூபணீயராயிருக்கிற பிள்ளை தம்முடைய ரிஷேந்திர கருபையாலே பரஸாதித்தருளும் “பொருவிலமதி” எனனுமபடியான ததவிஷயஜஞாததை ஸாதநமாகக்கொண்டு, அநத ஜஞாநபலமாக இப்படி மஹோபகாரகராயிருக்கிற அநதப்பிள்ளையை “ஊர்யஸீகராயுஸ்யஸீ நஃ-உத்தாரயதிஸமஸாராதத்துபாயபலவேநது” என்கிறபடியே ஸமஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமவராக மநஸே ! அதயவவித்திரு இப்படி நமமாசாராயரான பிள்ளைக்காக யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானா தாமே † ஸவாசாராயாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நமமையேன்கொண்டு, ஸீகரமாக (க) “ஏற்றருமவை குநதம்” என்று துஷ்பராபகமாகச் சொல்லப்படுகிற பரமபததிலே ஏற்றியருளுவா (உ) “மனமேநபலமேவுதற்கே” என்கிறபடியே ஏத்தவிஷயமாக நமக்கெனனபயம், ஒருபயமும் வேண்டாம்.

மாரபிலே கைவைத்துறவகுமததனைபனறோ வென்று கருதது
 “அஃ ந்யஸ்யஸ்யாண்-அசிரதபலகவாபுமொ” இதயதி “ஸ்வஸ்ய
 சூயஸ்ய - பரபதப கவாமகப” இதபதி (௨௧)

(அ-சை) ‘என்னபயம்-மககே’என்று நி பபயரான விவரிசை
 “அஃ ந்யஸ்யஸ்யாண்-அசிரதபலகவாபுமொ” இதயதி “ஸ்வஸ்ய
 சூயஸ்ய - பரபதப கவாமகப” இதபதி (௨௧)

தீதறறஞானத்திருவாடமொழிப்பிள்ளை சீருளால்
 ஏகத்தைமாறறுமெதிராசாகம மபிமானமென்னும
 போதத்தையேறிப பவமாம புணரி கனைக்கடந்த
 கோதறறமாதவன பாதகசுரைபைக குறுகுவனே (௨௨)

தீதற=குறமறற, ஞான=ஆத்மஜஞான குணங்களை யுடைய, திரு
 வாய மொழிப்பிள்ளை=திருவால்வன கவ்யான திருவாயமொழியில அவ
 காஹந்தை யுடையராகையாலே அகதையிடெ ன்ருபிசுமபடியான வதி
 கயத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, சீருளால் = விதேஹதுச கருபை
 யாலே, ஏதத்தை=காமாதி தேவாஷங்களை, மாறறும=போகசுடிககிற எதி
 ராசாத=எதிகளுக்கு எச்சராயிருக்கிற வெமபெருமானுடைய, அபிமான
 மென்னும=உயிமானென்கிற, போததையேறி=சிரபாயமான விஷ்ணு
 போதம் போன்ற வைஷ்ணவக் கப்பலையேறி, பவமாம புணரி கனைக்கடந்
 து=ஸமஸாரமாகிற பெருங்கடலைக்கடந்து, கோதறறமாதவன பாதக
 ரையை= ‘விண்ணோ பிராஞ்ர மாசில மலரடிக்கீழ்’ என்றும், ‘தீயர
 றுகடாடி’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அகில ஹேயபரதயநீகமாய வ
 வதிக தேஜோரூபமாய, பரமபராபயமாயிருக்கிற ஸரிய பதியினுடைய திரு
 வடிகளாகிற தீரத்தை, குறுகுவன = கிடடப்பெறுவேன ஏ = பாத
 பூரணம் (௨௩)

(வ-ம) (க) “அஃ ந்யஸ்யஸ்யாண்-அசிரதபலகவாபுமொ” இதயதி “ஸ்வஸ்ய
 சூயஸ்ய - பரபதப கவாமகப” இதபதி (௨௧)

தாலே பேறுதப்பாதென்று நிரூபித்தது, இப்படி கிரந்தமானபின்
பு (க) 'வடிவுடைமாதவன்' என்னுமபடி புதுக்கணிப்போடே
ஸபரிகரைய, திவயாஸதானமண்டபத்திலே திவயவியிஹாஸநதி
லே திவயமஹிஷ்டபரிவருதன யெழுநதருளியிருந்தே ஸ்ரீமநாராயண
னான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கடுகவறுபவிக்ருமபடி எனக்குநாத
ரானதேவா பண்ணியருளவே ஹுமெனகிரா

அடியார்கள் குழாங்க எழுகோலக்கமிருக்க

ஆநதமயமான மாமணிமண்டபத்துப்

படியாதுமில் படுக்கையாயிருக்கு மநநதன்

பணுமணிகடமமி லொளிமண்டலத்தி னிடைபில

வடிவாரு மாமலரான வலவருகுமறறை

மணமகளு மாயமகளு மிடவருகு மிருக்க

நடுவாக வீற்றிருக்கும் நாரணனைக்கடுக

நானதுபவிக்ரும வகை நல கெனெனதிராசா (௨௩)

என்னெதிராசா = அடியேனுகு ஸவாமியாய யதிகளுக நாதரான
வமே! அடியார்கள குழாங்க = நிதயமுகத் பருத்தவகன், (அநுத் கருட்
விஷுவகஸேப் பரமுகரான நிதபவாக்மும், பராயகுரு பரகால யதிவிராதி
கள் தொடகமமான முகதவாக்மும், மணிகளையும் முத்தங்களையும் நிறைத்
தாப்போலே) அழகோலக்கமிருக்க = அழகோலக்கமாக வரிசையடையே
ஸேவித்திருக்க, ஆநதமயமான மாமணிமண்டபத்து = நிரதியாயநத
ஜகமான திருமாமண் மண்டபத்திலே, படியாதுமில் = உபமாந மொ
ன்று மிலலாமல்ருப்பதான, படுக்கையாயிருக்கும் = திவயபாயவகமாயிருந
கும், அநதன் = திருவநுதாழ்வானுடைய, பணுமணிகள் தம்மிலொ
ளி மண்டலத்தினிடையிலு = பணுரதங்கனின் ஐயோதா மண்டலத்தின்
நடுவே, வடிவாரு மாமலரான = "வடிவாய நின்வலமாயினில வாழுகின்ற
மகனை" என்கிறபடியே, ஸௌந்தராததால மிக்கஸௌகுமாயத்தையிட்டு
நிருபிக்ரும படியான பெரியபிராடியார, வலவருகு = வலதுபக்கத்தி
லும், மறைமணமகளுமாய மகளும = தந்தையரான பூமிப்பிராடியும், நீனா
தேவியும், இடவருகும் = இடதுபக்கத்திலும், இருக்க = ஸேவித்திருக்க,
நடுவாக வீற்றிருக்கும் = இவாகளுக்கு நடுவே மூன்று மினகொடிக்கோடே
கூடி தாமரை பூத்ததொரு காளமேகம்போலே *வீற்றிருதேழுலகும்
தனிககோல செவல வெழுத்தருளியிருக்கிற, நாரணனை = ஸ்ரீவைகுண்ட

ஸமுதாயமாயிருப்பதாயிருக்கிற விரகஸ்தூலஸரீரத்தை உபேகக்ஷயோடே (க) ‘மகக்ஷோடே’ என்றுதபஜித்து (உ) “மன்னுமகரிஷகத்ரோனமண்டலத்தினனநநிஷுன்னனதோரிலலியினுமபோய” என்கிறபடியே, அவன மண்டலத்தைக்கண்ணி அவவருகேபோய், மற்ற மாதிரிவாழ்கிருஷ்டகளாயுண்டானவர்கள் லோகங்களெல்லாவகடந்தது, (ஈ) இமையோவாமூதனிமுடடை கோடடையாய், கோடிபோஜனமான வளப்பத்தை யுடைத்தான வண்டகபாலத்தைப்பேசினது, அகனையொருபடிசகதித்து, மத்யேயுண்டான தஸோததரமான வாவரணஸபகதத்தைபுகடந்தது, அவவருகேபோய் முடிவில் பெருமபாமூன மூலபாகருதியையுமகடந்தது அதயந்தரமணியமாயிருப்பதாய் விரஜையென்று பிரவிக்ஷிதமானவநகிரியிலே ஸநாமபண்ணி, அஃவிததிலமானவசர ஸபாஸததாலே (ஈ) “ஒளிகொண்டசோதிபுமாய” எனனுமபடி பஞ்சோபநிஷணமயமாகையாலே, நிர்வதிச தேஜோருபமான திவ்யவிக்ஷிதத்தையுமபெற்றது, (ஐ) “முடியுடைவானவா முறைமுறையெதுசொள்ள” என்கிறபடியே, நிகயஸூரி கள் பரதபுகதராய, பரஹ்மாலங்காராதிகளாலே அலங்கரித்து, ஸதோத்திரமபண்ணிகொண்டு வழிநடத்தப்போய், பூந்வைகுண்டமாகுந் திவ்யநகரத்தை பரவேசித்து, பெருந்தெருவாலே யுள்ளே போய், ஆநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபத்தைக்ககிடடிச்சென்று, (ஈ) “அஃயாகளகுழாங்களுடன் கூடுவதென்கொலோ” (ஈ) “ஹ்ருதேஹிஸுந் ஸுஹ்ருதேஹி” மததேவஹதபரிஜநைஸதவஸவகிஷ்ய” என்கிறபடியே, நமஸ்குஸவாமிகளாய், ஸரியப்பதிபினுடைய திருவடிகளிலே நபஸதப(டி)ரராய், அதுவே நிரூபகமாயிருக்கிற ஸூரிஸகவசருடன் கூடுகிற வந்ததிவஸ மானது (எ) “குறுககுமவகையுண்டுக்கொலோ” என்கிறபடியே, அதனை யபேஷிக்கிறவனாகது அது ஸம்பமாம பரகாரமுபகரித்தருளவேணும் இவ்விதத்தில நலகல= கொடுத்தல் (உஈ)

(அ-ஸக) நீரோ, உமமுடைய வபாரதம் பாராமல் கனத்தவப் பேற்றை வபேக்ஷியாசினரீர், அதுககு நாமசெய்வதென்னென்று,

(க) தி-வாய-க-௦-௭-௧௦	(உ) பெரியதிருமடல்	(ஈ) தி-வாய-௭-௧-௮
(ஈ) தி-வாய-௨௩-௧௦	(ஐ) தி-வாய-௭-௧௦	
க) -ஸத	(எ) தி-வாட-௧௮-௧	

எம்பெருமானாசகு நினைவாக, அடியேனை வங்குகீர்தகவன்று துடங்கி இன்றளவும் வரவடியேனுடைய வபராதங்கனையும் பொறுத்து, உபேக்ஷியாதே மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பாராக வெண்ணியிருக்கிற கேவா காலக்ஷிமபம் பண்ணுமலகத்தைச் செயதருளவேணும் என்கிறா

என்றுரிரேதுகமாக வெணையபிமானித்து

யானுமகநிந துனக்கேயாயிருக்கும் வகைசெய்தாய்

அன்று முதலினறளவு மநவாதம் பிழையே

யடுததடுததுசசெயவ தறுதவிபப தினிசசெயயேன

என்றுவனை வநதிரபபதா மென கொடுமைகண்டு

மிகழாதே யிரவுபக லடிமைகொண்டு போந்தாய்

இன்றுதிருநாடு மெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்

இனிக்கககசசெயதருள வேண்டுமென்கிராசா (உரு)

எதிராசா = யதிகளுக்கரு நாதரான எம்பெருமானாரே! என்று = எந்த திசையில், நிரேதுகமாக = ரிஹேதுகமாக-காரணமின்றி, என்னை = அடியேனை, அபிமானித்து = இவன நமமுடையவனென நபிமானித்தருளி, யானும = அடியேனும், அதறிந்து = அந்த அபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, உனக்கே = தேவருக்கே, ஆயிருக்கும் = அடியோன்ற சேஷமாயிருக்கத்தக்க, வகை = பரகாரத்தை, செய்தாய் = செயதருளினீரோ? அன்று முதல் = அந்த திசைதொடங்கி, இன்றளவும் = இந்நாளவரையினும், (பூவ வாஸனை விடாமல்) அநவாதம் = நிரந்தரம், பிழையே = அபராதே, உடுததடுதது = இடைவிடாமல், செயவது = செயதுவிட்டு-இப்படிச்செய்தோமேயென்று, அறுதவிபபது = அறுதப்பிபபது, (அறுதப்பித்து) இனி = இனிமேல், செய்யேனென்று = செய்யமாட்டேனென்று, உன்னை = தேவரீரை வந்து இரப்பதாம் = வந்து அரத்திப்பதாகிற என கொடுமைகண்டுமே = அடியேனுடைய கருநகருதயங்களைக்கடாக்கித்தும், இகழாதே = உபேக்ஷியாமல், இரவுபகல் = திவாராதரமும், அடிமைகொண்டுபோந்தாய் = தேவா திருவடிகளில் கைங்காயவகொண்டருளினீர், (இமமாதரமேயல்லாமல்) இன்று = இன்றையதினம், திருநாடு = பரமபதத்தையும் எனக்கு = அடியேனுக்கு, அஞ்சு = கருபைசெய்ய, எண்ணுகின்றாய் = திருவுள்ளம், நறியருளுகிறீர் (இப்படி அபரகருணாஸமருத்தியுடையராகையாலே) இனிக்ககக = இனிஸீகரமாக, செயதருளவேண்டுமே = அதை கருபை செயதருளவேணும் (உரு)

(வ-1) யதிகளுககு நாதான தேவரீரவ வா தமாலை என்று நிர்ஹேதுகமாக, இவன் நம முடையவனென்று அபிமானித்தருளி அடியேனும அநக வபிமானவிஸேஷத்தை யறிந்த, தேவாக்கே அநபாஹமாபிருக துமபு செயதருளிற்று அபபடியே அபிமா னித்தருளினவனு துடங்க தேவா திருவடிகளை பராபிக்ஷிருக சுற வினறளவும, நிரந்தரமபராதமே இடைவிடாமல் செயவது இப படி அநருதயமானதைச் செயதோமென்று அதுதபிப்பது இனி இபபடிப்பட்ட வபராதகளைச் செயபெனென்று, தேவரை "பாத திபபகாநே வென்னுடைய கருகாமங்கண்டு உபேக்ஷியாமல் இன கும திவாராதாவிபாசமறதேவா திருவடிகளில் கைவகாயம் கொண் டருளினீர் அவவளவுமின்றிக்கே இன றுஸத்துக்களுககு க(ம)நகவ யபூரியான திருநாடடையுமதுக்கு போகபதையில்லாத வெனக்கு பரஸாதிபபதாகிச்சித்தருளாநிறகீர் இபபடி செயயவேணடி யற்ற பின்புகாலகதிரிவு செயயாமல் கமிச்ச செயதருளவேணும்

(அ-8) இவா தமமை வங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி இன றளவாக உண்டான வபராதஸஹதவாதிகளை யாவிஷகரித்தவாறே, நமமையொழிய வேறொருவா இவா குற்றங்களைப் பொறுத்தூரகிக கவல்லாருண்டோ? இனி இவாககு மேலுண்டான கராயமும நாமே செயது தலைகடடவேணுமென்று, எம்பெருமாளுககு நினைவாக, பா(நு)வஜ்ஞானைகபாலே அவாகருத்தறிந்து இபபடி அகங்களு க்கே கதிபாயிருக்கிற தேவரையொழிய, எனனுடைய வபராதங்க ளைப் பொறுத்தூரகிக்க, எத்தனைகருணாவானகளான பெரியபெரு மாள முதலானாகுத்ததான முடியுமோ? இனி பராபயருசியையு முண்டாக், பராபயதேசத்திலே சேருமபடிபண்ணி யருளவேணு மென்கிறா அன்றிக்கே அநவரதம் செய்கிற வபராதங்களை *க்ஷி ததூரகிக துமபோது பெரியபெருமாள் முதலானாராகவேண்டாவோ வெனன? அது நமககன்றி யாவாககு முடியுமென்கிறாகவுமாம

தெனனரககா தமககாமோ? தேவியாகடகாமோ?

சேனையாகோனமுதலான சூரியாகடகாமோ?

மனனியசீரமாற னருளமாரிதமககாமோ?

மறறுமுள்ள தேசிகாகள தகங்களுககுமாமோ?

பட்டவாசுளுக்கு ஆந்த கைனகாய போகபாசிகளாமபடி (ச) “అన్త
 భీష్మోద్భవః - అనుమానిస్తులయోబవతు” என்று கூட்டிக்கொள்
 ளும் ஸ்ரீஸைநாபதியாழ்வான துடக்கமான நித்யஸூரிகளுக்குத்
 தானஸக்யமோ? இவர்கள் தான விஷ்வகஸேநஸம்ஹிதை விஹ
 கேந்திரஸம்ஹிதைகளிலே பரபத்திமாகக் பரதாஸகரிதே நித்ய
 மாயப் பொருநதியிருப்பதான ஆஸரிதவிஷய வாதஸல்பாதிருண்
 யுகதராய, அததை யதஷ்டாநஸேஷமாமபடி (உ)*பயன்னருகிலும்
 பாஹகலலராகிலும் செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிபுள்ளனும் நம்
 மாழ்வா, இவரோபாதி சேதநவிஷயத்திலே, கருபையைவாஷிக்கிற
 திருமஹகையாழ்வா இவர்களுக்குத் தானஸக்யமோ? மற்றுமாழ
 வர்கள் கருபைக்கு விஷயமாய், கருபாமாதர பரஸநாசாரயாகளா
 யிருக்கிற நாதயாமுநாதிகளாயிருக்கிற வவர்கள் துடக்கமாக இவ்வ
 ருக்குள்ள வாசாரயர்களுக்குத்தான ஸக்யமோ? அபராதஸஹரான
 தேவாக்கொழியக் கீழுகதரான வெததனை யதிஸாயிததயாவானகளா
 ளாகுத் தானிததைச்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ? அது ஒருவ
 ருக்கும் அஸக்யமாகையாலே (ங) “நிகரினறிநின்றவென்னீசதைக்கு
 நின்னருளின்கண்ணிப் புகலொன்றுமில்லை” என்கிறபடியே தயைச
 விநதுவாய, ஸாவாபராதஸஹராயிருக்கிற தேவாக்கொழிய, அபரா
 தாநாமாலயனான நான் காததைப்போலே வேறொரு கோஷ்டிக்கா
 ளாகேன—

உபாயதசையில் ரக்ஷித்தவோபாதி, உபேயதசையிலும் தேவர்
 கருபையாலே பராபயருசியையும் விளைத்து, (ச) “சுடரொளியாய்
 நின்றதன்னுடைச்சோதி” என்றும், (ரு) “தெளிவிசம்பு” என்றும்
 சொல்லப்படுகிற பராபயதேசத்திலே அடியேனை (சு) “அஹ்ருமறே
 னல்லேன” எனனுமபடி ஆந்தராளிகளுக் விட்டுவைப்பாமல் சீக்கிர
 மாக வொருதலைப்பித்தருளவேணும் ஒருகோடியில் சோக்கவேணு
 மென்றபடி. உனக்கன்றி என்கிறவிததை கீழும்மேலும் கூட்டி
 நிரவறிப்பது ஒருவேளையிலே, “ஶ்விபாமி” “நஶ்ஶாமாமி” எனனும
 நிரவருஸவதநதானுக்கும், “అనులక్ష్మీభ్యో నమః” “నమః”

(ச) ரா-யு-௧௮-௩௮

(உ) கண்ணி-௧௦,

(ங) இரா-௮-

(௪) தி-வாய-௩-௧௦-௩

(ரு) தி-வாய-௬-௭ ௩

(சு) தி-வாய ௩-௭-௨

கூமாலகூம்பருவகீஸரலகாரோமாதமது” என்றும், (க) “திமிர
கொண்டாலொத்துநிறகும்” என்றும் பேசுமபடி உநமஸ்தசமான
போகததாலே மதித்துஸ்தபதைகளாயிருக்கு மவாகளுக்கும், அச
சோதகியிலேகைகையநிதயநிரதராய, அஸ்தாநஸநேஹரகூரவயஸ
நிகளாய, *ஆங்காரவாரமதுகேட முழுவும்புமவாகளாயிருக்கும்வா
களுக்கும் அசசோததியைபநுபவிககஆசைபபட்டு(உ) “சினதைசலவ
சித்தநுமாலெனறழபபன்” என்றும், (ங) உன்னககாரஹுமவாஸில
வீழநது” என்றும், (ச) “உன்னககாரஹுமாஸையென்னுவ கடலிலவீழ
நது” என்றும், பகதிபாரவரபததாலே ஆழங்காலபட்டிருக்கும்வா
ருக்கும், மறறும் கருதகருதயராயாகுக விபிமபொழுகையும், மாக
வைகருதமகாணகையையும் மரோதிககிமுமுஷுக்களுக்கும், ஸா
வதாபராநாததவகண்டு பரோபதேஸம் பண்ணுகைகூடாதிறே” தம
மை அழியமாறியும் ஸமஸாரிகள் தூக்கதிகளகண்டு* அவாபின்பட
ருமகுணனாயஅவாகள அவிதேயதைபபபாராமல, ஸாவதாபரோப
தேஸம்பண்ணியும் அதகாலே, *ஆளுமாளாரெனகிறவனுடையதனி
மைநீருமபடி மங்களாஸாஸநபரரை யுண்டாககி பரஸமருத்தியே
பேறாமபடி நடத்திககொண்டு போருவரொருவராகையாலே இவாக
கேயாயத்திது கூடுவது, (ரு) “அதுதிருகதலாவதே” என்று கைவிட
டதைபிறே கைகொண்டு திருத்தி *திருமகளசேளவனுக்காககிய
ருளிறறு ஆகையிறே இவருமிப்படியருளிச்செய்தது, (சு) “மருள
கொண்டுகைக்கும் நமக்குஞ்செய்சே யிராமா துசனசெய்யும் சேமங்கள
மறறுள்ளாரதரமோ” என்றிறே அழகஞ்ரு மருளிச்செய்தது
“ஸ்ரீஸ்தீர்த்தம்- பரமநகதகரீயாமஸம்” இதயாதி (உசு)

(அ-கை) இவா “ஒளிவிசுமபிஸடிபேணை ஒருபபிததுவினாந
தே” என்றவநதரம் அவரும, (எ) “வானேதருவானெனக்காய”
என்றும்படி மோகூபரதாநகதிலே ஸைவராராயிருக்கிறபடியை ஸா
கூதகரித்தது, இனி தயாஜயமான விவவிபூதிபிஹுண்டானதடங்கலு
மநுபாதேயமாய, பாரபயமான வவவிபூதியிலுண்டான தடங்கலும்
உபாதேயமாபறறபின்படி, அவறறின் விஸமாஹுது ஸமரணங்கள்ள
கருகயாகருதயங்களைத் தமக்கு விதேயமான திருவுள்ளத்தைக்
குறித்தது விதித்தருளுகிறா

(க) தி-வாய-சு-ரு-உ (உ) தி-வாய-சு-அ-கரு (ங) தி-வாய-ரு-எ-உ
(ச) தி-மொ-சு-சு-ரு (ரு) பெரிய-தி-உ-ரு (சு) இரா-து- (எ) தி-வாய-கரு-அ-சு

இவ்வுலகிவினியொன்று மெண்ணுதேவெருசே ?
 இரவுபகலெதிராச மெகநினிமேலருளும்
 அவ்வுலகை யலாமகளகோ னவகருககு மிருப்பை
 யடியார்கள குழாககடமை யவார்களதுவததை
 இவ்வுயிருமதுககிடபெ பிறந்திழந்தகிடந்த
 தென்னுமததையென்று மதுககிடைச்சவராயககிடகும்
 வெவவினையால வந்தவுடல விடுமபொழுதை விட்டால்
 வினையுமினபதனனை முற்றமவிடாமலிருந்தெண்ணே

ருஞ்சே=மநஸஸே, இவ்வுலகில் = இந்த லோகத்தில, இனிதன்
 றும=இனியொன்றையும், எண்ணுதே=சிக்தியாதே, இரவு பகல = இ
 ராபபகலும், எதிராசா = எடபெருமாறா, எமகரு = நமகரு, இனிமே
 லருளும்=இனிமேல பரஸாதிகும், அவ்வுலகை=வானுலகான அந்தலோ
 கத்தையும், அலாமகளகோன=புஷ்பவாவிரியான பெரியபிராடடியாகரு
 வல்லபனான ஸாவேஸ்ரவரன், அகரு=அந்தப் பரம்பதத்தில, இருக்குமிரு
 ப்பை=திவ்யவீம்ஹாஸத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும், அடியா
 ர்கள்=சித்யஸூரிகளுடைய, குழாககடமை=ஸமூஹககையுட, அகா
 கள் அதுபவத்தை=அவர்களுடைய ஹாஷத்தககுப்போக்குவிட்டதுபவிக
 கும் அதுபவத்தையும், இவ்வுயிரும=இந்த ஆத்மவஸ்துவும், அதுசகு =
 அந்தபோகத்தககு, இட்டுப்பிறந்து = பராபதனயின்னறு, இழந்தகிடந
 தது=அந்தைப் போககடித்துக்கொண்டு கிடந்தது, என்னுமததை=என்
 று சொல்லுமதையும், என்னும்=எக்காலமும், அதுககிடைச்சவராயககிட
 கரும் = அந்த அதுபவத்தககு பரதிபந்தகமாயக கிடக்கும், வெவவினே
 யாக=கருகாமகனால, வந்த=உண்டான, உடல விடுமபொழுதை=
 தேஹவிமோசநமாகும் காலத்தையும், விட்டால்=அந்ததேஹத்தை விட்
 டபிறகு, வினையும=பவிகரும், இனபந்தனனை=நிரதிஸ்யாந்தத்தையும்,
 முற்றம்=இந்தஸம்ஸத விஷயககையும, விடாமலிருந்து = இடைவிடா
 மலிருந்து, எண்ணு=சிக்தித்துப்போரு (உஎ)

(வ-ம) பந்தமோக்ஷக விரணமிகரும் பொதுவான மநஸஸே!
 “अद्वैतसंज्ञा-सिद्धेर्ज्ञानस्यैव-अतः तेषामावसानेन तद्व्यक्त
 सावेतदवस्थापयन्तु” எனகிறபடியே இந்தக் கொடுவுலகில் ஹே
 யமாயிருப்பதான பாக்குகிபாருத்தகக் னெல்லாம தயாஜயமெ
 னறு நேரேயிறந்த பின்பு அலபாஸதிரதவாதி தோஷத்துஷ்டமா
 வைவறறிலேகதேஸமும் அங்கேகாரபோகபமாக விசாரியாதே,
 எம்பெருமாறா நமசுரு பராபயருகியபய முண்டாககியருளி,

இனிமே லஞாகொடையாகவருளும் வானுலகானவந்த லோகத்தை யும், அந்தலோகமெல்லாமாநிறம்பெறுமபடி (க) “எழிலம்லாமாதருந தானு மிவலேவழுலகை இன்பம்பயசக வினிதுடனவீ மறிருநது” என கிறபடியே புஷ்பத்தில பரிமளம் வடிவுசொண்டாபபோலேயிருந கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனான வயாவருந்ததிதேதோற்றவ னகே திவயவரிமஹாஸந்ததிலே எழுந்தருளியிருக்கும்புறப்பையும்,

அச்சோத்தியிலே அடிமைசெய்கிற (உ) “அடியார்கள குழாங் களை” என்கிற பராபயமானவவாகள ஸமுதூரந்தனையும், அவர்கள் ஹாஷத்தகுப போக்குவிட்டறுபவிக்கு மதுபவத்தையும், இவ வாத்தமாவும் அதுக்கு பராபதனாயவைத்து அத்தை இழந்ததுகிடந்த தென்கிறவவற்றையும், அக்யாபி அந்த அறுபவத்தகு பரதிபந்தக மாயக கிடக்கும் (ங) “பொல்லாவொழுக்குமழுகுடமபு” என்கி ர்படியே சுருரகாமத்தாலே யுண்டான தேஹவிமோசந மாநகாலத தையும், தேஹவிமோசநநந்தரம் பவிக்கும் நிரதிஸபாநந்தத்தையும் இப்படி யுத்தங்களாய ஸவருபா நுருபமாயுள்ளவை பெல்லாவற்றை யும் திவாராதாவிபாக (ஊ) மறயிடைவிடாமல் ஒருபட்டிருநது சிந்தித்தபபோரு அனறிககே உகத்தங்களான வவற்றிலொன்றும் விடாமலொருபட்டிருநது சிந்தித்தென்னவுமாம் “இவவுலகினி னொன்றமெண்ணுதே” என்கிற விதுக்கு (ச) “மருளொழிநீ” என்று சொல்லுகிற அந்திமதஸா விரோதியான அச்சாவதார பராவணயமாகவுமாம் (உஎ)

(அ-கை) செயத்தெல்லாஞ் செயதும் இது நெடுங்காலமில் லாத பராபயருசி இப்போது எம்பெருமானாருடைய கருபையாலே உண்டாயிற்றென்று அந்தலாபத்தைப்பேசி அறுபவிக் கிரு

பண்டுபலவாரியரும் பாருலகோருய்யப

பரிவுடனே செயதருளும் பலகலைகடமமைக

கண்டதெல்லாமெழுதி யவைகற்றறிருநதுமபிராகுக்

காதலுடனகறபித்துவ காலத்தைக்கழித்தேன

புண்டரீகைகளேவனுறை பொன்னுலகுதன்னில
 போகநினைவொன்றுமின்றிப் பொருந்தியிருந்தேன
 எண்டிசையுமேகது மெதிராசனநாளாலே
 எழிலவிசுமபேயன்றி யிப்போதெனமனமெண்ணாதே

பண்டு=பூவகாலத்திலு, பலவாரியரும் = ஆதமோஜஜீவந்தபரராயிருக்கிற பூவாசாயாகளனைவரும், (ஏக்கண்டமாய) பாருலகோருயு = இரதப் பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்த சேதர்களுமுஜ்ஜீவிக்க, பரிவுடனே = இவர்களிடத்திலுண்டான பரேமையினாலே, செய்தருளும் = அருளிச்செய்த, பலகலைகள் சமமை = பலபரபந்தவகளை, கண்டதெல்லாம் = பாரதத்தெல்லாம், எழுதி = விசித்து, அவை = அவற்றை, கற்றிருந்தும் = ஆசாயமுகத்தாலே யபயவித்திருந்தும், பிறாக்கு = அநயருக்கு, காதுண்டன = பரேமையோடு, கற்பித்தும் = போதித்தும், காலத்தைக் கழித்தேன = காலத்தைப் போக்கினேன், புண்டரீகை கேள்வன = நளிகாவலி நியான பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனுவன, உறை = நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, பொன்னுலகுதன்னில = நிதயவியூதியான பரமபதத்துக்கு, போகநினைவொன்றுமின்றி = போகவேண்டுமென்கிற ஸமரணலேசமுமில்லாமல், பொருந்தியிருந்தேன = இவ்வியூதியில் ஆசையுள்ளவரையவந்தேன, எண்டிசையும் = அஷ்டத்திக்குண்டானவாகளும், ஏததும் = தனவைப்பதைச்சொல்லி ஸதேதாதம் பண்ணுமபடியான, எதிராசன = எம்பெருமானாருடைய, அருளாலே = கருபையாலே, எழிலவிசுமபையன்றி = விலக்ஷணமான பரமாகாசத்தை யொழிய, வேறொன்றை இப்போதெனமனமெண்ணாதே = இப்போதென மனஸஸானது ஸமரியாது

(வ-ம) நல்லடிக்காலமான பூவகாலத்திலே, ஆதமோஜஜீவந்தபரராயிருக்கிற பூவாசாயாகளனைவருமேக்கண்டமாய, இரதப் பூலோகத்திலுண்டான ஸமஸ்தசேதரு முஜ்ஜீவிக்க, இவர்களிடத்திலு ஸஸநேஹமாகச் செய்தருளும் பலபரபந்தவகளைத்தனை(க) “தெரித்தெழுதி” இத்தபாதிப்படியே, ஆதராசியத்தாலே தேடிக்கண்டவைகளெல்லாவற்றையும் விசித்து அதை ஆசாயமுகத்தாலே அபப்பதித்து, தநநிஷ்டாபிபிருந்தும், இநநிஷ்டாபிலலாதவநயரும் தநநிஷ்டார யுஜ்ஜீவிக்குமபடி, அவர்களுக்கு ஆதரத்தோடே அபயவிப்பித்தும், காலக்ஷேபம்பண்ணினேன், (உ) “தாமரையாள கேள்வன” எனனுமபடி பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனுவன, நிதய

வாஸமபண்ணுகிற ஸபருஹணீயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் போக வேணுமென்கிற ஸமரணலேஸமுமின்றிககே இவன்பூதியிலே ஸகத்ரூய வலித்தேன

(ச) *தீசையனைத்தும் ஏறுகருணாகையாலே அஷ்டதிககி லுண்டானவாகரும தனைவபவத்தைச் சொல்லி ஸதோதரமபண ஸூடபடியான எம்பெருமானுடைய கருபையாலே விலகணமான பரமாகாஸததையெயொழிய, இப்போதென்னுடைய மநஸஸானது ஸமரியாது இதொரு கருபாவிஸேஷமிருத்தபடி என? என்று கருத்தது, இவவிடத்திலேகாரநதேற்றத்தில- (உஅ)

(அ-கை)இனித தமமுடைய பராபயவிரோதி சிரஸநஸீலரான எம்பெருமானா, ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளான ஸ்ரீஸூகதிகளாலே பாஹ்ய குதருஷ்டி நிரஸநமபண்ணி யருளின விஜயபரமபரைகளைச்சொல்லி அததாலுண்டான வீரஸ்ரீக்கு மங்களாஸாஸநம பண்ணுகுறா

தாழிசை

சாறுவாகமதநீறுசெயது சமணச்செடிககனல கொளுத்தியே
சாககியககடலை வறறுவித்து மிகு சாககியககிரிமுறித்திட
மாறுசெய்திடு கணுதவாதிபாகள வாயதகாததமிருத்துமேல
வந்தபாசுபதா சிந்தியோடுமவகை வாதுசெயத் வெதிராசனா
கூறுமாகுருமத்ததொடோககிய குமாரிலனமதமவற்றினமேல
கொடியதாககசரமவிட்டபிண குறுகமாயவாதிபரைவென்றிட
மீறிவாதிவரு பாரககரனமத விலககடிககொடி யெறித்துபோய
மிககபாதவமத்ததை மாயத்த பெருவிராடாருமிக வாழியே.

சாருவாக மதநீறுசெயது = “பரதயகூடமேகம சாவாக” என்கிற சாவாகமத்ததை ஸவஸூகதிகளாகிற அகநிஜவாலையாலே பஸமமாமபடி பண்ணி, சமணச்செடிககனல கொளுத்தியே = சமணராகிற செடிககுஅப படியே அகநிபரகேஷபத்தைப்பண்ணி, சாககியககடலை வறறுவித்து = சாக கியராகிறிஸமுத திரத்தை ஸவஸூகதி கிரணககனாலே ஸோஷிப்பித்து, மிகுசாககியககிரிமுறித்திட = அதிகமாயிருப்பதான ஸாககயமலையை வாக வஜரத்தாலே சேதித்து, மாறுசெய்திடு கணுதவாதிபாகள = பரதிகேடி

கனாய வா தமபண்ணுகிற காணாத வா திகளுடைய, வாயவாகுகை, தகாத
துத்தம் வாககாலே பகநாமபடி பண்ணி, அறமிருத்து மேலவாத = அகி
கரமித்து மேனமேலும் வாத, பாசுபதாசித்தியோடுமவகை = பாணஸூர
யுத்தத்திலே ருதரன தன பரிவாரத்தோடு ஒடினாப்போலே, தன பகதாச
ளான விசயமயத்தோகளும சீறுபாறாச சிதறி யோடுமபடி, வாதுசெய்த
வெதிராசனா = வா தமபண்ண யருளின யதிராசா, கூறும = பிதறறாநிற
பதாய, மா = பெருத்திருப்பதான, குருமத்ததோடு = பரபாகரமத்ததோ
டு, ஒவகிய = உயாத்திருப்பதான, குராரிலன மதமவற்றினமேல = பா
ட்டமதமெனகிற வவற்றினமேலே, கொடியதாகசசரமவிட்டபின் =
கருமாயிருப்பதான தாகக ஸூரத்தை (பாணத்தை) பரயோகித்த
பின்பு, குறுகிய வாதியரைவென்றிட = மாயவாதிகளிருந்த வீடத்திலே
சென்று கிடையவாகளை ஜயித்திட்டு, மீறிவாதிலவரும் = மிகுத்தகாவித்து
வாதத்திலே வருகிற, பாககரன மதவிலக்கடிக்கொடியறிந்துபோய = பா
ஸகரன மதமெனகிற வோகொடிகள குருக்கிட அவற்றைச் சேதித்தெறி
ந்துவிட்டு அப்பாலசென்று, மிக்க யாதவமத்ததை மாயத்த = அகிகமான
யாதவபரகாசன மதத்தை மாண்டுபோமபடி பண்ணின, பெருவீர = மிக
பராகரமத்தையுடைய எம்பெருமானா, நானாயிகவாழியே = நிதயாபிவிருத்
தமாமபடி மங்களத்தை யுடைய ராகவேணும் (உக)

(வ-ம) “ஸ்ரீக்ஷீக்ஷீக்ஷீ-பரதயக்ஷமேகம் சாரவாகு” என
கிற சாரவாகமத்ததை ஸவஸூகதிகளாகிற அகவிலவாலையாலே
பஸமஸாததாமபடிபண்ணி, சமணராகிற செடிக்கு அப்படியே அக
நிபரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஸாகயராகிற ஸமுத்திரத்தை ஸவஸூக
திக்ரணவகளாலே ஸோஷிப்பித்து, அகிகமாயிருப்பதான ஸாகு
யகிரியை வாகவஜரத்தாலேசே (நீ) தித்திட்டு, பரதிகொடிகளாய
வாதமபண்ணுகிற காணாதவாதிகளுடையவாகுகை ஸவவாககாலே
(நீ) பகநாமபடிபண்ணி,

மிகவுழுத்ததராய மேலவந்தபாசுபதா, பாணஸூரயுத்தத்தி
லே ருத்திரன ஸபரிகரனயோடினாப்போலே, ததபரதாசளான
விவாகளும், சீறுபாறாசுசிதறியோடும பிரகாரம் வாதமபண்ணி
யருளினவராய, ஏதேனு மொன்றை ஜலபியாநிற்பதாய, பெருத்
திருப்பதான பரபாகரமத்ததோடே யுச்சராயமா யிருப்பதான
பாட்டமதமெனகிற வவற்றினமேலே, கருமாயிருப்பதான தாகக
ஸூரத்தை பரயோகித்தபின்பு, என்கும் பரநதிருக்கையாலே, மாயி

கூளிநுநத விடகதிலேசென்றுகிடடி, (க) “வாதிவென்றான நமமி
ராமாநுசன” என்கிறபடியே அவர்களை ஜபித்ததிடமி, மிகைகது
வாதத்திலே வருகிற பாஸ்கரனுடைப மதமாகிற வமாரகததை,
ஒருவரும் நடவாதபடி நிரோதித்து, கழியமிககிருக்கிற யாதவ
மதத்தை மாண்போமபடி பண்ணின வெம்பெருமானுடைய இத
ர தாஸம் நிரஸநததாலேவந்த மஹாவீரம், நாடோறுமபி(டி)வருக
தமாய வாழவேணும் குருமதம் = பராபாகரமம், குமாரிலன
மதம் = பாடமதம் “கொடியெறிநதுபோய்” என்று - அவ்வளவிலே
நிலலாதே கைகழிந்திருக்கிற பாரிபபேயாகவுமாம். வந்தவாறிய
ரென்றம் பாடம்சொல்லுவா (உக)

(அ-கை) இனி இதர நிரஸநம்பண்ணியருளின ஸரமநதீர, ஸ்ரீ
பாஷ்யம் திருவாய்மொழி முதலான பகவதவிஷயங்களை வயாக
யாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பு தமக்காகாஷ்கமா
யிருக்கையிலே, பாதிநிதேசுராதமாக வறுபயித்து இவையெல்
லாம் தனித்தனியே நிதயமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மஹக்ளாஸா
ஸநம்பண்ணியருள்கிறார்

எண்கோகழி ஷெடியாசிரிய விருத்தம்

கோருமெதிராசா திருவடிகளவாழி

திருவரையிறசாததிய செநதுவராடைவாழி

ஏராருஞ்செய்யவடி வெப்பொழுதுமவாழி

இலங்கியமுநநூலவாழி யிணைத்தோள்களவாழி

சோராததயய செய்யமுகச்சோதிவாழி

துமுறுவலவாழி துணைமலாககண்களவாழி

ஈராறுதிருநாமமணிநக வெழிலவாழி

இனிதிருப்போட்டழில் ஞானமுத்திரைவாழியே (நஉ)

சோ = கலயாண குணங்களாலே, ஆரும் = பரிபூரணமான, எதிராசா
= எம்பெருமானுடைய, திருவடிகள் = பரம்போக்யமாய் நமக்கு ஸ்ரீரோ
பூஷணமாயிருக்கிற திருவடித்தாரைகள், வாழி = நிதயமங்களமாயிருக்க
வேணும், திருவரையில = கடிபாதேசத்தில, சாததிய = தரித்த, செநது
வராடைவாழி = ஆதிதயனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே மிக்கசிவப்பையடை
த்தான காஷ்யவஸத்ரம் நிதயமங்களமா யிருக்கவேணும், ஏராரும = அ

(க) இரா-து-ருஅ

மூல நிறைவே, செயலவடிவு = சிவநிருபதான நிவயமங்கன விகர ஹம், எப்பொழுதும் = ஸாவகாலத்திலும், வாழி = நிதமங்கனமாயிருக்கவேணும் இவங்கிய முகநாவவாழி = வைதிகோததம் ரென்னுமத்தை நிறம பெறுததுமதாய, ஸந்தயாராக ரஞ்ஜிதமான மேகத்திலே மின்கொடி படாந்தப்போலே திருமார்பிலே பரகாசிக்கிற பரஹ்மஸூத்ரம் நிதய மங்கனமாயச செல்லவேணும், இணைத்தோள்கள வாழி = பொற்கற்பகத்தின் சாக்கன்னாய, அதற்குமேல மோக்ஷபரதா தீக்ஷிதங்களாய, ஸம்ஸார ஸாகரத்தில மூழ்கி ஸோவுபடுகிறவர்களை உத்தரிக்கிற ஸக்தியை யுடைத்தாய, இப்படிக்கொடுக்கவு் மெடுக்கவு் மாம்படியான குணத்தாலே பண்ணித் து ஷெடதாயிருப்பனவாய, அதுக்குமேலே வருளதுளவீ எளிதாகக் காலா வகருதமாயிருக்கிற பாஹ்யுக்களங்கள்ளானவை நிதய மங்கனமாயிருக்கவேணும் சோராத-துய-செய-முகச்சோகிவாழி = அநுபாவமாய, பகவத ஸாக்ஷாதகாரத்தாலும் ஆஸரித்தாஸுத்தில ஹாஷித்தாலும் அந்ஸூரித்த நிரஸுத்தில அநாயாஸத்தாலும் அஸங்குசித்தமாய, நிரமலமாய, ஸோபாவஹ மாயிருக்கிற, முகஜ்யோதிஸஸானது நிதமங்கனமாயச செல்லவேணும், அமுதுவலவாழி = ஆஸரித்தாஸுத்தாலுண்டான வாந்தத்தாலும் பகவதநுபவபரகாஷத்தாலுண்டானவாந்தத்தாலும் பூவலாந்தப்போலே பரிநியைபரகாஸிப்பிக்கிற பரிசுத்தமான சிறுசையும் நிதயமங்கனமாயச செல்லவேணும், துணைமலாகக்கண்களவாழி = ஸ்ரீரங்கஸ்ரீபையும்தாமகிருத்தத்திருத்தினஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபையுமெப்போதும் கண்டெளிக்குமதாய, காருண்யாமருதபரஸரண சீலமாய ஆஸரித்தரை யமலங்களாக விழிக்குமென்னும்படி கடாஷித்திற தவந்தவாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள் அழகுமாறாமல் நிதயமங்கனமாயிருக்கவேணும், ஸ்ரீரகு திருநாமமணிந்த வெழிலவாழி = கீழ்ச்சொன்ன வெல்லாததையும் நிறம்பெறுததுவனவாய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீக்குவாததமாயிருப்பதாய, பொன்னலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்ததப்போலே சிவந்ததிருமேனியில வெள்ளியதான தவாத்ஸோதவபுண்டரத்தாலுண்டான ஸௌந்தாயம் நிதயமங்கனமாயச செல்லவேணும், இனிதிருப்போடு = பதமாஸஸ்தராயெழுந்தருளியிருக்கிற வீருப்போடு, எழில் = உபயவேதாத் பரகாசகமாயிருக்கிற, ஞானமுத்திரை = பரத்தவபோத முத்திரையானது, வாழியே = நிதயமங்கனமாயிருக்கவேணும்

(100)

(வ-ம) ஆஸரித்தருக்கநுபாவமான ஸவ்ருபருபகுணங்களோடுவாசியற எல்லாததாலும் பரிபூரணராய, யதிகளுக்கரு நாதான வெம்பெருமானருடைய (க) “அமர சென்னிப்பூ” எனனுமா

லங்கருதமாயி நுகுகிற யுகளபாஹுக்களானவை, உகதமான குரு
குகளோடே நிகயமாயசசெல்லவேணும், அதுககுமேலே (க) “புண்ணு
வட ஷஸ்ஸுதே மூலஹுத-பரஹுவித இவ ஸௌமபதே முகமபாதி”
என்றும், (உ) “முகசசோதிமலாநகதுவோ” என்றரு சொல்லு
கிறபடியே, அநுபாவயமாய, பகவதஸாஹாதகாரததாலும் ஆஸ
ரிததாஸநகதில ஹாஷததாலும் அநாஸரிதநிரஸநதநி லநாயாஸத
தாலு மஸவகுசிதமாய, நிராமமாய, ஸோபாவஹமாயிருக்கிற
முகஜ்யோதிஸஸும நிதயமாயசசெல்லவேணும்

அதுககுமேலே (ங) ‘ஸஸிஸிஸுதாஹம் ஷஸ்ஸுத-
ஸஸிஸஸமிதாதாரம பிபராணம முகபங்கஜம்’ எனனுமபடி ஒரு
முகமாயசசோநது, அநத முகபதமதநினுடைய விகாஸமென்னும்
படியாய, (ச) “நிபபன்னிலா முததநதவழுகதிமுதுவலசெயது”
என்கிறபடியே, ஆஸரிதாஹததாலுண்டான வானநதததாலும்,
பகவதநுபவபரகாஷததா லுண்டான வானநதததாலும், புவலா
நதாபபோலே பரிதியை பரகாசிப்பிக்கிற சாருஹாஸததாலுண்டான
சநதரிகையை பரவஹிக்கிற ஸுஸமிதமு மபபடியே யென
றுமுளதாயிருக்கவேணும் அதுககுமேலே பூரிஹசஸரியையும், தாம
திருதததிருநதின் பூரிவஷணவஸரியை மெப்போதும் கண்டு
கன்குகுமதாய, கருணாமருக பரஸாணசீலமாய, ஆஸரிதரை யம
லங்களாக விழிசகுமென்னும்படிக் கடாஹிக்கிற, தவநதவாரவிநத
ஸுநதரமான திருக்கண்கள், செவவிமாறாமல் நிதயமாயச செல்ல
வேணும்,

கிமுகதங்களான விவறறை யெல்லாவறறையும் நிறமபெ
றுததுமவையாய, பூரிவஷணவஸரீககு வாததகமாயிருப்பதாய,
பொனமலையின பரிஸரமெங்கும் வெணதாமரை பரபபுமாறப்பூத
தாபபோலே, சிவநததிருமேனியிலே வெள்ளியதாய ஊதவதா
ஸரயண ஸுசிதஸகதியை யுடைததானதவாதசோதவபுண்டரதா
ரணததாலுண்டான ஸௌநதாயம் நிதயமாயசசெல்லவேணும் கி
முகதமான வெல்லாததுககு மகிஷ்டிகையாயிருநத வநதவதிஷ்டா
ஸகதியாலே குதருஷ்டிகளாகிற குறுமபறுமபடியாயு மாஸரிதர
ஹததுககுறுப்பாயும், கேவல பகவதிகசையாலே, (ரு) “வைய

(ச)

(உ) தி வாய-ந-க-க

(ங) வி-பு-ரு-க-உ-பி.

(ச) தி-வாய சு ௨-ரு

(ரு) தி-வாய-சு ந-க

மன்னிவீற்றிருநது” எனனுமபடி வ்யாவருத்திதோற்ற, ஹமஸஸ
மூஹமதயே ராஜஹமஸமானது ஸரஸமாக விருசுருமாபோலே,
பரமஹமஸரானதாமும், “ஸ்ஸ்வீஃ ஸமஸேவிதஃ” இத்தபாதிபபடியே
ராமாநுஜராயவஸகராய இராமாநுசனைதொழும பெரியோராயிரு
ககிற முதலீகௌஸலாரும் ஸேவித்திருக்க இவாகா நடுவே
(க) “ஸ்ஸூஸ்ஸ்வீஃ-ஸ்ஸூஸ்ஸ்வீஃ-பதமாஸநோபவிஷ்டம் பரத
தவபோதமுதாம்” எனனுமபடி, பதமாஸநஸ்தராயெழுந்தருளியி
ருக்கிற வீருப்போடே, உபயவேகாரநாராததபரகாசகமாய உநநி
தரபதம்ஸூபகமாயிருக்கிற ஜநாநமுத்திரையானது, காதாசிக்க
மனறிககே ஸதாதாஸநயோக்யமாயபடி வாழ்க்கடவதாகவேணும்
(உ) “அன்னமகாயிருந்தகருநாலுரைத்த” எனன்கடவதிறே
† “தேராநதுயய செயய முகசசோதி” என்றும் பாடம் சொல்லு
வா, “ஸ்ரீமத்ததங்கரியுளம்” எனனுமாப்போலே, சீராருமெனகி
றத்தை திருவடிகளுக்கே விசேஷணமாககவமாம் எதிராசருடைய
திருவடிகளாகையடிலே *வாயி-வவ்யுஜநாநிவத-பாரத்திவவயரு
ஜநாநிவதமாயிறே யிருப்பது (௩௦)

(அ-கை) அஸகருநாவருத்தி அபேக்ஷாகராயமாகையாலே மீ
ளவு மாத்ராதிசயத்தாலே, பாஹயகுத்தருஷ்டிரிஸநம்பண்ணி யந
ளினமைக்கும், மமறும லோகோபகாரகவசளாகச செய்தருளின
வைபெல்லாததுக்கும், மவகளாசாஸனமபண்ணியருளுகிறா கீழ்ப
பாட்டுளிகாஹபரம் இப்பாட்டு ஸவருப்பரம்

அறுசமயசசெடியகனை யடியறுத்ததானவாழியே

அடாநதுவருங் குதிடம கனை யறத்ததுறந்தான வாழியே

செறுகலியைச்சிறிதுமறத் தீர்த்து விட்டான வாழியே

தென்னரங்காசெலவமுறறுந் திருத்திவைத்தானவாழியே

மறையதனில பொருளனைத்தும் வாயமொழிந்தான வாழியே

மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறைவளாததோன வாழியே

அறமிகுநபெருமபூன ரவதரித்தான வாழியே

அழகாருமெதிராச ரடியினைகள் வாழியே (௩௧)

அறுசமயசசெடியகனை = பாஹயவகளான ஷணமதங்கனாகிற வரு
க்ஷவகளை, அடியறுத்தான வாழியே = மூலசசேதநம் பண்ணினவா நிய

(க) பராபகுஸாஷ்டகம் (உ) தி டொ-கக ச-அ ௮ தோராத.

மாக வாழ்நதருளவேணும், அடாநதுவரும் = கூட்டமாய்கூடி மேலிட்டு வருகிற, குதிட்டகளை = “நானமறையும் நிறக்ககுறுமபுசெய நீசரும மாண்டனா” என்கிறபடியே வேதத்தில குறுமபுசெய்கிற இவர்களை, அறக துறந்தான வாழியே = எவ்வாறாகத் துறத்தியருளினவா நீதயமாக வாழ்ந்தருளவேணும், செறுகலியை = “அறுசமயம்போனது பொன்றியிந்ததுவெங்கல்” என்கிறபடியே, இவைத்துக் கெல்லாம ஹேதுவாய் லோகமெங்கும் காடமாய் மூடிவருகிற கொடியகலியை, சிறிதம் = லேசமும், அட = இல்லாதபடி, தீர்த்துவிட்டான வாழியே = பெருக்கடிதவா நீதயமங்களமாய் வாழ்நதருளவேணும், சென்னரங்கா = ஸௌந்தராய் பூணரான பெரியபெருமானுடைய, செவ்வமுதறும் = “திருச்செவ்வ மெல்லாவற்றையும், திருத்திவைத்தானவாழியே = கூட்டிப்படுமபடி பண்ணியருளினவா நீதயமங்களமாய் வாழ்நதருள வேணும், மறையதனில = வேதத்தில் பாதிபாதிக்கப் படுகிற, பொருளனைத்தும் = ஸகலாததங்களை யெல்லாம், வாய் மொழிந்தானவாழியே = ஸ்ரீபாஷ்யருபேண வருளிச்செய்தவா நீதயமங்களமாய் வாழ்நதருளவேணும், மாறன் = மமாமழவா, உரைசெய்த = அருளிச்செய்த, தமிழ்மறை = திரவிடவேதத்தை, வளாததோன் வாழியே = வாததிபதித்தருளினவா நீதய மங்களமாய் வாழ்நதருளவேணும் அறமிக = அதில தாதபாயமான ஸரணாகதிசாமம் ஐந்திலே விருத்தியடைய, நிற்பெருமபூதார = வில்லுமான ஸ்ரீபெருமபூதாரிலே, அவதரித்தான வாழியே = திருவவதரித்தவா நீதயமங்களமாய் வாழ்நதருளவேணும், அழகாரும் = ஸௌந்தராதிகளாலே பூணராயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானுடைய, அடியிணைகள் வாழியே = எவ்வ ஸரணயமான சரணயுகளங்கள் நீதய மங்களமாய்ச் செவ்வவேணும்

(ஙக)

(வ-ம) (க) ‘*சாஸ்திரேண சாஸ்திரேண சிவசங்கலிபு சாஸ்திரேண சாகயோலாகயாக்ஷபாதக்ஷபணக சபிலபதஞ்ஜலி மதாநுஸாரிண:*” என்கிறபடியே, பாஹ்யஷணமதங்களாகிற மூடிக்கிட்சுகிற செடிகளை மூலச்சேதம் பண்ணியருளினவா நீதயமாக வாழ்நதருள வேணும் மேலிட்டிடுவரும் குதநடிஷ்களை (உ) “நான மறையும் நிறக்ககுறுமபுசெய நீசருமாண்டனா” என்கிறபடியே, ஸ்வாஸமாக்கத் துரத்தியருளினவா நீதயமாக வாழ்நதருளவேணும் (ங) “அறுசமயம்போனது பொன்றியிறந்ததுவெங்கல்” என்கிறபடியே, இவைத்துக்கெல்லாம ஹேதுவாய், லோகமெங்கும் காட (ங)மாய் மூடிவருகிற கலியை, அலபாவஸேஷமூயிலலாதபடி மு

டிததுவிட்டவா, வாழாதருளவேணும் அநந்தரம் “ஸ்ரீமந் ஸ்ரீராமாயணம்” - ஸ்ரீமந் ஸ்ரீராமகாரியமநுபதரவா மநுநிரம ஸமவாததய” என்கிறபடியே, பெரியபெருமானுடைய திருசெல்வமெல்லாம் கடைபிடிப்படி பண்ணிப் பருகினவா வாழாதருளவேணும்

அதுககுமேலே பாமாணத்தில வர்கால வேதத்தில் விபாதி பத்திபோககினவளவனறிககே, வேதாதாததமெல்லாம், ஸ்ரீபாவ யருபேண வருளிச்செய்தவா வாழாதருளவேணும் அதுககுமே லே ஆழவாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாயமொழியை, (ச) “வளாததவித்ததய” எனனுமடி வாதகிபித்த நுளினவா வாழாதருளவேணும் அதின் தாதாயமான ஸாணகதிதாமம் ஜகத்திலே வாதகிக் கிலக்ஷணமான ஸ்ரீபெருமபூதாரிலே யவதரித் தருளினவா வாழாதருளவேணும் ஸௌந்தராயகிகளாலே பூண ராயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸாவஸாணயமான சரணபு களங்கள் நிதபமாகவாழவேணும் அழகாருகை—அடியிணைகளு க்கு விசேஷணமானபோது இரண்டு காமரைப்பூவை நிறைத்து வைக்காப்போலே யிருக்கிற சோத்திபுழையும, ஸவக உண்டா ன ஸௌந்தராயகதையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம் அறமிகுநல் பெருமபூதார’ என்று பாட்டுசொல்லுவா அப்போது (உ) ‘இரா மாநுசன மிகபுண்ணியன்’ என்கிறதாமத்தை அதிகமாக உடைத் தென்னவுமாம் வாழிபென்பது மங்களச்சொல் (௩௧)

(அ-கை) கீழறமிகுநம்பெருமபூதார அவதரித்தானென்று பர ஸதுதமான திருவவதார திருக்கூதவைப்பவத்தை பரிதிபாலே பேசி அதுபவித்தருள்கிறார்

சங்கரபாநகரயாதவ பாட்டபிரபாகர தங்காமதம்
சாயவறவாதிபாமாயகுவொன்றுசதுமறைவாழநகிடுநாள்
வெங்கலிபிங்கினி வீறுமகடிலே யென்றுமித்ததளாநாள்
மேதினிரஞ்சமை யாறுமெனத்தபாவிட்டு விளங்கியநாள்
மங்கையராளிபராங்குசமுன்னவா வாழவு முளைத்திடுநாள்
மன்னிபதென்ன ரங்காபுரி மாமலை மறறுழுவகிடுநாள்

செங்கயலவாஷிகள் சூழவபலநாளும சிறக்கபெருமபூதூர்

சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளியநாள் திருவாதிரைநாளே (12)

சங்கர=சங்கரனமதம், பாக்கர=பாஸகரனாதம், யாதவ = யாதவ
பரகாசன மதம் பாட்ட = பாட்டமசை, பரபாகரா தங்கனமதம் = பரபா
கரன மதம், (இவையெல்லாம்) சாடவுரு=நாசத்தை யடையா நிரசையில்,
வாதியா=வாதியாகளான ஸங்கரா திகளும, மாயகுவரென்று=ஜபமின்றி
நசிப்பாகளென்று, சதுமறை=நாலுவேதங்களும், வாழநகிடுள்ள=அாதத
பெளஷ்ட்யத்தை யுடைத்தாய அபிவிருத்திராம திவஸம், வெங்கலி=சூர
ரமானல்யும், இங்கினி வீறுமசகிலையென்று = இவலிடத்தி லினி
நமசு கு ஸாமர ஜபம் பண்ணுபவமன நென்று, மிதவள்ளாள்ள=மிதவும்
நிலைகுலை திருக்கப்பண்ணுவதான திருக்கத்தரம், மேதினி = பூமியும்,
நமசுமை = நமதலைசுமை, ஆறுமென = கமியுமென்று, துயாவிட்டு =
துக்கத்தைவிட்டு, விளங்கியநாள் = பரகாசியாநிறகிற திருக்கத்தரம்,
(இனி பூமியிலுண்டான அாசகாஸதலங்களை யாதரிக்கு மவர்களாகையா
லே) மங்கையராளி=திருமங்கை யாழ்வாருடையவு, பரங்குசு=நமமாழ
வாருடையவும் முன்னவா = மற்ற பூவாசாரயாருடையவும், வாழவு=
ஸமபத்து, முளைத்திடுள்ள = அங்குநிக்கும் திருக்கத்தரம், மனனிய =
பெரிப்பெருமான சிதயவாஸமபண்ணுகிற, தென்னரங்காபுரி = அழகிய
அரங்கமாகாரமும், மாமலை=பெரியதிருமலையும், மற்றும் = மற்றுமுனா
டான திவயதேசங்களும, உவந்திடுள்ள = ஆநந்திக்கும் திருக்கத்தரம்
செங்கயல வாவிகள் = சிவந்தழகிய மதஸயங்களையடைய தடாகங்களால்,
சூழ=சூழப்படமுருக்கிற, வயல=விளையல்களினாலே, நாளும் = ந்தய
மாக உனடான, சிறந்த=சுராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, பெரு
மபூதூர்=ஸ்ரீபெருமபூதூரை அவதார ஸதலமாகவுடைய, சீமானிளையாழ
வா=ஸ்ரீடானாய இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையரானவெம்பெ
ருமானா, வந்தருளியநாள்=வந்தவதித்தருளின திவம், திருவாதிரைநாளே
= திருவாதிரைத் திருக்கத்தரம், (இதுவுமொருநாளே ! “ஸ்ரீமாநாவிரூத
பூமெள ராமாநுஜதிவாகர” என்னக்கடவதிறே) (12)

(வ-ம) விசேஷணத்தை இலையெய்வாரும், விசேஷயகதை
இலையெய்வாருமாய இப்படி வி(ஶ்)பாகதவயகுதிருஷ்டிகளாய்க்
கொண்டு வேகாததாபலாபம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே, வை
திசுதாமம் தலைசாயுமபடிவந்து கிடடியிருக்கிறவாதியாகளான சங்க
ராதிகளுடையமதம் நாசத்தை யடையுமென்று நாலுவகைப்பட்ட
வேதமானது அாதகபெளஷ்ட்யத்தை யுடைத்தா யபி(டி)வருத்த
மாம திவஸம்

இதேதேஹததோடே பொருத்தமறழிகிகிற வடியேனை, இனி - உன்னரு
ளால்=இனி தேவாகிருபையாலே, இவவுடம்பை விடுவீதது= இசைரீரத
தை விடுவீதது, ஏராரும்=திவயாலவகார பரீபூணமான, வைருகத்ததே
தற=பரம்பத்ததிலேயேறற, ஸீனைவுண்டேல = திருவுண்ணுண்டாகில,
பினனை=அநந்தரம், விரையாமல்=தவரியாமல்,மறத்திருக்கிறதென=நிரு
தயோகராய விஸமரித்தெழுந்தருளி யிருக்கின்றதரு ஹேதுவேது? பே
சாய=அததை யருளிசெய்யதருளீர் (உஉ)

(வ-ம) தவதஸம்பந்தஜ்ஞாநஸூத்ரியதையாகிற மௌரககயத் தைப்போககி, சேஷபூகதனவடிபேனீ, (ச) “வினையேனடினகம மையறககிகாண்டாய” என்கிறபடியே, சேஷதவாநுருணமாக தா ஸபத்தைக்கொண்டருளின ஸவாமியானவரே! இன்னமெத்தனைகா லாவதி இநதஜேமயமானதேஹத்தோடே, இதில பொருததமற்றிரு க்கிற நானிருப்பன, “இன்னகாலத்திலே தேஹம முகதமாம, இன னபிரகாரத்தாலே இநத தேஹவிமோசநம், இநத ஸதலத்திலே” என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிகளுக்கு நாதராய, ஸாவஜ்ஞானதேவா அநிநதநுஸ்வீர். அஜஞான நானிவற்றி லேகதேசமு மறியேன

ஆனபின்பு, இத்தேஹத்தோடே பொருத்தமறிநுக்கிறவனனை, இனிதேவா கருபையாலே இச்சரீரத்தை விவித்தது, தியயாலங்காரபரிபூரணமான பரமபத்ததிலே ஏறமத திருவுள்ளமுண்டாகில, அநந்தரம், (உ)“விண்ணுலகம் தருவானாய விரைகின்றான்” என்கிறபடியே தவரியாமல் நிருதயோகராய, விஸமரித தெழுந்தருளியிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அததை யருளிச்செய்தருளீர தேவாக்கு கருபையுண்டாயிருக்க விளம்பஹேதுவான ஸாத்மயித தலைபி விஸலையாயிருக்க, காலவிளம்பம் காரயமென்னென்று கருத்தது, “அமார்திருக்கிற தெனபேசாய” என்றுபாடஞ்சொல்லுவா நினைவுண்டேலென்று, வந்ததவதகரிக்கிறதாகவுமாம் (௩௩)

(அ)கை நமக்கு கருபையுண்டாளும, எத்தனை தயாவான
களையும், நிராகருணராமபடி பண்ணுமதான் உமமுடைய பாபல
பாதிநதகன்கள கிடந்தேதெயன்று எம்பெருமானாககு நினைவாக,
(ங)“ஸ்ரஸ்பீஷ்டிஸூர்யஸ்ஸி ஸாவபாரேபேபோமோக்ஷபிஷ்யமி”

என்கிற ஸாவேஸவான, தேவாகரு விதேயன்னறே ? ஆகைபா
லே, கவதநயனான நான ப1பபலங்களைபுஜியாமல், முகதனும்படி
பண்ணவேணுமென்கிறா

முன்னவினைபின்னைவினை யாரத்தமென்னும்
மூன்றுவகையான வினைகொகையனை கதூமய1னே
எனனைபடைந்தோ தமகரு சழிப்பென்னனுமரங்கா
எதிராசா நீ யிட்டவழக்கனறே சொல்லாய
உன்னையலதறியாத யானிந்தவுடம்போ
மூன்றுவினைப்பயன புசிக்கவேண்டுமென நுண்டோ
என்னுடையவிருவினைபை யினை உபொழி திலமாற்றி
ஏராருமவைகுந்தத்தேற்றி விடாய நீயே (௩௪)

முன்னவினை = பூவாகம், பின்னைவினை = உத்தராகம், ஆரத்தம் =
பாரபதம், எனனும் = என்று சொல்லப்படுகிற, மூன்றுவகையான = மூ
ன்று பரகாரங்களான, வினைத்தொகை = பாபஸமூஹங்கள், அனைத்தும் =
அகிலத்தையும், யானே = ஸாவஜ்ஞதவ ஸாவஸுத்திதவ விசிஷ்டனான நா
னே, என்னை = வாத்தஸலயாதி குணவிசிஷ்டனான வென்னை, அடைந
தோ தமகரு = அநநயசரணராய சரணவரணம் பண்ணின பரபநநானவா
கள் தங்களுக்கு, கழிப்பென்னனும் = அப்படிப்பட்ட வகிலப்பாதையும்
ஸவாஸமாகப்போகருவ நென்றறாதிசெய்த, அரங்கா = திருவரங்கரான
பெரியபெருமான, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே ! நீயிட்டவழ
க்கனறே = தேவருக்கு விதேயரனறே ? சொல்லாய = அருளிச்செய்ய
வேண்டும், (இவ்வாதத்தையதாத மென்னுமது தேவாதா மருளிச்செய்ய
லாகாதோ ?) உன்னையலது = (இப்படி ஸாவரவசீகாரத்தையுடைய) தே
வரையொழிய, அறியாத = வேறொரு ரகஸ்களையும்றியாத, யான = அடி
யேன, இத்தவுடம்போடு = இச்சரீரத்தோடு, உழன்று = பொருத்தி அது
வேயாதரையாக விருந்து, வினைப்பயன = தத்தகாயமான பாபபலங்களை,
புசிக்கவேண்டுமென நுண்டோ ? அநுபவிக் கவேணுமென்றொரு ரிப
பந்தமுண்டோ ? என்னுடைய = அடியேனுடைய, இருவினையை = பரபலபா
பத்தை, இறைப்பொழுதில் = கண்ணகாலத்தில், மாற்றி = ஸவாஸமாகப்
போக்கி, ஏராரும = அழகுரிமைநதுள்ள, வைகுந்தத்தேற்றிவிடாய = வை
குந்தமாகரத்ததிலேற்றி விட்டருளீர், நீயே = தேவரீரே மென்கிறா (௩௫)

(வ-ம) “ஸ்ராவணம் தூஷணம் சமர்ஷணம் சந்தா-பூவாசமுத்த
ராகஞ்ச ஸமாரபதமகமததா” என்கிற படியே, பூவாகமுத்தராக
மாரபதமென்று சொல்லப்படுகிற, வாககதரயமான பாபஸமூஹங்க

ளான வெல்லாவற்றையும், (க) “மாஹேக்ஷரஹ், அஹேக்ஷரஹ்
 ஸாஹேக்ஷரஹ்” எனும், ஸஹாயாதர நிரபேக்ஷ
 ஸாயகக் காண்டு ஸாவஜ்ஞதவ ஸாயகத்திதவ விசிஷ்டஞானநானே,
 வாதஸலயாதி குணவிசிஷ்டஞானவெனனை அநநயஸரணராய ஸர
 ணவரணமபண்ணிண பரபநரானவாகள தவகளுககு அபபடிப
 பட்ட வகிலபாபததையும் ஸவாஸநமாகப்போககுவுவெனன றநுளி
 சசெயத செமமையுடைய திருவரங்கரான பெரியபெருமான, எதி
 களுககு நாதரானவரே (உ) ‘வஜ்ஜநாஜ்ஜதீ-வஸயஸஸதாபவ
 திதே’ என்கிறபடியே தவததீ(ததி)ரனனே? இவவாததம் யதாத
 தமெனனுமதுதேவா தாமநுளிசசெயயலாகாதோ? இப்படியாஸவர
 வஸீகாரததையுடைய தேவரையொழிய, வேறொரு ரக்ஷகநதமறி
 யாதே அநநயகதியாயிருக்கிறநான இந்ததேஹததோடேபொருநதி
 அதுவே யாதரையாகவிருநது, தத்காரயமான பாபபலங்களை புஜி
 ககவேணுமெனறொருநிரப்பதமுண்டோ? பாபங்களுககு மெனககு
 மெனன சோத்தியுண்டு? இப்படியானபின்பு எனனலே அதுபாவய
 மாயிருக்கிற பரபலகாமங்களை, (ங) “கடிவாராதியவினைகள் நொடி
 யாருமளவைககண்” என்கிறபடியே கூணகாலத்திலேஸவாஸநமாகப
 போக்கி நான தரைககடைகிடவாமல ஏரகொளவைகுநதமாநகரத்
 திலே தவதேகபரமாயறறபின்பு ஏற்றிவிட்டருளீர் ஏ = அழகு
 ஆகல=மிகுதி (ஙச)

(அ-கை) அடியேனுடைய ஸகலபரதிபந்தகங்களைப்போக்கி,
 ரக்ஷிததருளுகையிலே யதநமபண்ணியருளுகிறதேவா, கருபை
 யாலே நிதயகைககாயங்கொண்டருள ஸங்கலபிக்கதிருக்க, அததை
 யு டி மதிகரிததுப்போவதான வெனனுடைய ருசிவிரோதியாயிருக
 கிற விநதிரியபாரவஸயததுக கடியானபாபங்களைப்போக்கி, தவதே
 கமநாவாமபடி பண்ணியருளவேணுமெனகிறா

அருளாலையடியேனை யபிமானித்தருளி

அநவரதமடிமைகொள்ள நினைத்து நீயிருக்க

மருளாலேபுலனபோக வாளுசெய்யபுமெனறன்

வலவினையை மாற்றியுனபால மனமவைசுகப்பண்ணுப

(க) க-கஅ-சக

(உ) யகிராஜ்ஜம்ஸதி

(ங) தி-வாய க-க ௧௦

‡ அநிகரமிச்சு

தெருளாருவ கூரத்தாழ்வானு மவாசெலவத
திருமகனாநாழ் மருளிசெய்த தீமைத
திரளானவதனைபுரு சேரவுள்ளவெனனைத்
திருத்தியுயயக்கொள்ளும் வகை தேருமெதிராசா (௩௩)

அருளாலே = கிருபையாலே அடியேனையிமானித்தருளி = அடியேனை அங்குறறைக்கு அடியாஹுறாபடி யிமானித்தருளி, அநவரதம் = சீராதரம், அடிமைகொணன் = சீத்பகைக்காயம் கொண்டருள், நினைத்து கீயிருக்க, = தேவா திருவுணம் பற்றியிருக்க, மருளாலே = அதையறிய வொட்டாத வஜ்ஞாததாலே, புலன் = இவதர்யவகளினுடைய, போக = விஷயபோகக்களை வாஞ்சை செய்யும் = அபேக்ஷிக்கின்ற, என்றன் = அடியேனுடைய, வல = பரபலமான, வினையை = காமங்களை, மாற்றி = அதிலின்றும் முகம் மாறப்பண்ணி, உன்பால் = தேவா விஷயத்தில, மனமவைக்க = மனஸுவைக்கும்படி, பண்ணாய = பண்ணியருளவேணும், தெருளாரும = ஜ்ஞாநபரிபூணரான, கூரத்தாழ்வானும் = ஸ்ரீகடோசரும், அவா செலவத திருமகனாநாழ்மம் = அவா திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையரான பெரியபட்டரும், அருளிசெய்த = தந்தம் கைசங்களை அருளிசெய்த, தீமைத் திரளான = பாபஸமுஹங்களான, அத்தனையும் = எல்லாவற்றையும், சேரவுணன் = சேரவுண்டான, என்னை = அடியேனை, திருத்தி = செயல் நன்றாகத்திருத்தி, உயயக்கொள்ளும் = உஜ்ஜீவிகப்பண்ணியருளும், வகை = டாகாரத்தை, எதிராசா = எம்பெருமானோ! தேரும = சிந்தித்தருளும் (௩௩)

(வ ம) (௧) “சுரநாதபட்டாகய தேசிகவரோகத ஸமஸ்தநைசயம் | அதயாபய ஸங்குசிதமேவ” என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநபரிபூணரான கூரத்தாழ்வானும், அவா திருவயிற்றிலே யவதரிக்கும்படியான ஸரீரையுடையராய், அதடியாக, (௨) “ஸ்ரீரங்கராஜகமலாபதலாளித்தவம்” என்னும்படி, ஸ்ரீமத்குமாரரான பெரியபட்டா தாழ்ம ஸவஸவநைசயங்களை (௩) “ஹ்ருதயச்சுபதவாசனோச” (௪) “அக்ஷயசூக்சு அநிகராமநாஜஞாய” இதயாதிகளாலே அருளிசெய்த பாபஸமுஹங்களானவை பொன்றொழியாம லெல்லாஞ்சேரவுண்டானவெனனை (௫) “செயலநன்றாகத்திருத்தி பபணிகொளவான்” என்னும்படி, திருத்தி யுஜ்ஜீவிகப்பண்ணி

(௧) பதிராஜலிமஸ்தி (௨) ர-ஸத-க-கன (௩) வர-ஸத-க-க
(௪) ர-ஸத (௫) கண்ண-௨0

கொண்டருளும் பிரகாரம் சிந்தித்தருளும்வரே ' தேவருடைய கேவலகருபையாலே, அடியேனை அங்குமறைக்கநயராஹ்னும்படியபிராந்தித்தருளி நிரந்தரம் நிதயகைவகாயங்கொண்டருள தேவா திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அததையறிபவொட்டாத வஜ்ஞானததாலே, (க) “*“शब्दब्रह्मैवात्म्यं*”

(அ-கை) “மருளாலே புலனபோகவாஞ்சையெய்யு மென்றன வலவினையமாற்றி” என்றபின்பு மலைநடையாடக் காண்கதபாலே, அதபநததேவமாயிருக்கிற விஷயாநபவஸுங்கவாஞ்சையானது அடியேனுடைய மஸஸை, பலாதகாரத்தோடே தான மேலிடா நின்றது. அதுககுதேவது வாஸநாகாமக கரினனதெனறறியே னென்கிருா

நேரிசை வெண்பா

†வாசனையிலுறறமோ மாளாதவலவினையோ
ஏதெனறறியே நெதிராசா—தீதாகும
ஐம்புலனிலாசை யடியேன மனநதனை
வனபுடனே தானடருமவது

(ருசு)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தீதாகும = இவவாதமாவுக்கு அத யநதம் பொலலாங்காயிருக்கிற, ஐம்புலனில — பஞ்சேந்தரிய பரிசுகிரமா ன விஷயஸுங்ககளில, ஆசை = அபேகைக்கயானது, அடியேன = அடியே னுடைய, மனநதனை = மஸஸை, வனபுடனே = பலாதகாரத்தோடே, தானவது = தானே மேலிட'முத வந்து, அடரும = மேலிடாநின்றது விஷயங்களில மூட்டுவதாக தான மேலிடாநின்றது, (இந்த ருசிககு தோது) வாசனையில = அநாதிபாபவாஸஸையிலபற்றியிருக்கி, னுறறமோ = தராட்டயமோ, மாளாத = பராயஸித்தி விநாஸ்யமாத அதுபவவிநாஸ்யமா தலனறிகசே விருப்பதான, வலவினையோ = அடியேனுடைய பரபலகாம

(ச) யதிராஜவிமஸ்தி.

(உ) தி-வாய-க டு கடு.

† வாசனை.

மே, ஏதெனறு = எதுவென்று, அறிவேன = அறிவிலேன, (இதுகருக காரண மின்னதெனறறிந்து அததை தேவரே நிவாததிபதிதருளவேனுமென்று கருதது) (௩௧)

(வ-ம) இவ்வாதமாவககதயநதம் பொல்லாதருதானாயிருக்கிற (க) “ஐங்கருவிகண்டலினபம்” எனனுமபடி இந்நிரியபரிசுகிரநமான் விஷயஸூகங்களிலபேகை (உ) “சுஃ நுபுஸ்தம் ஸுஃ ஹாரதிபரஸபம் மஃ” என்கிறபடியே, தேவாஐருவடிகளைப் பறறிபிருக்கிற வடியே னுடைய மநஸஸை மேல் விழுவதுவநது, பலாதகாரததோடே விஷயங்களிலே முடவெதாததான மேலிடாநின்றது இநத ருசிகரு ஹேது(௩) “சுருவாஸநாதாடிமதஸஸூகநிதநியோததம் ஹாதும நமே மநி ரஸம் வாதநிராஜ” என்கிறபடியே அநாதிபாபவாஸஸையிலே பற றியிருக்கிறதாட்டயமோ? அனறிககே (ச) “மநியிலேன வலவினை யே மராளதோ” எனனுமபடி அதுகருமடியா யதுபவவிநாஸயமா தல், பராயஸிதத விநாஸயமாத லனறிககே யிருப்பதான வென னுடைய பரபலகாமமோ? இதேதென றறிகிறிலேன, இதுகரு நிதாநமின்னதெனறறிந்து, அததை தேவரே நிவாததிபதிதருள வேனுமென்று கருதது அடருகை = மேலிககை. “அருளாலே” “வாதனை” என்கிற விரண்போட்டாலும் ஐம்புலனென்று விஷ யங்களைச் சொல்லுகிறது (௩௨)

(அ-கை) நீர் இநநிரியங்களினுடைய தேவததை யதுஸநகி ததுப் பதருகிறீர் நாம தாமும் அவறறினகையிலே காட்டிக்கொ டோமகாணும், இப்படி யஞ்சுகிறவுமமை ஸமஸாரததிலே வைக்கி றது—“ஆர்த்தி-அதிகாரபூர்த்திகெனனுமது முகயம்” என்கிறபடி யே இததாலே நிரம் பெறவதான வாததாதிகாரம் பிறகருநதனை யுமகாணும் ஆகையால் அதுபிறநதவுடனே உமமுடைய வபே கிதததைச்செயது தலைககட்டுகிறோவகாணுமென்று எமபெருமா னருக்குக கருததாக, இவ்வளவாகவிலலாதவதிகாரம் இனிமே லெ ன்னவுண்டாகப்படுகிறது இநத வதிகாரஸம்பத்தியமுண்டாககி அபேகிதஸமவிதநததுக்கு விரோதியானபாபஸமுஹததைச் சே திதது பராயயதேசததை பராபிபிவாததுக்கு ஹேது வேதென கிருர்.

இனறளவுமில்லாத வதிகாரமெலுமெனக
கென்றுளதாம சொல்லா யெகிராசா—குணரு
வினைத்தொடரை வெட்டிவிட்டு மேலைவைகுந்தத
தெனனைக்கடுக வேறறுத்தென? (௩௭)

இனறளவும=இப்போதளவும, இல்லாவதிகாரம = இல்லாத அதி
காரம, மேலும= இனிமேல, எனக்கு = அடியேனுக்கு, கென்றுளதாம=
எப்போ துண்டாகும்? (இப்போ துண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகப்
போகிறது) சொல்லாய்=இததை தேவா அருளிச்செய்யவேணும், எதிரா
சா=எம்பெருமானாரே, குணரு=ஒன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான,வினைத்
தொடரை = பாபாது பந்தத்தை, வெட்டிவிட்டு= சேதித்துப் போகட்டு,
மேலை=ஸாவோததரமான, வைகுந்தத்து=பரமபத்ததில், எனை = அடி
யேனை, கடுக = சீக்கிரமாக, ஏறறுத்து = ஆரோபியாததற்கு, என =
என்ன காரணம்? (௩௭)

(வ-ம) “ இன்று திருநாடுமெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய ”
என்னுமபடியான இனறளவுமில்லாதவதிகாரம இனிமேலென்றுண்டா
வதாம. இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகிறது? இததை தேவா
ருளிச்செய்யவேணும் இப்படிருசிகிரோதியாய, ஒ
ன்றாலும் நசியாமலிருப்பதான (க) “தொனமாவலவினைத்தொடா”
என்னுமபடியான பாபாதுபந்தத்தைச் சேதித்துப்போகட்டு (உ)
“மேலைவைகுந்ததகிருத்தம்” என்கிறபடியே ஸாவோததரமான
தேசத்திலே, அதிலபேகையையுடையவடியேனை, அஜநாநாவஹா
மான ஸமஸாரத்தில் நின்றும் ஸீக்கிரமாக ஆரோபியாததற்கு
ஹேதுவேது? என்னாலே எல்லாம் அஸகயமாய, தேவராலே எல்
லாம் ஸகயமாயிருந்தபின்பு தாழ்க்கைக்கொரு ஹேதவநதாமிலலை
யென்றுகருகது (௩௭)

(அ-கை) இனறளவு மில்லாதவதிகார மெனறத்தை, தாக்க
கிசுரபதரிபாயததாலே தாஸிபியாநின்றகொண்டு, தத்தேதுபூவ
மாக வததையருளிச்செய்குரா

அஞ்சிலறியாதா ரைமபதிலும் தாமறியா
எனசொலெனக்கோ வெகிராசா—நெஞ்சம்

உனதாரொழிந்தவறறையே யுக்ககின்றம்
அதுதாபமறிருக்கையால்

(௩௮)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே, நெஞ்சம் = கழுந்தரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மனஸாண்டி உன் = பராபதசேஷியானதேவருடைய, தான் = நிரந்திரபோக்யமான திருவடிக்கு, ஒழிந்தவறறையே = பாறையாய் அபராபதவிஷயங்களான வறறையே, உக்கக=அதமோதிச, இன்றம்=இப்போதும், அதுதாபம் = இப்படி அபராபதமான விஷயங்களைவிருமபுவதே! என்கிற பராசாததாபமும், அறம்=இவ்வாறில் இருக்கையால்=இருப்பதினாலே, அஞ்சில்—விவேகாகுராயோக்யமான பஞ்சவாஷததில், அறியாதவா=அறியாதவாசன, ஐம்பதிலும்=ஐம்பதவயஸவீதம், தாமறிபா=அவாசனரியாசன, எனசொல = என்றசொல்லுகிற இந்த லெனகியவாததை, எனக்கோ=அடியேன் பொருட்டோ? (௩௮)

(வ-ம) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (அ) “திமனம்” என்னும் படி கழுந்தரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மனஸாண்டி, (உ) “யாதானும் பதறிநீங்கும்” என்கிறபடியே, பராபதசேஷியான தேவருடைய நிரந்திரபோக்யமான திருவடிகளை பொழிந்த வபராபதவிஷயங்களானவறறையே யதமோதிச, இப்படி அபராபதமான விஷயத்தை விருமபுவதே பென்றதததிகவேண்டிமபடியான தஸையை பராபதமாயிருக்கிற வின்றம் அதுதாபமாயிருக்கையாலே, (௩) “சந்தி” “சந்தி” “சந்தி” “தவமாந பாலயே விவேகாதமா” என்கிறபடியே, விவேகாகுராயோக்யமான பஞ்சவாஷததி லஜ்ஞரானவர்கள் ததபரிணாமதசைபாசன வைம்பதவயஸவீதம் விவேகாயோக்யவதையாலே அஜ்ஞராவாசனென்று சொல்லுகிற விந்த லெனகியரபதம் எனக்கே அமரமாயிறே? ஆகையால் வைந்திதத்தி லஜ்ஞான வெனக்கு ஸாவஜ்ஞான தேவரொருபோககடிகண்டருளவேணுமென்று கருத்த “நெஞ்சமும் தானொழிந்தவறறையே யுக்ககும்” என்று பாடமாணபோது “அஞ்சிலறியாதா ஸாயபதிலும் தாமறிபாரென சொல்லெனக்கோ வெதிராசா வின்றம் மதுதாபமறிருக்கையால், நெஞ்சமுநதா நொழிந்தவறறையே யுக்ககும்” என்று மிப்படியேஜிக்கக்கடவது. (௩௮)

(அ-கை) நீ “உன் தாரொழிந்தவறறையே யுக்ககும்” என்று அவாசனமாய் பராபதங்களாயிருக்கு மவறறையே பதறினால்,

விரஸமாயிருக்கிற வுமமை அவ்வெப்படி யங்கேரிககப புகுகிரு
 னென்று பாஸவஸதாக்கபிராயமாக, ஆஸரயணதசையிலே குண
 ஹீனராய, அததாலே விரஸனாயிருக்கிற வென்னுடைய தோஷத
 தை போகயமாக விரும்பி யங்கேரிகத்தருளின வெம்பெருமானா
 என்னை யுபேக்ஷித்தருளாரென்றும் தகை ஸதிதாஸகமாக வருளிச்
 செய்கிறார்

வேம்புகறியாக விரும்பினார் கைத்ததென்று
 தாமபுகடாதே புகுகிரு தனமைபோல—தீமபனிவ
 னென்றுரினத்தெனனை யிகழா ரெகிராசா
 அனறறிந் தங்கேரிககையால் (நக)

வேம்பு=வேப்பிலையும், கறியாக=கறியமுதாக, விரும்பினாதாம=
 அபேக்ஷித்த தாகன, கைத்ததென்று = கைப்பாகவிற்குகிறதென்று, புக
 டாதே = உபேக்ஷியாதே, புகுகும் = புஜிக்கிற, தனமைபோல =
 ஸவபாவம்போலே, தீமபனிவென்னு = இவன் துஷ்டனென்று,
 ன்னைதது=விசாரித்தது, என்னை = அடியேனை, எகிராசா = எம்பெருமா
 னார், அன்று=அக்காலத்தில் - அங்கேகாரஸமயத்தில், அறிந்து= தோஷ
 யுக்தனென்றறிந்து, அங்கேரிககையால்=அந்த தோஷத்தையே போகய
 மாகக்கொண்டு அங்கேரிகத்தருளுகையாலே, இகழா=உபேக்ஷித்தருளார்

(வ-ம) அதாவது (ச) “வேம்புகறியாகுமேன்று” என்கிற
 படியே, ஸாஸமாமவறறை யுபேக்ஷித்தது, அதபந்தம் கைப்பையுடை
 ததாய, விரஸமாயிருப்பதானவேப்பிலை துடக்கமாயுள்ள ததஸம்ப
 நதிபதாரத்தங்களைச் சோற்றுக்கு உபதமஸமாகவாதரித்தது புஜிக்ரு
 மவாகள, அது விரஸமாயககைத்ததென்று அததைவிரும்பிப் புஜிக்
 கும தாகன உபேக்ஷியாதே புஜிகும் ஸவபாவம்போலே அங்கேகா
 ரஸமயத்திலே தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அததை போகயமாகக்
 கொண்டங்கேரிகத்தருளுகையாலே, எம்பெருமானா ரிப்போதிவன்
 தோஷயுக்தனென்று உபேக்ஷித்தருளார் (உ) “ஸ்ரீக்ஷீக்ஷ-நதயஜே
 யம்” எனனுமபடி யிதோரங்கிகாரதாராடய மிருந்தபடியெனென
 னது கருத்தது (நக)

(அ-கை) உமமுடையதோஷம் பாராதே யங்கேரிகத்தோமாகில
 மேலுள்ளதும் நாமே கரமகத்திலே செய்கிறோமென்று, எம்பெருமா

ஞருக்கு நினைவாக தவதநுபவயோக்யமான காலத்தை யெல்லாம் வயாததமேபோக்கி, அதுககசலான ஸமஸாரத்திலிராமல அநுபவ ததுக்குப்பாங்கான தேசத்திலே சோத்து, அதுககிடைச்சுவாதள னிப்போகட வேணுமென்கிரு

அவததேபொழுதை யடியேன சழிகதிப
பவததே யிருக்குமது பணபோ—திவததேயான
சேருமவகையருளாய சீரரெதிராசா
போருமினி யிவவுடமபைப்போசகு (சா)

அடியேன = தாஸூதனான நான், பொழுதை = கேவருடைய வநுபவ கைங்கரியங்களுக்கடைத்த விலக்கணமான காலமெல்லாம், அவததே = வயாததமாக, கழித்து = போக்கி, இப்பவததே = விரோதியாயிருக்கிற இந்த ஸமஸாரத்தில், இருக்குமது = பொருநதியிருக்கிறது, பணபோ = தேவரு டைய கருபாஸவபாவததுக்குச்சேருமோ? திவததே = பரமபதத்தை, பான = அடியேன, சேருமவகை = அடையும் பரகாரத்தை, அருளாய = கருபை செயதருளா, சோ = ஸமஸத கலயாணகுணங்களாலே, ஆர = பூணரான, 6 திராசா = எம்பெருமானே! போரும = ஸமஸாரத்தில் கூறையிருபு போரும-போரும, இனி இவவுடம்பை = இனி இந்தச் சீரத்தை, போக்கு = போக்கியருளவேணும் (ச0)

(வ-ம) தேவருடைய வநுபவகைங்கரியங்களுக்கடைத்தவிலக் கணமான காலமெல்லாம் அதுககடபிபிரந்த அடியே நப்படிபப டடவந்தப்பொழுதைப்பழுதேபோக்கி, விரோதியாயிருக்கிற ஸம ஸாரத்தில் பொருநதியிருக்கிறது தேவா கருபாஸவபாவததுக்குப போருமோ? ஆகையால் கைங்கரியவாதத(ர்)கமாய, (க) “பரந்தாமமெ னனநதிவய” எனனுமடியான தேசத்திலேய்ப்பைக்கூட்டிய நான் கெடுமரக்கலங்கரைசோந்தாப்போலே சேருமபரகார மிரங்கியருள வேணும்—ஸமஸதகலயாணகுணபரிபூணராய எதிகளுக்கு நாத ரானவரே! ஸமஸாரத்தில் சிறையிருப்போரும இனி பகவத ஸவநுபதிரோதாநகரியாய, விபரீதஜ்ஞாநஜநரியாய ஆகமாவோ டேபொருநதியிருக்கிற விரததேஹத்தைப் போக்கியருளவேணும், இதுவே புருஷாததம், பண்பு = ஸவபாவம், “அடியேன இப்பவ ததே இருக்குமதுபணபோ” என்று கீழோடே கூட்டவுமாம் (ச0)

(அ-கை) ஆனாலும் முடைய தோஷபூயஸ்த்வத்தையப்பாராதே அருந்தேவைகளைச் செய்யும்படி சொல்லக்கூடும்மத்தின் பாரவென்னில்; அஸ்த்ருபாராதன வடியேனுடைய பச்சருத்ஸமபந்த சிபந்தமாய் வருமபராதங்கனையெல்லாம் பொறுத்து ரக்ஷிக்கு மவரானபின்பு,ஸகலஜீவலோகஸமுஜ்ஜீவநார்த்தமாக வவதரித்தருவின தேவார், அநிசபலனானவெனக்கு தபையண்ணி ரக்ஷிச்சவேனுமென்கிறார்.

எனைப்போல் பிழைசெய்வா நிவ்வுலகிலுண்டீடா

உணப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ—அனைத்துலகம்
வாழப்பிறந்த வெதிராச மாமுனிவா

ஏழைக்கிரங்காயினி.

(சூ. 2)

எனைப்போல் = அடியேனைப்போல், பிழை = அபராசத்தை, செய்வார் = செய்யுமவர்கள், இவ்வுலகிலுண்டோ = இந்த லோகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தாலும் கிடைப்போ? உனைப்போல் = தேவரைப்போலே, பொறுக்கவல்லாரா = ஸுஹிக்கவல்லார், உன்டோ = உபயவீபூதிரியிலுண்டோ? அனைத்துலகும் = ஸமஸ்கலோகங்களுமா, வாழ = உஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக, பிறக்க = அபவதரிசத்தருளின், எதிராச = யதிராச மென்கிற திருநாமத்தையுடைய, மா = பூஜ்யமான, முனிவா = யோகிஜநாகரகண்யமே! ஏழைக்கு = சபலனையிருக்கிற வடியேனுக்கு, இனி இரங்காய் = இனிதவயபண்ணியருளவேணும். (சுஉ)

(५३)

(வ்-ம்) (க) “நிகரின் நின்றுவெண்ணீசதைக்கு” என்கிறபடியே அபராதம்பண்ணுமவர்களில் வைத்துக் கொண்டு, மாத்ருபாராதக்குத்துக்களாயிருக்குமவர்கள் இந்தலோகமெல்லாந் தேடிப்பார்த்தாலுங்கிட்டுமே? (க) “அருளுக்குமாதேபுகல்” என்கிறபடியே அபராத ஸஹரில்வைத்துக்கொண்டு, தேவரைப்போலே ஸஹிக்கவல்லாருபயவியூதிபிலுண்டோ? ஸகலஜீவலோகமு முஜ்ஜீவித்துவாழும்படியாக வவதரித்தருளி, அவர்கள் ரக்ஷணத்திலே மூரம்பண்ணியருளுந் வெம்பெருமானாரே! இப்படிக்கைகழிந்தபின்பு, பற்றினத்தைவிடாத சபலனாயிருக்கிற வெனக்கு தயைபண்ணியருளவேணும். (உ) ‘சூட்சுமஸூட்சுமே’ -ததஹம் த்வத்ருதேந நாதவா’ந்’ இத்யாகிவத். (சுக)

(५५)

(அ-சை) “இப்படி யானேஞ்சநயாநம்பகத்தின்வங்களை யசவித்தக ரிக்குமதிசரிவளைப்பெற்றோமே” என்றாகந்து, எதிராசமாமுனியா ன்மொப்பெருமானா இவர்க்கெளிப் பெற்றோவென்றெயேமுகளை மக் நம்பண்ணுவது, இவருடைய பீரமஸ்வபாவத்தைக் கடாஷித் துக்கொண்டிருப்புகளாகிற், அதுபற்றாமல் அவர்க்கும் ரகசித் தல்லது சிற்றிவ்வாண்ணதபடி (க) “உண்ணிலாவிடில்” என்பபடியே, இந்தநியபயாக்ரோஸமான பாசரத்தாடில், தமமுடைய வநயகதித் வத்தை முன்னிட்டுக் கூப்பிடுகிறார்.

ஐம்புலன்கள் மேலிட்டருமபொழுதடியேன்

உன்பதங்கடம்மை நினைந்தோலமிட்டால்—பின்பவைதாம்

என்னையடரம லிங்கா யெதிராசா

உனனையல்லா லெனக்குண்டோ?

(சுஉ)

ஐம்புலன்கள் = பஞ்சேந்தரியங்கள், மேலிட்ட = ஆகரமிதது, அட ருமபொழுது = எவ் கிவகரனாமபடி எவ் எவ் விவ்யங்களைக் காட்டு காட் டென்று துடர்ந்து பாதிக்கும் தசையில், அடியேன் = தேவாக்குச் சேஷ பூதினான வடியேன், உன் = தேவருடைய, பதங்கள்தம்மை = திருவடித் தாமரைகள், நினைந்தே = (பூதிஜேசராம்தான், தேவஸம்வதஸரத்திலே ஆயிரம் ஸம்வதஸரம் முதலை நிருக்கிமுக்க, தான் கரைக்கிமுக்க வலசசல் பட்டு, அதுசுருத்தன்னில மாகையாலும், அபிமதவரித்தியாலும், பலம் வர் திக்கையாலும், தனசுருத்தன்னில மல்லாமையாலும், அபிமதாலாபத்தா லும், பலம் கூடியகையாலும் துதிக்கை முழுத்துமபடியான தசை விளை வையாலே, இனி யினுக்கவருக்கில்லையெனனுமபடியான அபத்தையடை ந்து, இத்தசையில் விரோதிநிவஸகிலான ஸர்வேஸ்வரனே நமசுருஷக் கனென் நறுஸத்தித்து “நாராயணனோ” என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸக லாபநிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை ஸ்மரித்து, ஓலமிட்டால் = நாமாதுஜா ! வென்று கூப்பிட்டால், பின்பு = அந்தரம், அவைதரம் = அப் படி பாதிசுமையையா அவித்தரியங்கள்தான், என்னை = அடியேனை, அடராமல் = மேலிடாமல், இரங்காய் = சருமபசெய்தருளிர், எதிராசா = யதிசருக்கு நாதரானவரே ! உன்னையல்லால் = தேவரையொழிய, என க்கு = அடியேனுக்கு (ரகசுநர்) உண்டோ = இனிவேறுண்டோ? (ரகசு காஞ்சரமில்லை யாகையாலே தேவரே ரகசித்தருளவேணுமென்றுகருத்து) “உன்பதங்கள் = தம்மை நினைந்தோலமிட்டால்” என்கிறத்திக்கு, “எம் பெருமானார் திருவடிகளே சமணமென்று மகஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து வாசா லேபெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டால்” என்று பொருளாகவுமாம். (அஉ)

(அ-ம) (க) 'கோவாபைவரெனமெயகுடியேறி' இதயாதிப படியே, பஞ்சேநதரியங்களுமாகரமிதது ஸவகிவகரனும்படி ஸவ ஸவவிஷயங்களைக்காட்டு, காட்டென்று துடாந்து பாக்கிருந்ததையி லேகேவாககே பேஷஷூகனானவடியேன் கஜேந்தராமுவான் மடுவின் கரைபிலே, (உ) "நான் பச்சை-தே-ராஜா ஆகாஷதே ஜலே" என்று (ங) *முழுவலிமுதலை நீருக்குள்ளே யிழுத்துக்கொண்டு போய நலியுமென்பது, (ச) "மன்னன் பிச்சை-நீர்-மன்னன் சிந்தையத நரி" என்று சிந்தித்து (ரு) "நாராயணேவா" எனஞ்ஞெலமிட்டாப போலே, ஸக்லாபநிவாரணமானதேவா திருவடிகளை ஸமரித்து ராமாநுஜாவென்று கூப்பிட்டவே,

அநந்தரம் அப்படி பாடக்கவளானவவை, அடியேனை மேலி டாமல், தையபண்ணியருளவேணும் எத்களுக்கு நாதரானவரே? தேவரையொழிய வெண்கு ரக்ஷகராவா? இனி வேறுண்டோ? வேடறு ரக்ஷகாதரமிலையாகைபாலே, தேவரே ரக்ஷிதருளவே ணும்மென்று கருகது "உனபதங்கதனனை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறதற்கு எம்பெருமானா திருவடிகளை சரணமென்று மநஸ ஸாலே ஸமரித்து, வாககாலே பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டா லென்னவுமாம் (சஉ)

(அ-கை) 'இரங்கா பெதிராசா' என்று அவரை வெறுக்கிற தென? பராபயபூமியில் பராவணயமும், தயாஜயபூமியில் ஜிஹாணை யு மதிகாரிகவஸயாபேஷையாயிருந்தது அவையிரண்டு மில்லாத நமக்கு அஸதருஸமானதேசத்தை அவரெப்படித்தந்தருளுவரென று அதில நின்றும நிராஸராசிரா

இந்தவுலகிறபொருந்தாமை யேதுமில்லை
அந்தவுலகிறபோக வாசையிலலை—இந்தநமக
கெப்படியேதான் தருவ ரெந்தைபெதிராசா
ஒப்பில் திருநாடுகருது.

(சங்)

இந்தவுலகிலை—கொடுவலகமான வீத தயாஜயபூமியில், பொருந்தா மை—அடிக்கொதிப்பது—அருளி, ஏதுமில்லை—அத்யஸபமுமில்லை, அந்தவு

(க) தி-மொ-எ-எ-க (உ) வி-தாம-கக சக (ங்) தி-மொ-ரு-அ-க
(ச) வி-தாம-கக-எ-எ (ரு) சிறியதிருமடல்,

லகில = அந்த பராபயபூமியான பரம்பதத்தில, போத = செலவு, ஆசையிலை = பராவணயபூமியிலை, இந்த நமக்கு = இப்படி உபேகிதங்கள் யிருக்கிற விண்ணடிதும் அகலயமற்றிருக்கிற நமக்கு, எதை = தந்தையாகிய, எதிராசா = எம்பெருமானா, ஒப்பு = உபமானம், இல = இல்லாத, (வைபவதையுடைய) திருநாடு = பரம்பதத்தை, எப்படியேதான் = எந்த பரகாரமாகத்தான், உகத்து = ஸ்தோத்திரத்து, தருவா = உபகரித்தருளுவா? (சக)

(வ-ம) (ச) “கொடுவலகமகாடேல்” என்னுமபடியான இந்த தயாஜயபூமியில அடிகொதிப்பு அதபலபமுமில்லை (உ) ‘வாணலகந்தெளிந்தே என்றெயதுவது’ என்னுமபடியான அந்த பராபயபூமியை பராபிகசவேணுமென்கிற பராவணயபூமியிலை இப்படியுபேகிதங்கள் யிருக்கிற விண்ணடிதும் மகவயமற்றிருக்கிற நமக்கு ஐந்தரான வெம்பெருமானா அஸ்தருந வைபவத்தை யுடைத்ததான் (ங) “தெளிவிசம்பு திருநாடு” என்கிற திருநாட்டை உகப்புடனே எப்படித்தானுபரிகரித்தருளுவா (சங)

(அ கை) “இந்த வுலகில பொருந்தாமையேதுமில்லை யந்தவுலகில போகவாசையிலை” என்றதுஸந்தித்தவா, நமமளவிதுவாயிருந்தது இனி லெளகிகாளவென்னென்றெவாசனிடத்திலே கண்ணைக்க அவர்களபடி சாலத்தண்ணிதாயிருந்தவாறே இப்படியிருப்பது இவர்கள பரப்பகளைச் செய்யுமபிரகார மென்றதுக்கு நொந்தருளிக்கொய்குறா

மாகாந்தநாரணனா வைகும வகையறிந்தோக
கேகாந்தமில்லை யிருளில்லை—மோகாந்தா
இவவிடமேகாந்த மிருளென்று பயமற்றிருந்த
செயவாகடாம பாவத்திறம்

(சச)

மாகாந்த = லக்ஷ்மீகாந்தனா, நாரணனா = ஸாவேஸ்வரன், வைகுமலவை = (வாராயணதவ பரபுத்த ஸம்பந்தமடியாக ஸமஸ்தசேதநாசேத நகரீனும் உன்னும் புறமும்) வயாபித்திருக்கிற, பரகாரத்தை, அறிந்தோகரு = அறிந்த ஜனாதாகருக்கு, ஏகாந்தமில்லை யிருளில்லை = தனிமையில்லை, அகதகாரமில்லை, கருதி “வாராயண பரோஜயோதி ” என்றும், “புறகண்டேன = வாரணைக்கண்டேன” என்றும், “அவனே” பெண்ணு

(ச) தி ௧௭-௪-௧௭ (உ) தி-மொ-௧௩-௮ (ங) தி-வாய-௧௭-௧௮

வீடுகள் காணா வீற்றிருந்தான்” என்று சொல்லுகிறபடியே, எவருடைய எவரும் வெளிக்கொழிப்பா யிருக்கையாலே, நிஷித்தப் பரவருகதிக் குக்குத் தீட்டமான வீடுகளும் கொந்தமுற்றிருக்கை. ஆகையாலே அவர் கூறக்கொருமைத்திருக்கிற ஏகாதகமுமில்லை, தாயாஸ்யோகய மன்றிக் கொண்டு மாய வயாபித்திருக்கிற ஆகாதகமுமில்லை. இவற்றுக்குத் தமைய மோகாதா = “ப” நதாசை தாயாஸ்யோக” எனனுமபடி மோஹாந்தராய முன்னடி கொண்டு யிருக்கமுமவர்கள், இவ்விடம் ஏகாதகமிருக்கென்று இவ்விடமொருவரு மில்லாத வேகாததய, இவ்விடம் தேஜ: பரகாமில்லாத கிள்ள என்று, படிமற்றிருக்க = சிப்பயமாயிருக்க. பாவந்திரம் = பாபஸமு த்நாஸ்தா, செயவாசந்தாம் = அஃகுரான தாயகள் செயவாபித்தர்கள் (சச,

(ஸ்-ம்) (இ) இல(க) “செல்லந் தணன்” என்கிறபடியே, ஸ்ரியகா ந்தனுன ஸாமொஸ்வரன் நாராயணதவ ப்ரயுத்தஸம்பந்தமடியாக ஸம ஸத சேதபாசேத கங்ககிலும் அந்தர்ப்பவதிர்வ பா சித்திருக்கிறபகா ரத்தை யறிக்கஜ்ஞா தாக்களுக்கு(உ) “சாமணஸநீகீர்த்ய-நாராயண பபோஜ்யோதீ” என்றும், (ங) “அவனென்னுமிருள் தாரா ஸிற்றிநந்தான்” என்றும் (ச) “பகதாண்டேன் நாரணனைக்கண் டேன்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமுள்ளாய் எங்கும் கொ ளிச்செறிப்பா யிருக்கையாலே, நிஷித்தப்பாங்குக்களுக்குத் தேட்ட மான இரந்த மேகாந்த முமற்றிருக்கையாலே, அவர்களுக்கு ஒரு வ ருத்தமற்றிருக்கிற ஏகாந்த முமில்லை. தர்ஸ்யோக்ய மன்றிக்கை ஆவரண காமாய், ஆவரித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை. (ரு) “சூடி சாமணஸநீகீர்த்ய சூர்த்யபூட்ரஹஸ்யா ! ஸஸ்யதார ரதீவாநீ ஸ்ரவ ஸுஸாஸ்யுஹ - ஹந்தி நாராயணம் பர்ய ந்நாப்யகச்சந்தாஹ ஸஸதா ! யஸஸ்வதார ரதீவாசாபி கோவிந்தம் த முபாஸம்ஹே.”

இவர்கள் படியன்றிக்கே (க) “சாமணஸநீகீர்த்ய-மோஹாந்த தமஸா வருதா” எனனுமபடி மோஹாந்தராய், முன்னடிதோற்று தெயி நக்குமவர்கள், (எ) “அ ந்ரஹி ஸ்ரவஸ்யுஹ ஸஸ்யதார ரதீவாநீ ஸ்ரவ ஸுஸாஸ்யுஹ - அந்தர்ப்பவதிர்வ ஸஸகலவஸ்துஷாஸந்தமீரமந்த: புரஸ்ஸத்திவாஹமகிக்ஷமாண” என்கிறபடியே, நிர்வாணத்தேஜோ

(க) ஸ்-வாய-க-க-அ. (உ) ஸ-க-க. (ங) தி-வாய-அ-எ-க. ச உ-ரு-அ. (ரு) (ச) ஸி-ப. (எ) யதிராஜவிமருதி ட் ஒருமைத்திருக் கிலபதமான் விட்டிருக்கிற சக்சுபதி கண்ணிலிடை

மயனா ஸாவேஸவரன என்கும்¹ வ்யாபித்திருக்கும்பரகாரத்தை நெஞ்சென்னும் உடகண்ணாலே காணமாட்டாதே, இவ்விடம் ஒரு வருமில்லாத ஏகாதம், இவ்விடம் தேஜஃபரசாரமில்லாத இருனென்று நிபபயராயிருந்து (க) “சுஸ்யுநீத்யம் ஸ்வினம் கரீஷி-தஸ்யாததி கேதவம் வரஜிநம் கரோஷி” என்கிறபடியே பாபஸமுஹங்களை அஜஞரான தாவகளை செய்பாநிற்பாக்கள், இவாதாபடி இதுவாவதே யென்று கருத்து வைகல்=சொல்லலும், இருத்தலும், திறம்=ஸமுஹம் இப்பாட்டுக்கடி, எம்பெருமானாருடைய உகதயநுஷ்டாரங்கனாயிருக்கும் (சச)

(அ-கை) கீழ் ‘மகாதநாரணனா வைகுமவகை’ என்று வ்யாபிதியை பாஸதாவித்து, இப்படி ஸாவவ்யாபகனா வவனோடு அநாதியாய வருகிற ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க, அததை அறியாதே கீழ்சொன்ன மோஹாததரிலே யந்யதமராயிருந்த நான், ஆசாராய ஸம்பந்தத்தாலேபன்றோ உஜ்ஜீவித்ததென்று ஸவலாபத்தை எப்போது மதுஸந்தித்துப்போருவென்று, தமதிருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்குறா

நாராயணன்திருமால் நாரமநாமென்னுமுறை
யாராயிலநெஞ்சே யநாதியன்றோ—சீராரும்
ஆசாரியனாலேயன்றோ நாமுயந்ததென்று
கூசாம லெப்பொழுதுங்கூறு

(சதி)

நாராயணன்திருமால்=“திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்”² என்கிறபடியே ஸூரிய, பதியானவன நாரஸ்பதவாசயங்கனான வாதமாக கையுடையவன் நாரம நாம = நிதயமான அந்தரங்கன நாம, என்னும்=என்கிற, உறவு=அந்த அநாதயந ஸம்பந்தம், ஆராயில் = நிருபிக்கில், நெஞ்சே = மனஸே! அநாதியன்றோ = இன்றாத வுண்டானதன்றோ? அநாதியாய வருகிறதன்றோ? சீராரும்= அந்தஸம்பந்தத்தை யுணாதநினை ஜஞாநாதிருண பரிபூரணரான, ஆசாரியனாலேயன்றோ = ஆசாரயாரலே யல்லவோ? நாமுயந்ததென்று = நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, கூசாமல்=லஜ்ஜாபிமானங்களைவிட்டு, எப்பொழுதும்=ஸாவகாலமும், கூறு=உரவித்ததாக வதுஸந்தித்துக்கொண்டிரு. (சதி)

(க) பாடி-ஸம்ப-எச கக.

(வ் ம்) (க) “திருமாலே நானுமுனக்குப் பழுவடியேன்” என்கிறபடியே, ஆவன் ஸ்ரியப்பதி நாராயணன். நாம் நாரமென்கிற இந்த வநாத்பயஸ்ஸம்பந்தம் நிருபிக்கில், மநஸ்ஸே இன்றாகவுண்டான தன்றே! ஆநாதியாய் வருகிறதன்றோ? ஆயிருக்கவது நெடுங்காலம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமன்றிக்கே, அசித்ப்ராயமா யிழந்தன்றோகிடந்தது. இப்போது தத்ஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிருணபரிபூர்ண டயிருத்த வாகார்யனாலே யன்றோ நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, (க) “பெருமையும் நானும் தவிர்ந்து பிதற்றுமின்” என்கிறபடியே, லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரவித்தமாக வநஸந் தித்துக்கொண்டு போரு. (உ) “இறைய முயிரும்” இத்யாதி. “அநீஸ்ஸீஸீஸீஸீ - ஆத்மநோஹ்யதிரீஸ்ய” இத்யாதி. (சுடு)

(அ-கை) கிழ ஆசார்யனாலே யன்றோ நாமுய்ந்த தென்கிறவி த்தை விசேஷநிஷ்டைமாக்கி யுள்ளிச்செய்கிறார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தம்மைக்
ருருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு—பொருவில்
மதிதானளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே
எதிராசர்க் காளானோடியாம். (சுசு)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை—“தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலே கள் சொன்னேன்” என்கிறபடியே பூஸ்ராரான பூரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஸப்த ரஸம், ஸுர்த்ரரஸம், பாவரஸமென்கிற விவற்றை யதுபவித்து, ததேக நிஷ்டைராய, தத்வயதிரிகத ஸாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத் ப்ரதிபததிபண்ணி யிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தை யே தமக்குறிரு பகமாக வுடையராய், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைவகர்யமே யந வரதம் செய்துநொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, தீவினையோந்தம்மை=க்ஞரகர்மாக்களோமா யிருக்கிறதம்மை, ருருவாகி=ஆசார்ய ராயவதரித்து, வந்து = நாயிருந்தவிடம் தேடிவந்து, உய்யக்கொண்டு= உஜ்ஜீவிக்கும்படி யவகேரித்து. பொருவில்=ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாநதிகள் போ லன்றிக்கே - உபநாச ரஹிதமான, மதி = திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் தான ஜ்ஞாநத்தை, தான் = தாம், அளித்தருளும் = உபகரித்தருளும், வாழ்வன்றோ=ஸமடத்தினாலன்றோ? நெஞ்சே=மநஸ்ஸே! யாம் = நாம், எதிராசர்க்கு=எமபெருமானுக்கு, அளானோம்=அடிமையாயினோம். (சுசு)

(வ-ய) (க) “தொண்டாகமுதுணாண்சொன்னமலைகள் சொன்னேன்” என்கிறபடியே பூஸூரரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாசனாகுது பேசுபவராக வலகரித்த திருவாய்மொழியிலேயலகாஹிதது, அகில ஸபதரஸம், அராததரஸம், பாலாஸம் என்கிற விவரஹை யநுபவிகது, கதேகநிஷ்டாபாய ததவயநிரிகத ஸாஸதராகனை நநுணவதபாதிபக ஸபனாணிநிருகசயாடே, திருவாய்மொழியோடடை ஸமபந்தததையே தமககு சூபபகத கபுடையராப ஆழுவார திருவடிக்கனிலே, ஸாவவினாசகாயமே யகவரகஞ் செயதுவாணநி போராநிறதிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, (உ) ‘ஸபபிலா தீநீனையேனை யுயயககொண்டு” எனனுமபடி கநாகாமாகசளாயிருசுகிற நமமை (ங) ‘தேனாகமலத்திருமாமகா கொழுநன கானே-குருவாகி” என்கிறபடியே, ஆசாராயராயவதரிதது, நாமிருநதவிடநதேடி வரதுஜஜீஸிசகுமபடியாகுகரிதது ஸாஸதர ஜஞாநாதிகளபோலன்றிகசே, உபமாநாஹிதமாய திருமநதரத்தால பிறசகுமதானஜஞாநதை யுபகரிததருளும் ஸமபுததனறே, மநஸஸே’ பராபதசேஷியான வெமபெருமானாக கடிமையானேம் - நாம, பததரயராதகநிஷ்டைகான ததீயபாயரகமாயலதிராகென்று கருதது (சகா)

(அ-கை) “எதிராசாககாளானேம் யாம்” என்ற பரீதபுத்ததியாலே, கீழே “மாகாநதநாரணனா” என்றும் ‘நாராயணன் திருமால்” என்றும் பரஸுதுகமான நாராயணஸபதததொடே விகலபிககுமபடியாய அகில சதுரையாயிருப்பதான ராமாநுஜனென்கிற திருநாமவைபவத்தை வெளியிடவேண்டி ஆததை வயதிரேகமுகததாலே வெளியிடுகிறா

கட்டளைக கலிததுறை

இராமாநுசாயநமவென் நிரவும பகலும சிநதித
திராமாநுசாக்நிருபபிடந தன்னி லிறைப்பொழுதும
இராமாநுசரவாகசெல்லா வடிமையுஞ் செயவெண்ணி
இராமாநுசாதமமை மாநுசராக வெனகொலெண்ணுவதே

இராமாநுசாய=இராமாநுசா பொருடடி, நமவென்று=நம என்று, இரவும பகலும=திவாராந்ரமும், சிநதிதது=அநுஸந்திசது, இரா=இ

ராச, மாநாசுகள = மனிதருடைய, இருபட்டநதனனில = வலிசெறி ஸ
தலநதனனில, இதைப்பொழுதும் = சுண்ணகாலமும் இரா = வாததியா
திருக்கிற, (ஆழ்வான போலவாரான) மாநாசுவாசுரு = மதுஷயருக்கு,
எல்லாவடிமையும் = ஸாவலித கைங்காயங்களுக்கும், செய்யவெண்ணி =
செய்யக்கூடுதி, இரா = அததைச செய்யாமலிருக்கிற, மாநாசாதமைய =
அறிவற்ற மதுஷயாதவகளை, மாநாசராக = டசு ஸமரானவவாகளை மதுஷ
யராக, என்கொல எண்ணுவது = எப்படித்தான் எண்ணுவது? ('ஐஞா
நேஹி பஸுபிஸஸமா' எனனுமத்தனை. (சஎ)

(வ-ம) (க) “நளனிருளளவும் பதலும் நானழைப்பன நாராயண
வெண்ணும் நாமம்” என்கிறபடியே, “ராமாநுஜாயநம்” என்று
திவாராதரவிபாக (தா) மற வதுஸநதிகக பராபதமா யிருக்க, அத
தைசசெய்யாதேயிருக்கிற பசு ஸமாரன் மதுஷயாகள வாததிககிற
ஸதலநதனனில சுண்ணகாலமும் துஸஸஹமரய வாததியாதிருக்கிற
வாழ்வான போலவாராய, ராஸதரவரயரான மதுஷயஜநமாக
களுக்கு (உ) “எததெதாமுமபும சொல்லால மனத்தால கருமதகி
னால செயவன” என்கிறபடியே ஸாவலித கைங்காயங்களுக்கும்
செய்யவெண்ணியிருக்க பராபதமாயிருக்க, அததைச செய்யா
தேயிருக்கிற கருத்தநமதுஷயாதங்களை, (ந “மாரிடவரல்ல
ரெனநெனமனததேவைததேன” என்கிறபடியே, பஸுஸமரான
வவாகளை மதுஷயராக வெப்படி யெண்ணுவது, (ச) “ஐந்நீந்
ஃஸிந்நீந்-ஐஞாநேஹிந பஸுபிஸஸமா” எனனுமத்தனை

(அ-கை) கீழெல்லாவடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி, இராமாநு
சாய என்கிறபாஸகத்திலே தபமுடைய வாகாதிகரணங்களை இப
டியே யவாகளவிஷயத்திலே அநநயாரஹமாமபடி பெரியபெருமான
பண்ணியருளினபடியை பரிதியாலே பேசியருளுகிறா

எண்ணுதென்னெஞ்ச மிசையாதெனநா விறைஞ்சாதுசெனனி
கண்ணனவை யொன்றுவகாணவாறு கலியாநலிய
வொண்ணுதவண்ண முலகளிததோ நெதிராசனடி
நண்ணுதவரை யாங்கேசா செயதநலம் நமக்கே (சஅ)

(க) தி-மொ-க-க-நி

(உ) இரா-நா-சு-0

(ந) தி-மொ-க-க-எ-ந

(ச)

கலியாணம் கலியுகத்திலுள்ள சேதநா, நலியவொண்ணாதவண்ணம் =
 உககலியினுடைய கரௌயத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டாதபடி, உலகு = லோ
 கத்தையு, அளித்ததோன = ரக்ஷித்தவரான, எதிராசன = எம்பெருமானாரு
 டைய, அம் = திருவடி, னோ, எண்ணுதவமை = கிடமி ஆஸரியாதவாகளை,
 என்னெஞ்சு = என்னுடைய மனஸஸானது எண்ணுது = ஸமரியாத,
 என வ = என்னுடைய வாககானது, இசையாது = ஸதுதியாது, செ
 னனி = என சிரஸனது இரைஞ்சாது = வணங்காது கண்ணுனை =
 என கண்களானவை ஒன்று = னுனறையும், காணலுரு = கண் னுருத்
 அரவகேச = கிருஷ்ணயினோடு கரணங்களை ததந்த ஸ்ரீரங்கராஜரானபெரி
 யபெருமான, செயதலம் நம = கே = அக்கரணங்கள் அநயசேஷமாகாமல
 உககுச்செய்த நனமை யிவையாயிற்று (“கலியா நலியவொண்ணாத
 வண்ணம் உலகத்தோ னெதிராசன” என்கிறவிடத்தில், கலியா =
 கலியானது, நலியவொண்ணாதவண்ணம் = தன்னுடைய கரௌயத்தி
 னாலே பாதிவாதபடி, உலகளித்தோன = லோகத்தைரக்ஷித்த, எதிராசன
 யதிபதி என்றும் பொருளாகவராம) (சஅ)

(வ ம) (க) “தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து தலமுழுதுங்
 கலியே யாள்கின்ற நாவந்தளித்தவன்” என்கிறபடியே, கலியான
 துதன்னுடைய கரௌயத்தினாலே பாதி(வாடி)யாகபடி லோகத்தை
 ரக்ஷித்தவராய், (உ) “பேரென்றுமற்றில்லை” என்கிறபடியே, பா
 பயபராபகங்களான வெம்பெருமானா திருவடிகளைக்கிடமி ஆஸரி
 யாகவாகளை (ந) “நையுமன முன்குணங்கையுனனி” இதயாதியா
 லும், (ச) “ஸந்தோஷம்-நிகமயதீந்தா” இதயாதியா லுஞ் சொல்லு
 சிறப்பியே, ததந்திஷயத்திலே பரவணமான வென்னுடைய மனஸஸு
 துடக்கமான கரணங்களைவைகள் ஸமரித்தல, ஸதுதித்தல, பஜித்
 தல, தாஸரித்தலாகிற ஸவஸவகாரியங்கள் செய்யாது சிந்தையினோ
 டு கரணங்களைத்தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமான, அவை
 அநயசேஷமாகாமல நமக்குச்செய்த நனமை இவையாயதது நலம்
 = ஸமபத்து, இவகு தேஹஸமபத்தியிதே “இசையாதுநா” (ரு)
 “ஸ்வஸ் ஸுந்தோஷம் தீர - மனஸூவோவாகுத்ததா” என்கிறபடியே,
 அதுகந்தநதரபாவியான நாவுடைய வாயானது, (சு) “நாவிபிலாஸி
 சைமலைகளேத்தி” என்கிறபடியே, ஸதுதிருபமான ஸபகஸந்தப

(க) இரா நூ-கசு

(உ) இரா-நூ-சரு

(ந) இரா-நூ ௧௦௨

(ச, ப) இரா-ஜயிமஸ, தீ

(சு) டீ-௧-௧-௧-௧

(சு) கி வா-௧-௧-௧

பங்களைப் பண்ணமாட்டாது; (இறைஞ்சாதுமெனனி) (க) “ஸ்ரீ
 மூல மூர்த்தி-பாணமாமி மூர்த்தி” என்று மவருடைய சென்னி
 யிறே (கண்ணாவையொன்றுவகாணலு) (உ) “கணகருதிரு
 காண” (ங) “சிவாபுஷ்டி-ஸ்ரீமாதவாகர்” எனது மபடியான தரு
 ஷ்டிகளேகேதசமும தர்ஸிக்க வாசைப்படாது, (ச) “காணலுறுதி
 னேறேன” எனசிறவிடததககு, காணவாசைப்படுகிறே னெனறிறே
 யருளிசெய்கது கணியாரொனகிறது (ரு) “ஏவினா கணியா” என
 மெபடியே பாகதவததினுறப்பைப் பற்றவாயதது (சஅ)

(அ-கை) “எதிராசனடி நண்ணதவரை எண்ணது” இதயாதி
 யாலே, தமக்கு ஸமஸாரிசளித்ததி லுண்டான வைமுகயததை தா
 ஸிபிபிதது, மீள வவாகளாததததைக்ககணி ஆற்றமாட்டாதே,
 அவாகளுசகு மோக்ஷாபாயமாக மெமபெருமானுருடைய வாஸர
 யனுகிகளை விகிகிரு.

நகராநகத்தமுநதாமை வேண்டிடிவகானிலகீர்
 எநகராதையான வெதிராசனை நண்ணுமென்றுமவன
 அநதாதிதனை யறுசநதிபுமவன தொண்டருடன்
 சிந்தாருவகெடசசோநதிரு முததிபினசிகதிக்குமே (சக)

நகர = ஒருகாலு மதுபவீதது முடியாத, நகரத்தது = ஸமஸாரமா
 கிறநகரத்திலே, அமுநதாமை = மகநராகாமை, வேண்டிடி = அபேக்ஷித
 மாகில, நானிலத்திரா = வாலுவகைப்படட பூரியிலுண்டானவாகளே! என
 = அடியேனுக்கு, தாகையான = பிதாவான, எதிராசனை = எமபெருமானு
 னை, நண்ணும = ஆஸரயியுடனோன, என்றும் = ஸாவகாலத்திலும், அவன
 நதாதிதனை = மோனைக்கேற்றுவாயிருக்கிறவவருடைய திருமாமகதைப்
 பாட்டுகளுதோறும் பரதிபாதிப்பதாய அதற்குமேல் பாபந்ஜந காயதரியா
 யிருக்கிற வவாவீஷ்பமான தூற்றநதாதிதனை, அநகரதியும் = அநகரதி
 யுடனோன, அவன தொண்டருடன் = அவாதிருவடிகளிலே சபலராய தொ
 ணமிபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகருடன், சிந்தாரும = இதர ஸஹவா
 ஸததாலுண்டான மோதுக்கமெல்லாம், கெட = நசிக்ருமபடி, சோநதி
 ரும = ஒருநீராகப் பெருந்தி யிருவகோன, பின = ஆனபினபு, முததி =
 மோஷ்டி-ானது, சித்திக்கும் = ஸமஸார மற வரித்திக்கும் (சக)

(க) யதிராஜவீமஸுதி (உ) இரா-நா- (ங) யதிராஜவீமஸுதி-க
 (ச) ச திருவ-ந்த (ரு) தி-மொ-க-ச அ

(வ-ம) (க) 'நாதா நாததமிழ்நாவல்கள்' (உ) 'நாததமிழ்நாவல்கள்' எனப்படுகின்ற ஒருநாள் நூல்களின் முடியாததாய் (ங) 'மாதாநாதம்' எனப்படும் ஸமஸாரமாதா நாததமிழ், மக நாதாமை யேபிழைத்தால், நாவல்கைப்பட்டபூமியிற்செய்தானவார்களே! எனக்கு ஜாதான வெம்பெருமனரை ஆராயிப்புகளோள ஸாவசாலத்திலும் மோதல்களேதுவாபிரசுரித வவாதிருநாமத கைப பாட்டுகள்தோறும் பரதிபாதிப்பதாய் அதவ்வ பரபநநாதா யதரியாபிருக்கிறவவா விஷயமான நூற்றநாதத்தின்கீழ் அதுஸநதி யுத்தோ (ச) 'உள்தொண்டாசன்கள்கே' எனப்படும் அவா திருவடிசனிலே சபலராய தொண்டிபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவா ளுருடன் தத்தாஸஹவாஸதகாலுண்டான மனோதுக்கமெல்லாந் கெட ஒரு நீராகப்பொருத்திநிறுத்தோள ஆனபின்பு முக்தியானது ஸபலமற்ற விசைக்கும், இக்காலவருடையவாஸாய்நிதிசன்குருந தானே, அநிஷ்டநிவருத்தி பூ வகெட்டபரிசுப்பிழைப்ப பண்ணுமெ ன்று கருத்தது (சக)

(அ-சை) அவர்கள் ஆராயிப்புகளே மெனமுறிநிறுக்க, மீளவு மாய்களைக்குறித்ததுவன காலத்தை வயாததமே போக்குவிதிகளா? அவாதிருநாமத்தை ஸமீகி, அதி தூலபமானபலம் விசைக்கு மெனகிறா?

அவகதே பருமந்த சாலத்தைப்பேரகதி யறிவினமைபாஸிப பவத்தே புழல்கின்ற பாவியாகாள பலகாலம் நின்ற தவத்தே முபலபவாதவகளுக்கு மெபத்தவாணனாதவாத தவத்தே பூமமைவைக்கும் சிந்தியும் நீ ரெதிராசரெனதே

அருமந்தசாலத்தை = ஒருநாள் மநாஸ்திசைகைக்கு யோகயமா யிருப்ப தாய் பருமந்தமான காலத்தை, அவத்தேபோகதி = வயாததமேபோகதி, அறிவினமையால் = அஹ்நாததிலே, இப்பவத்தே = இந்த ஸமஸாரத்தில, உழல்கின்ற = பரிபரயிச்சிற, பாவியாகாள = பாபிகளாயுள்ளவர்களே! பல காலம் = ஸாவகாலத்திலும், நின்ற = ஒருபடிப்படநின்ற, தவத்தே = தபஸ னை, முபலபவாதவகளுக்கும் = செய்கின்றவர்களுக்கும், எய்வெண்ண னாத = பராயிசுப்போகாம விருப்பதான, அநத்திதத்தே = 'ததகூரே

(ச) தி-மொ-க-க-அ-சு

(உ) தி-மொ-க-க-இ

(ங) தி வட அ க க

(ச) இ-ப-தா ௧௦௭

பரமேவயோமந்” என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதி பரவீததியை யுடைத்தாயி
ருப்பதான அந்தப் பரமபதத்திலே, உரமை = நீதபஸமஸாரிகளான உரு
களை, வைக்கும்=விதயரோடே யொருகோவை யாகவைப்பா, நீா=நீவ
கள், எதிராசரென்று=எதிராசாவென்று, சித்தியும் = மஸேவிலே சித்தி
யுங்கோள (யதம் அலபமாய, பஸம் உத்திகமாயிருக்கு) (100)

(வ-ம) திருநாமம் அதுஸத்திகைககு யோகபமாயிருப்பதான
ஸ்ராக்யமான காலத்தை வயாததமேபோகக், அஜ்ஞாந்ததாலே
ஸமஸாரிகளிலே பரிபரமிககிற பாபிசளாபுளளவாகளே! ஸாவகால
த்திலும் ஒருபடிப்படநின்று தபஸவிலே உதஸாஸிகுமவாகளாயி
ருக்கு மவாகளுக்கும் பராபிககப்போகாமலிருப்பகாய, (க) “தக்ஷ
ரே பரமேவயோமந்” என்று சொல்லுகிற ஸ்ருதிபரவீததியை யுடைத்தா
யிருப்பதான வநதபரமபதத்திலே, விதய ஸமஸாரிகளான வுருகளை யேற்றி
விதயரோடே ஒருகோ வையாகவைக்கும் அதுககுடலாக கீழ்ச்சொன்னவைகளான
நோத்தி யென்னலாமபடி அதுலு மெளிதாயிருப்பதான வெமபெ
ருமானா திருநாமத்தை, எதிராசனென்று நீங்கள் மஸவிலே சித்
தியுங்கோள நோத்தியலபமாய, பஸமத்திகமாயிருக்கும் நோத்தி=
யதம் (101)

(அ-கை) இனிஸமஸாரிகளிழவைத்தான சொல்லவேணுமோ
உமமுடைய நிலை இருநதபடியென்னென்று எமபெருமானாகு
நிலைவாக, அவாகளோ பாதி அநாதிகாலமெல்லாம வயாததமேபோ
யிருக்க, அதினிழவின்றிககே யிருக்கிறவெனக்கு தேவருடைய
கருபை யுண்டானபின்பு, ததலாபகலேஸ்ரமுண்டாயத்தென்று ஸவ
லாபத்தைப்பேசியருளுகிறா இழவு=அலாபகலேஸ்ரம்

என்றுளவீச னுயிருமனறேயுண் டுககாலமெல்லாம
அன்றளவாகப்பழுதே கழிந்த திருவினைபால
என்றிழவின்றி யிருக்கு மென்னெஞ்சயிரவபகல
நின்றுதபிககு மெதிராசா நீயருளசெபதபின்னே- (102)

என்றுளன ஈசன = (“நானுனையன்றி யிலேன கண்டாய நாரண
னே நீ யென்னையன்றியிலே” என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத அவ்நா

பாவஸம்பந்தம் நித்யமாக வுண்டாகையாலே) நியந்தாவான வீஸ்வரன் எடபடி எப்போதும் 'நித்யவிரததனாயிருக்கிறானே' (அப்படியே) உயிரும் = ஈஸரிதவயனானவாத்மாவம், அன்றேயுண்டி = அப்போதே உண்டாயிருக்கிறான், இக்காலமெல்லாம் = இவ்வந்திகாலத்தோடங்கி, இன்றளவாக = இப்போதளவாக, இருவீனையால் = புண்ப்பாபநுபமான பரபலகாமததாலே, பழுதேகழிந்ததென்று = வயாததமாகவே போயிறமென்று, இழவினறியிருக்கு = இப்படி இழந்தாளுக கறுதபியாமலிருக்கிற, என்னெஞ்சம் = அடியேனுடைய மனஸஸ், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயருளசெய்தபின்னே = தேவா விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணையருளின பின்ப, இரவுபகல = அல்லம பகலும், சினு = இதிலே யொருபபட்டு என்று, தபிக்கும் = பரிதபியாநிற்கும் (ருக)

(வ-ம) (க) 'நானுன்னையனறியிலேன்கண்டாய நாரணனே' எனையனறியிலே' எனகிறபடியே, ஒழிசுகவிராழியாக வவிராபாவஸம்பந்தம் நித்யமாகவுண்டாகையாலே, நியந்தாவான ஈஸ்வரன், என்றுதுடங்கி விரததனாயிருக்கும் அப்படியே, ஈஸரிதவயனானவாத்மாவம்பந்தகவிதவிசேஷணமாகையால், அன்றே யுண்டாயிருக்கும் இப்படியென்றுதுடங்கி தேவா விஷயீகாராபெற்ற வினறளவாக வுண்டானவென்னுடைய பரபலகாமததாலே ஸேஷஸேஷிஸம்பந்தஜ்ஞாநகாராயமான கைவகாயத்துக்கு அடைக்க விரத அநாகாலமெல்லாம் வயாததமே போயிறமென்று இழந்தநானைக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற வென்னுடைப மனஸஸ், தேவா விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினபின்பு, திவாராதரவிபாக (ஓ) முற விதிலே யொருபபட்டு நின்று பரிதபியாநிற்கும் இதென்ன ஸவபாவம் ஒரு கருபாபாபலய மிருந்தபடியே' இருவினை = புண்ப்பாபங்களுக்கமுதம் (ருக)

(அ-கை) அநுதாபாதிகளுண்டாகவே, எம்பெருமானாருக்காக, பெரியபெருமானா, 'ஸ்ரீமான் ஸமாருடபதங்கராஜ' எனகிறபடியே எழுந்தருளியபிமானித்தருளும் பேற்றின கௌரவத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார்

கனககிரிமேல கரியமுக்கிலபோல

வினதைசிறுவன மேற்கொண்டு—கணுக்கிடம்போது

ஏராரக ரெகிராககாக வெண்பால

வாராமுன்னிறபா மகிழ்நது

(ருஉ)

கனககிரிமேல = ஸ்வாணமயமான மஹாமேரு மலையினமேலே, கரிய முகிலபோல = (படிந்திருக்கிற) நீலமேகமபோலே, வினதை = வினதை யெனனும் ஸதரீயினுடைய, சிறுவன = புதரான வைத்தேபரை-பெரிய திருவமைய, மேற்கொண்டு = வாறுகாக்ககொண்டு (சுருவாஹாராட ராய) தனுவிடுமபோது = சரீரமவிடுகிற ஸமயத்தில், (தாய முகங்காட்டு மபோலே) ஏா = ஸௌந்தரியாதிகளால், ஆர = பூணரான, அரங்கம் = பெரியபெருமான, எதிராககாக = எம்பெருமானாககாக, எனபால வாரா = உமையேனிருந்த விடத்தேவநது மகிழ்நது = ஹாஷ்டயதராய, முன்னிறபா = முன்னேநிறபா இதகாலெனக கபேக்சிகமான * முகமும் முறுவலும் காட்டி யதுபலிபதித்தருளுவா, இது நீரூசயமென்று கருத்தது (ருஉ)

(வ ம) (க) , “கூஷ்யஸ்ய நிர்ஜ்யுஷீ ஸகீரீயந்” — தாருச நஸ்ய கிரேஸஸநுவகே ஸகடிகதோ யதோயகா” என்றும், (உ) “மஞ்சயா பொனமலேமேலெழுகமா முகிலபோனது” என்றுஞ சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வாணமயமான மஹா மேருமலையே (ரு) “பெருமபவமணயபுண்ட பெருவயிறநகருமுகிலானது கினி யப்படிந்திருக்குமாபோலே, பராகரஸாவஹமாம்படி, வினதை சிறுவனென்னுமபடியான பெரியதிருவடிமேலெகொண்டு தேஹபாத ஸமயத்திலே காய முகமகாட்டுமபோலே, ஸௌந்தரியாதிகளால் பூணரான பெரியபெருமான எம்பெருமானாககாக நானிருந்தவிடத்தே வநது ஹாஷ்டயதராய முன்னிறபா இதகாலெனககபே க்சிகமான முகமும் முறுவலும் காட்டியதுபலிபதித்தருளுவா இது நீரூசயமென்று கருத்தது (ருஉ)

(அ-கை) இப்படிப்பெரியபெருமான பெரியதிருவடிமேலெகொ ணடுவநது திருமுகபரதாநம் பண்ணுமபடியை யறுஸநதித்து அது கக்கடைச்சுவராய பாபாஸபத்தேஹத்துடன் துஸஸஹமான துசகங களை யதுபலித்திருக்க முடியாது ஆகையாலே, ஹிதபரவாதகக ரானதேவா ஸகலதுககாஸபதமான ஸமஸாரத்தில் நின்றம் அடியேனைச்சேகிரமாக உதகரிபதித்தருளவேணுமென்கரு

(க)

(உ) தி-மொ க உ-அ

(ரு) திருவெ-உச

இத்ததாலேதென்னரங்கர் செய்கிறதென்பறிந்தே

இருந்தாலுந்தற்கால வேதனையினகனத்தால
பதைத்தாலோ வென்னுந்நிதப பாவவுடம்புடனே

பலநோவுமுருபறித துபபவத்திருக்கப்போமோ
மகத்தாலேவலவினையின் வழியுமுன்று திரிந்த

வலவினையேன்றன்ன யுனககாளாகக்கொண்ட

இத்ததாயும் தநலையுமா மெதிராசா வெனனை

இனிககரிச விபபவத்திரின்று மெதித்தருளே (ருங்)

இத்ததாலே = ஹிதபுத்தியாலே, தென்னரங்கர் = பெரியபெருமான
செய்கிறதென்றறிந்தே யிருந்தாலும் = கருபாபலமாக துக்கங்களை யறுபு
விப்பித்தருளுகிறாரென றறிந்தே யிருந்தாலும், தற்காலவேதனையின் கன
ததால = அந்தந்த காலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே, பதை
தது = துடித்தது, ஆவோவென்னும் = அந்த துஸஸஹழையாலுண்டான
விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஹா! ஓ! என்கிற சபதங்களைச்செய்யா
நின்றீ, இந்த பாவவுடம்புடனே = இத்தபாபசரித்தோடே, பலநோவுமு
பறிதது = வெகுதுக்கங்களுடைய அறுபவித்தது, இப்பவத்தது = இத்தஸம
ஸாரத்திலு, இருக்கப்போமோ = இருக்க ஸ்கயமோ? மத்ததாலே = தேஹ
மத்ததினாலே, வலவினையின் வழியுமுன்று திரிந்த = பரபல காமத்தின்
மாககத்திலே அதுவே யாத்நரயாய வாத்தித்த, வலவினையேன தனனை
= மஹாபாபியான வழியேன, உனக்கு = ஸத்துக்களுந் காபரயணீயர
யிருக்கிற தேவாக்கு, ஆளாக்கிக்கொண்ட = அடிமையாக்கிக் கொண்டரு
ளின், இத்ததாயும் = ஹிதத்தைத்ததம மாதாவும், தநலையுமாம = பிதா
வுமாயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! இனி = தேவாஸமபந்த
தை யறிந்தபின்பு, என்னை = அடியேனே, கடுக = சீகரமாக, இப்பவத்தி
னினறும் = இத்த ஸமஸாரத்திலு நின்றும், எடுத்தருள = எடுத்தக்கரை
யேற்றி யருளவேனும், (அவாஜநீய ஸமபந்தமடியாக விதேஹத்தரிப்பித்
தருளுவரென்று கருத்தது) (ருங்)

(வ்-ம்) (க) “ஆரபபெருந்தயரே செப்திடினும்” இதயாதிப்படி
யே ஹிதபுத்தியா பெரியபெருமான கருபாபலமாக துக்கங்களை யறு
பவிப்பித்தருளுகிறாரென றறிந்தே யிருந்தாலும் அந்தவந்தகாலத்தி
லுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே துடித்தது அந்ததுஸஸஹழை
யாலுண்டானவிஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஸபதங்களைச்சொ

லுபு'பிந்த பாபசரீராததேதாடே பஹுதுக்கங்களை யநுபவிக்ந்து துகர
வஹமான விரதஸமஸாரததி லிருதஸகயமோ' (க) 'பாபமேசெ
யது பாபியானேன' என்கிறபடியே, தேஹமதகதாலே பாபலகாம
தகினமராககத்திலே அதுவே யாதனையாய வாகத்தக மஹாபாபி
யானவெனணை ஸததுநகளுக்காஸரயணீயர யிருதகிற தேவாசகடி
மையாகவிககொண்டருளின ஹிததைநடததும் மாதாவும் பிதாவு
மாயிருக்கிற தேவா ஸமபந்தத்தைப்பறிந்த பின்பு அடியேனைச்சீசகிர
மரக விரதஸமஸாரகத்தில் நின்றும் (உ) 'மூஞ்சரண' "மாதாரய"
என்னுமபடி எடுத்தகுகண்டேற்றியருளவேணும் அவாஜநீபஸம்
பந்த மடியாகவிறே, உத்கரிப்பிக்கத நளுவரென்று கருதது (ருங்)

(அ-கை) இப்படி இவரபேக்ஷிததபடியே, எம்பெருமானரு
மிவரபேக்ஷிக்கமெல்லாஞ்செயவாராக வெண்ணியிருக்க, இவாககது
பற்றாமல், (ங்) "ஒருபகலாயிரமுழியாய, மீளவும் அவா கமமைப்பா
ரதது, ஸாவவிதபந்துவுமாயிருக்கிற தேவா நானிரதகேஹகதோ
டே இருந்து துக்கப்படாமல் என்றுதான் நலமந்த மிலலதோரா நா
ட்டிலேசேருமபடி ஏற்றியருளுவதென்கிறார்

இன்னுமெத்தனைநா எவவுடமபுடனே

இருநதுநோவுபடக் கடவேனையோ

என்னையிசினின்றும் விடுவித்துரீ

என்றதான் கிருநாட்டினுளேற்றுவீர

அன்னையும்தகனு மல்லாதகற்றமும்

ஆகியெனனை யாரித்தருளநாகனே

என்னிதத்தை யிராபபகலிலறியே

ஏகமெண்ணு மெகிராசவாளலே,

(ருச)

அன்னையும் = பரிபததைப்பண்ணுகிற மாதாவும், அத்தனும் = ஹித
ததைப்பண்ணுகிற பிதாவும், அல்லாத கற்றமும் = மற்றும் அநுத்தமான
அசேஷப்பதுக்களுமெல்லாம், ஆகி = ஆக, என்னை = அடியேனை, அளித்
தருள் = ரக்ஷித்தருள்கிற, எத்தனை = எவ்வாறு ' என = அடியேனுடைய,
இத்ததை = இஷ்டத்தை, இராபபலினறியே = இரவுபலினறியே, ஏக
மெண்ணும் = ஒருபடி கிஷ்டிக்கிற, எதிராசவாளலே = பாமோதிரராய,

யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! (தேவருக்கு ஆட்பட்டபின்பு) இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைநாள் = எத்தன்காலம், இவ்வுடம்புடனேயிருந்து = இத்தேஹத்தில் யிருந்து, நோவுபடக்கடவேன = வேதனைபடக்கடவேன ஐயோ = ஆகேதா! எனனை = அடியேனை, இதினின்றும் = பந்தமான விந்தேஹத்தில் இன்றும், விடுவித்து = முகதரூபடிபண்ண, நீ = தேவா, என்றுதான் = எப்போதுதான், திருநாடடினுள் = பரமபதத்தில், ஏற்றுவர் = ஏற்றியருளுவதீ, (இதையருளிச் செய்யவேணும்) (ருச)

(வ-உ) (க) “அன்னையாயததனு யெனனை யாண்டிடும தனமை யான்” என்கிறபடியே, பரியுத்தவகளைப்பண்ணுகிற மாதாபிதாக்களும், மற்ற மதுகதமானவசேஷபந்துக்களுமெல்லாமாய் எனனை பசுபிதகருளுகிற நாதனை(உ) “எனமனமேக மெண்ணு மிராபகவினறியே” என்கிறபடியே, என்னுடையவிதத்தை திவாராதாவிபாக (ஈ) மறவொருபுசிந்திக்கிற பரமோதாராய, எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (ங) ‘உனக்காட்பட்டு மடியே நின்னு முழுவேனே’ என்கிறபடியே தேவருக்கு சேஷபூதனபின்பு இன்ன மெதகளைகால மிந்தேஹத்தில் யிருந்து வேதனைபடக்கடவேன? ஐயோ? அடியேனை பந்தமான விந்தேஹத்தில் இன்றும் முகதருமபடிபண்ணி, என்றுதான் திருநாடடினுள் நேற்றியருளுவதீ? அந்ருமொருநாளாமோ? வள்ளல் = பாதபுகார ருத்தமாக வுபகரிக்குமுதாரா (ருச)

(அ-கை) செயதவம்ஸத்தில் கருதஹுதையும செயயவேண்டுமம்ஸத்தில் அபேக்ஷயு மகிகாரிசகு வேண்டுமவொன்றாகையாலே, அந்த கருதஹுதகாலஸ்சகமாக எம்பெருமானருடைய பரஸாததாலே தாம் பெற்றபேறுகளை அதுஸத்தித்து வித்த (டு) ராயருள்கிரா

தென்னரங்கா சீரருளுக்கிலக்காகப்பெற்றேம

திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப்பெற்றேம

மன்னியசோமாதனகலை யுணவாகப்பெற்றேம

மதுரகவிசொற்படியே நிலையாகப்பெற்றேம

முன்னவரவஞ்சுவா மொழிகளுள்ளபெற்றேம

முழுதுநமக்கவை போழுதே போக்காகப்பெற்றேம

பின்னையொன்றதனில் நெஞ்சுபேராமற்பெற்றேம

பிறாமினுக்கம் பொருமையிலலாப பெருமையும்பெற்றேம

தென்னவங்கா = தாது நீயமான கேயிலிலே “உருள்கொடுத்திடடி யவரை யாட்கொளவாராய்” அன்பொடு தென்திசை இலங்கைகோக்கிப் பள்ளிகொண்டருள்கிற பெரியபெருமாளுடைய, சீரருளுக்கு = நாஜேறு துக் கருப்பைக்கு, இலக்காகப்பெற்றேம = லக்ஷ்மமாகப்பெற்றேம, திருவ ரங்கம் திருப்பதியே = ‘தென்னாடு வடநாடுகொழுந்தற திருவரங்கம் திருப்பதி’ என்றும் “ஆராமாருழந்த வரங்கம்” என்றும் “தலையரங்கம்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேச பரதாமோன திருவரங்கம் திருப்பதியே இருப்பாகப்பெற்றேம = நிதமவாஸஸதாமாகப் பெற்றேம, மன்னிய சோம்பரபகதயாதி கலயாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற, மாற ன = நமமாழ்வாருடைய, கலை = தொண்டாக்கமுதான வகுளபூஷண வாக் அமருத்ததை, உணவாகப்பெற்றேம = உருமோக் புசிக்கப்பெற்றேம, ம தூரகவி = ‘தேவுமற்றறியேன’ என்றருளிச்செய்த மதூரகவியாழ்வாரு டைய, சொற்படியே = திவ்யஸூக்திப்படியே, நிலைமாகப்பெற்றேம = ‘யதிநதரமேவ நீரந்தரம் வரிஷேவே வைவதமபரம்’ என்றும், ‘உன்னே யொழியவொருதெய்வமற்றறியா மன்னுபுகழ்சோ வடுகநம்பிதன்னிலை யை’ என்றும், நாமும் நமமுடையாரும் பேசுமபடியான சரம்பாவ நிஷ டையே நிஷ்டையாகப்பெற்றேம, முன்னவராம நஞ்சுவா மொழிக் ளுள ளப்பெற்றேம = ததபரதிபாதகங்களுள்ள நமமுடைய பூவாசாயாகரு டைய திவ்ய ஸூக்திகளுள்ள ரஹஸ்யங்களை ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெற்றேம, முழுது நமக்கவைபொழுதே போக்காகப்பெற்றேம = அதி ல ஆதராதீசயததைபுடைய நமக்கு மறஞ்ஞெனில பொழுதுபோக்காகா மல் முழுது அவற்றையே காலக்ஷேபமாகப் பெற்றேம, பின்னை = இப் படியான வந்தரம், ஒன்றுதனில் = ததிதர கரந்தவகளிலொன்றிலும், நெஞ்சுபேராமல் பெற்றேம = மனஸஸூசலியாமல் இதிலே பரதிஷ்டித மாமபடி யிருக்கப்பெற்றேம, பிறாமினுக்கம் பொருமையிலலா = இதெல லாமொருதடம தானொரு தடமொயிருக்கும்தாய், “இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களேற்ற மறிந்துவுகத்திருக்கையும்” என்னுமபடி அரிதாயிரு ப்பதான பரோசராயங்கண்டால அஸஹிஷ்ணுதையிலலாத, பெருமையும் பெற்றேமே = மஹத்தையும் லபித்தோமே? இதொரு மஹாலாப யிருந்த படியே’ என்று வியந்தருளுகிறா (உள்ளுச்சு = விசாரி சகல்) (ருத்)

(வ-ம) தாஸநியமானகோயிலிலே (ச)* அருளகொடுத்திட்டிய வரையாடகொளவாராய (உ)* அனபொடு தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுநிற்பெரியபெருமானுடைய நிர்ஜேதகருபைக்கு லக்ஷயமாகப்பெற்றோம், (ங) “தென்னுடும் வடநாடுநொழிவின்ற திருவாகநதிருப்பதி” என்றும், (ச) “ஆராமம் சூழநதவராகம்” என்றும், (ரு) “தலையாகம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேசபாதாநமான திருவாகநதிருப்பதியே, நித்யமாக வாஸஸகானமாகப் பெற்றோம், பரபகதயாதிகலயாணகுணங்கள் பொருங்கியிருக்கிற வாழ்வாருடைய தொண்டாசகமுதான வருள பூஷணவாகமருதத்தை அஸம்மாக புஜிக்கப்பெற்றோம்

(சு) “தேவமுமற்றியேன” எனகையாலே, அவர்களைச் சிரித்திருப்பாரென்னுமபடியானமதுரவிக்ஞுடைய திவ்யஸூகதீபபடியே, ‘ஸம்ஸாரம்’ என்றும் ‘நிர்வாணம்’ என்றும் ‘சமம்’-யதீந்தாமேவ நீரநதரம் வநி ஜேவேதைவகமபரம்” (எ) “உண்ணையொழிப ஒருதெய்வம் மறறியாமன்னுபுகழ்சோவடிசநம்பி தன்னிலைமை” என்றும். நாடும் நமமுடையாரும் பேசும்படியான சரமபாவநிஷ்டையே நிஷ்டையாகப் பெற்றோம் ததபாதிபாதகங்களான நமமுடைய பூர்வாசாரயர்களுடைய திவ்யஸூகதிகளான ரஹஸ்யங்களை (அ) “நெஞ்சதன்னால் தேறலுமாம்” என்னுமபடி மேலெழவனறிககே ஆநதரமாக வது ஸநதிககப் பெற்றோம், அநிலாதாரதிசயததையுடைய நமக்கு மற நெனறில் பொழுதுபோககாமல் முழுது மவறறையே காலக்ஷேபமாகப்பெற்றோம் இப்படியானவநதரம் ததிதாகரநதங்களி லொன்றிலும் மநஸஸு சலிபாமல் இதிலே பரநிஷ்டிதமாமபடியிருக்கப் பெற்றோம் இதெல்லாமொருதடும், தானொருதடும் யிருக்குமதாய், (க) “இப்படியிருக்கும் பூர்வையுணவாகளேறமற்றிநதுகநதிருக்கையும்” என்னுமபடி - அநிதாயிருப்பதான பரோசராயங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையிலலாத மஹததையும் லபித்தோமே? இதொருமஹாலாபம் இருநதபடியே!, உள்ளுதல=விசாரிததல

(ருரு)

(ச) பெரி-தி-ச-க-க

(உ) பெரு-தி-ச-க-க

(ங) பெரி-தி ச-க-க

ச) சிறியதிரும-

(ரு) உ-திருவ-எ

(ச) கண்ணி உ

(எ) கக

(அ) உபதேசர.

(சு) முழுக்ஷேபபடி-உ.

(அ-கை) “மதரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்” என்று தம்முடைய நிலையை வெளியிடாதிவ்றுகொண்டு அதற்கு ஒருபமாக வவந்திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யபேகிப்புகிறார்.

உன்றன்பிமானமே யுத்தாரக மென்று

சிந்தைதெளிந்திருக்கச் செய்தகீ—அந்தோ

எதிராசா நோய்களாலென்னை நலக்காமல்

சுதாரக நின்திருத்தாள் தா.

(ருக)

எதிராசா—யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்றன் அபிமானமே உத்தாரகமென்று = (“ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்” என்கிறபடியே) தேவருடைய அபிமானமே யில்வாத்மாவுத் துத்தாரகமென்று, சிந்தை தெளிந்திருக்கச்செய்தகீ = “தெளிவுற்ற சிந்தையர்” என்கிறபடியே, மநஸ்ஸுநிர்மலமாய் தவ்விஷ்டனயிருக்கும்படி பண்ணியிருக்கும்படி உபகரித்தருளின தேவர், அந்தோ—ஐயோ! நோய்களால்—வெகினைளால், என்னை—அடியேனை, நலக்காமல் = பாதியாமல், சுதாரக—ஸாமர்த்தியமாக, நின்திருத்தாள் = தேவாதிருவடிகளை, தா—ப்ரஸாதித் தருளவேணும். (ருக)

(வ-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! “ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்” என்கிறபடியே, தேவருடைய அபிமானமே இவ்வாத்மாவுக்குத்தாரகமென்று (க) “தெளிவுற்ற சிந்தையர்” என்கிறபடியே, மநஸ்ஸாதமுண்டாய், தந்நிஷ்டராயிருக்கும்படிபண்ணி உபகரித்தருளினதேவர், அய்யோ! வேதனைகளாலடியேனை நலக்கேடுபண்ணாமல் (உ) “ஸுபேநீஸாம் ப்ரஹ்மீம் ஸ்ரஸுஸூக்ஷ்மம் விஸ்ருஜ்ய” நேமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய” என்கிறபடியே. ஸாமர்த்த்யமாக (ங) “உன்பதபுகமா மோர்கொண்டவீதி” என்கிறபடியேதேவர்திருவடிகளைப் ப்ரஸாதித்தருளவேணும். சந்திர—விருது. (ருக)

(அ-கை) இப்படி நீர்சொல்லுகிற நிர்ப்பந்தமெல்லாங்கேட்டு, நாம் உம் கார்யம்செய்கைக்கு எந்த ஸம்பந்தப்ராபல்யங்கொண்டு அடருகிறோன்ன, பிள்ளை திருவடிகளையாஸ்யரித்த ராஜகுலமாஹாத்மயத்தாலே யொருவஸ்து வென்றபிமானித்து, அடியேனுடைய

அபராதம் பாராததேவர் (சு) “ஹீநஸ்ய ஶ்யஸு ப்ரீமகூ ஶ்யஸ்ய ஶ்ரயஸ்
ஸ்வயதீஸ்வர ஸ்ருணு ப்ரீமந் க்ருபயா பரயா தவ ” என்கிறபடியே,
அடியேனுடைய முக்த (ஈ) ஜல்பிதத்தைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்
டருளவேணுமென்கருர்.

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
வாசமலர்த்தாளடைந்த வத்துவென்று—நேசத்தால்
என் பிழைகள் காணு வெதிராசரே யடினே
புன்பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து— (ரு௭)

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை—தேசிகருல கூடஸ்
தான ஆழ்வாருடைய அசேஷ வ்ருத்தியிலும் அவைதராய், அதுவேயாத்
ரையாய்ச் செய்துகொண்டு போருகையாலே, “செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி” என்று, ஆசார்யர்களாலே மங்களாபாஸம பண்ணும்படியான மாஹாத்மயத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, வாசமலர்த்தாளடைந்த = ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய யுக்தமான திருவடிகளை யாஸ்ரயித்து, வத்துவென்று—சேஷத்வாஸ்ரயமான வஸ்துவென்கிற, நேசத்தால் = ஸ்நேஹத்தாலே, என்பிழைகள்காணு—அடியேனுடைய அபராதங்களை தர்ஸியாதே, (அதில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற) எதிராசரே = எம்பெருமானாரே! அடியேன்—அடியேனுடைய, புன்பகர்வை—அல்பவார்த்தங்களை, பொறுத்து—சீராமல் ஸஹித்து, கேளும்—ஸாதரமாகத்திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (ரு௭)

(வ்-ம்) தேசிகருலகூடஸ்தரான வாழ்வாருடைய வஸேஷவ்ருத்தியிலு மந்விதாய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டுபோருகையாலே, “செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி” என்று ஆசார்யர்களாலே மங்களாபாஸம பண்ணும்படியான மாஹாத்மயத்தையுடையரான பிள்ளையுடைய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யயுக்தமான திருவடிகளை யாஸ்ரயித்து ஸேஷத்வாஸ்ரயமான வஸ்துவென்கிற ஸ்நேஹத்தாலே அடியேனுடைய வபராதங்களை தர்ஸியாதே, அதில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற தேவர் அடியேனுடைய தோஷயுக்தமான முக்த(ஈ)ஜல்பிதத்தைச் சீராமல் ஸஹித்து நின்று ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (ரு௮)

(அ-கை) “திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வாசமலர்த் தாளடைந்தவ
த்து” என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
கு த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாந மில்லைபோ வென்கிறார்.

என்னை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பின்னருளால்
உன்றனுபவ பல புணர்த்தியபின்—இந்தமுபிர்க்
கெல்லாவுதவும் நியென்றே பெதிபாசா
நில்லாததுண்டோ வென்னெஞ்சு.

(194)

என்னை — “திருமந்திரம் மாதாவும், பிதாவாசார்யனு மென்றருளிச்
செய்வர்கள்” என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
= திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, இன்னருளால் = கிஷேதுக கரு
பையாலே, உன்றனுபவ = தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவித பந்தத்வத்தையு
ம, உணர்த்தியபின் = அஜ்ஞாநஜ்ஞாபநம் பண்ணி ரகஸித்தருளின வந
தரம், இத்தவயிர்க்கு = இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த வா
க்யத்துக்கு, எல்லாவுதவும் = மந்திர பரிபாத்தமான நவவிதஸம்பந்தமும்,
நியென்றே = தேவரென்றே, (அத்யவவீத்து) எதிராசா = எம்பெருமானு
ரே! என்னெஞ்சு = அடியேனுடைய மகஸ்ஸு, நில்லாததுண்டோ? =
நிலையில்லாதே யிருக்குமதுண்டோ? “தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெரு
ஞ்செல்வ மென்றனுக்கு நியே” என்றும், “அல்லாதசுற்றமுமாகி” என்று
மன்றோ விருப்பது?

(195)

(வ-ம்) “திருமந்திரம் மாதாவும், பிதாஆசார்யனுமென்றருளிச்
செய்வர்கள்” என்கிறபடியே எனக்கு ஜநகரான திருவாய்மொழிப்
பிள்ளை தம்முடைய கிஷேதுக கருபையாலே, தேவர் திருவடிக
ளில் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தையும் அஜ்ஞாநஜ்ஞாபநம்பண்ணி ரகஸித்
தருளின வந்தரம் இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த
வாக்யத்துக்கு மந்திரபரிபாத்தமான நவவிதஸம்பந்தமும் தேவ
ரென்று அத்யவவீத்து அதில் நிலையில்லாதே இருக்குமதுண்டோ
என்னுடைய மகஸ்ஸு; “தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ்
செல்வமென்றனுக்கு நியே” என்றும், “அல்லாதசுற்றமுமாகி”
என்று மன்றோ விருப்பது.

(196)

(அ-கை) இப்படி தேவா திருவடிகளில் ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தை புடையவெனக்கு ஹிதபரமான பெரியபெருமாள பெரியதிருவடிபை மேற்கொண்டுவந்து முககாபரமுண்டாகக்கித தாமே மாராககசிறதை பண்ணி தேஹவீமோசநம் பண்ணுவகாலாவதியை யருளிச்செய்ய வேணுமென்கிறா

நைததிருவரவச போராசருடனமேல

வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்த—சிறைதெய்திப

பொல்லாவுடம்புதனைப் போக்குவதெந்நாள்கொலோ

சொல்லா யெதிராசா சூழ்நது

(ருக)

என்கை = அடியேனுக்குத் தந்தையும் தாயுமான திருவரங்கா = கோயிலையிடமிருந்திருப்பவனான பெரியபெருமாள, வராகருடனமேல = அந்தருவிறைந்த பெரியதிருவடியினமேல, வந்து = எழுந்தருளி, முகங்காட்டி = 'சரீரம் வீடுகிறஸம்பத்திலே அடியேனுக்குப் பேசுபிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், முறுவலையுடைத்தான திருமுகமண்டலத்தையங்காட்டி, வழிநடத்த = அச்சிராதிமாக்கத்தாலே நடத்திக்கொண்டுபோக, சிறைதெய்தி = மருமபண்ணி, இப்பொல்லா வுடம்புதனை = இந்த ஹேயமான தேஹத்தனை, போக்குவ தெந்நாள்கொலோ = தேவாக்காகப் போகியருளுவதெந்நாளோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! சூழ்நது = (அதனை என தேறியிருக்கும்படி) விசாரித்து, சொல்லாய = அருளிச்செய்தருளீர்

(வ ம) எனக்குத்தந்தையும் தாயுமாவாராய கோயிலையிடமிருந்திருப்பவனான பெரியபெருமாள, (க) * அஞ்சிறைப்புளபாகரான வாகாரந்தோனற ஸௌந்தராயாதிகளால் மிக்கிருக்கிற பெரியதிருவடிமேல்கொண்டு எழுந்தருளி ஸரீரவீடியோகஸம்பத்திலே எனக்கப் பேசுபிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், (உ) “நலகதிராமுத்தவெண்ணைச்செய்யவாய” என்று முறுவலையுடைத்தான ஒளிரத்திசோ திருமுகத்தையங்காட்டி யறுப்பிப்பித்தது (ங) * அரங்கத்தறையுமினதுனைவனுதாம அச்சிராதிமாக்கத்தாலே கொண்டுபோய

(சு) ‘நெய்-நயாமி’ யிலபடியே வழி நடத்த மகாம்பண்ணி (௨)
‘உன் சரணந்தந்தனசனமங்கையாயே’ எனனுமபடியே அது
கந்தர பாவிபாகவிகத ஹேபமானதேஹந்தனை தேவாதகாத
போககியருளுவது எராரா , அததை நான தேறிநிருகத்யபடி
விசாரித்தருளிசெய்தருளிர் (௩) ‘மாலைச் சூழல்-பு’-
சதூதத்சே வாஷை’என்று நாள்வதியிட்டு, பினபு(ச) ‘அருள்-
மாலை- ஆருரோஹாதம் ஹருஷ்ட’ என்று ஹாஷ்புத் ரபிரு
தாப்பேலே அதுகொண்டு நான் ஹருஷ்டரை இருக்கலாதது
அன்றிகே குழந்தைகள்து-பெரியபெருமாள் *அவாவரசு சூழல்
படியாகவமாம் (௪) ‘சொல்லு நீராமறியச்சூழநது’ என்கிறவிட
துக்கு விசாரித்தென்றிறே வடாகபாணம் பண்ணினார்கள் (௫)

தனை. ஆசுவித்கால் உபயவிபூத்யைஸ்வர்யத்தையுட, பெரியபெருமா
ளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே “புரிஷ்ணோஃசுமஸிஷ்ணுஸந்நவாய-
ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமாக்கதாயிபாய், ப்ரபந்நநகூடஸ்
தராயிருக்கிற வெம்பெருமானாத்திருவடிகளிலே ருசிகார்யமாக,
யதீந்தரப்ரவணரான ஜீயர்பண்ணியருளின ப்ராப்யப்ரார்த்தனை-அவ
ரபிமாநாந்தர்ப்பூதரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானா
ப்ராஸாதத்தைப்பெற்று, நித்யவிபூதியிலே நிர்ந்தரபகவதநபவகைங்
கர்யநிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற வர்த்தஞ்சொல்லித் தலைக்
கட்டிற்றாயிற்று.

எதிராசா! எதிராசா! என்று ஸம்போதிக்கிறதெல்லாம் தம
க்கு மவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாகையாலும், “யஸ்யஸ்யுத்ப
ஸ்ய-யதயஸ்ஸுத்தஸத்வாஃ” என்கிறபடியே யதிகளுக்கு நாதா
கைபாலும், அத்தையடிக்கடி யாதரித்தருளிச்செய்கிறார்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திரபந்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று,

மணவாளமூனிகள் வாழி திருநாமம்

இப்புகிலிரங்கேசாச டீனரித்தானவாழியே

எழிலதிருவாயமொழிப்பிள்ளை யிணையடியோனவாழியே

ஐப்பிசியில் திருமுலத தவதரித்தானவாழியே

அரவரசப்பெருஞ்சோதி யநதனென்றும் வாழியே

எப்பொழுதும் ஸரீசைலமேதகவநகோன வாழியே

ஏராருமெதிராச ரெனவுதித்தான வாழியே

மூப்புரிநூல மணிவடமும் முககோல தரித்தான வாழியே

மூதரியமணவாள மாமுனிவனவாழியே

நா ள பா ட டி

செநகமிழவேதிபா சிநதைதெளிந்து சிறநனுமெழுகுநாள்

சீருகாரியா செயதருணமகலை தேசுபொலிந்திடுநாள்

மநதமகிப்புவி மாணிடாதங்களை வானிலுயாததிடுநாள்

மாசறுஞானியா சேரெகிராசாகம் வாழவுமுனைத்திடுநாள்

கநதமலாப்பொழில் குழுகுருகாதிபன கலைகள் விளங்கிடுநாள்

காரமாமேனி யரங்கநகாகசிறை சண்கள் கனித்திடுநாள்

அநகமில்சோ மணவாளமுனிப்பர வைதாரஞ் செய்திடுநாள்

அருகுக்கிதந்திடு மைப்பிசியிற திருமுலததனிநாளே